

Ein Parallelcorpus von Paraphrasen auf Platon: Der Goldstandard des Projekts Platon Digital

Eva Wöckener-Gade, Stephan Jödicke, Henning Ohst, Erik Pulz, Kevin Protze, Joachim Rautenberg, Friederike Schellhardt, Felix Schulze, André L. Visinoni

Eine Sammlung von Paraphrasen zu platonischen Textstellen anzulegen, war eine der wichtigsten Grundlagen der Arbeit im Projekt, die nur durch das Zusammenwirken eines engagierten Teams möglich wurde. Die Sammlung, von uns ‚Goldstandard‘ genannt, diente einem doppelten Zweck: einerseits als Prüfstein für die von uns entwickelten Verfahren zur Paraphrasensuche, andererseits zur Erweiterung unseres Wissens über das Phänomen Paraphrase in der griechischen Literatur der Antike. Um eine möglichst repräsentative Auswahl zu treffen, haben wir vor allem Paraphrasen bei einschlägigen Autoren verschiedener Epochen von Aristoteles (4. Jh. v. Chr.) bis Olympiodor (6. Jh. n. Chr.) ausgewählt und zusätzlich eine Reihe von Paraphrasen zu Platons *Politeia* von verschiedenen Autoren aufgenommen. Für die Auswahl der Stellen konnten wir auf Vorarbeiten früherer Philologen zurückgreifen, so auf den Index Testimoniorum von Boter zur *Politeia*,¹ den Index Aristotelicus von Bonitz² sowie zahlreiche Textausgaben mit Apparatus Fontium. Das Parallelcorpus umfasst 216 Paraphrasen, die den entsprechenden Passagen bei Platon gegenübergestellt sind – unter diesen finden sich 33 Mehrfachnennungen, da teils mehr als eine Paraphrase derselben Stelle aufgenommen wurde. Um die einzelnen Instanzen näher zu charakterisieren und zu kategorisieren, wurde innerhalb der Projektarbeit der sogenannte Referenzannotierer entwickelt, mit welchem der gesamte Goldstandard annotiert wurde.³ Wir möchten die Sammlung als Ressource gerne für weitere Forschung zur Verfügung stellen. Hier ist das nur in Form einer Tabelle mit Texten möglich. Die Textgestaltung folgt hierbei jeweils derjenigen des TLG-E, aus dem unser Online-Korpus die einzelnen Textpassagen entnommen hat. Der Goldstandard ist publiziert als gedruckte Publikation im Open Access wie auch als eBook in einer HTML-Ansicht (DOI:10.11588/propylaeum.451/ urn:nbn:de:bsz:16-propylaeum-ebook-451-0). Der digitalen Version ist ein Export der annotierten Version des Goldstandards im JSON-Format beigelegt, der es erlaubt, nachzuvollziehen, welche Textabschnitte konkret als Paraphrase auf den Platontext bezogen werden können und wie die Paraphrase insgesamt kategorisiert werden kann.

---

¹ Boter (1989) 290-365.

² Bonitz (1870), dort. 589f. s.v. Πλάτων.

³ Vgl. hierzu ausführlicher Pöckelmann/Wöckener-Gade (2018).

Literatur

Bonitz (1870): H. Bonitz, Index Aristotelicus, Berlin 1870.

Boter (1989): G. Boter, The Textual Tradition of Plato's Republic, Mnemosyne Supplementum 107, Leiden 1989.

Pöckelmann/Wöckener-Gade (2018): M. Pöckelmann, E. Wöckener-Gade, Bridging the Gap between Plato and his Predecessors. Towards an Annotated Gold Standard of Intertextual References to Plato in Ancient Greek Literature, Vortrag bei der EADH (2018), 07.-09.12.2018 in Gallway.

https://eadh2018.exordo.com/files/papers/49/final_draft/Poeckelmann_Woekener-Gade_Bridging_the_gap.pdf (Abstract)

Inhaltsverzeichnis

1-52 Aristoteles	3
53-54 Alexis	12
55-71 Plutarch	12
72-95 Plotin	16
96-120 Iamblich	21
121-149 Themistius	30
150-183 Proklos	38
184-193 Olympiodor	46
194-217 Paraphrasen zur <i>Politeia</i>	49

Nr.	Textpassage bei Platon	Textpassage der Paraphrase
1	<p>Plato <i>Respublica</i> 416d4-e4</p> <p>πρῶτον μὲν οὐσίαν κεκτημένον μηδεμίαν μηδένα ἰδίαν, ἂν μὴ πᾶσα ἀνάγκη· ἔπειτα οἴκησιν καὶ ταμειῶν μηδενὶ εἶναι μηδὲν τοιοῦτον, εἰς ὃ οὐ πᾶς ὁ βουλόμενος εἴσεισι· τὰ δ' ἐπιτήδεια, ὅσων δέονται ἄνδρες ἀθληταὶ πολέμου σώφρονές τε καὶ ἀνδρεῖοι, ταξαμένους παρὰ τῶν ἄλλων πολιτῶν δέχεσθαι μισθὸν τῆς φυλακῆς τοσοῦτον ὅσον μήτε περιεῖναι αὐτοῖς εἰς τὸν ἐνιαυτὸν μήτε ἐνδεῖν· φοιτῶντας δὲ εἰς συσσίτια ὥσπερ ἐστρατοπεδευμένους κοινῇ ζῆν·</p>	<p>Aristoteles <i>Politica</i> 1329b39-1330a5</p> <p>περὶ δὲ τῆς διανομῆς καὶ τῶν γεωργούντων, τίνας καὶ ποίους εἶναι χρή, λεκτέον πρῶτον, ἐπειδὴ οὔτε κοινὴν φαμεν εἶναι δεῖν τὴν κτῆσιν ὥσπερ τινὲς εἰρήκασιν, ἀλλὰ τῇ χρήσει φιλικῶς γινομένη κοινήν, οὔτ' ἀπορεῖν οὐθένα τῶν πολιτῶν τροφῆς. περὶ συσσιτίων τε συνδοκεῖ πᾶσι χρήσιμον εἶναι ταῖς εὖ κατεσκευασμέναις πόλεσιν ὑπάρχειν·</p>
2	<p>Plato <i>Respublica</i> 399a3-4</p> <p>Οὐδαμῶς, ἔφη· ἀλλὰ κινδυνεύει σοι δωριστὶ λείπεσθαι καὶ φρυγιστί.</p>	<p>Aristoteles <i>Politica</i> 1342a32-b1</p> <p>ὁ δ' ἐν τῇ Πολιτείᾳ Σωκράτης οὐ καλῶς τὴν φρυγιστὶ μόνην καταλείπει μετὰ τῆς δωριστί, καὶ ταῦτα ἀποδοκιμάσας τῶν ὀργάνων τὸν αὐλόν.</p>
3	<p>Plato <i>Respublica</i> 469d9-e2</p> <p>ἢ οἶε τι διάφορον δρᾶν τοὺς τοῦτο ποιῶντας τῶν κυνῶν, αἱ τοῖς λίθοις οἷς ἂν βληθῶσι χαλεπαίνουσι, τοῦ βάλλοντος οὐχ ἀπτόμεναι;</p>	<p>Aristoteles <i>Rhetorica</i> 1406b32-1407a1</p> <p>καὶ τὸ ἐν τῇ Πολιτείᾳ τῇ Πλάτωνος, ὅτι οἱ τοὺς τεθνεῶτας σκυλεύοντες εἰκόμασι τοῖς κυνιδίοις ἅ τοὺς λίθους δάκνει, τοῦ βάλλοντος οὐχ ἀπτόμενα, καὶ ἡ εἰς τὸν δῆμον, ὅτι ὁμοῖος ναυκλήρω ἰσχυρῶ μὲν ὑποκόφω δέ, καὶ ἡ εἰς τὰ μέτρα τῶν ποιητῶν, ὅτι εἶοικε τοῖς ἄνευ κάλλους ὠραίοις·</p>
4	<p>Plato <i>Respublica</i> 488a8-b3</p> <p>ναύκληρον μεγέθει μὲν καὶ ρώμῃ ὑπὲρ τοὺς ἐν τῇ νηὶ πάντας, ὑπόκωφον δὲ καὶ ὀρῶντα ὡσαύτως βραχύ τι καὶ γινώσκοντα περὶ ναυτικῶν ἕτερα τοιαῦτα, [...].</p>	<p>Aristoteles <i>Rhetorica</i> 1406b35-36</p> <p>καὶ τὸ ἐν τῇ Πολιτείᾳ τῇ Πλάτωνος, ὅτι οἱ τοὺς τεθνεῶτας σκυλεύοντες εἰκόμασι τοῖς κυνιδίοις ἅ τοὺς λίθους δάκνει, τοῦ βάλλοντος οὐχ ἀπτόμενα, καὶ ἡ εἰς τὸν δῆμον, ὅτι ὁμοῖος ναυκλήρω ἰσχυρῶ μὲν ὑποκόφω δέ καὶ ἡ εἰς τὰ μέτρα τῶν ποιητῶν, ὅτι εἶοικε τοῖς ἄνευ κάλλους ὠραίοις·</p>
5	<p>Plato <i>Respublica</i> 601b2-7</p> <p>Οὐκοῦν, ἦν δ' ἐγώ, εἶοικεν τοῖς τῶν ὠραίων προσώποις, καλῶν δὲ μὴ, οἷα γίνεταί ἰδεῖν ὅταν αὐτὰ τὸ ἄνθος προλίπη;</p>	<p>Aristoteles <i>Rhetorica</i> 1406b32-1407a1</p> <p>καὶ τὸ ἐν τῇ Πολιτείᾳ τῇ Πλάτωνος, ὅτι οἱ τοὺς τεθνεῶτας σκυλεύοντες εἰκόμασι τοῖς κυνιδίοις ἅ τοὺς λίθους δάκνει, τοῦ βάλλοντος οὐχ ἀπτόμενα, καὶ ἡ εἰς τὸν δῆμον, ὅτι ὁμοῖος ναυκλήρω ἰσχυρῶ μὲν ὑποκόφω δέ, καὶ ἡ εἰς τὰ μέτρα τῶν ποιητῶν, ὅτι εἶοικε τοῖς ἄνευ κάλλους ὠραίοις· οἱ μὲν γὰρ ἀπανθήσαντες, τὰ δὲ διαλυθέντα οὐχ ὅμοια φαίνεται.</p>

6	<p>Plato <i>Respublica</i> 551d1-7</p> <p>Ἐν μὲν δὴ τοῦτο τοσοῦτον ὀλιγαρχία ἂν ἔχοι ἀμάρτημα. Φαίνεται. Τί δέ; τόδε ἄρα τι τούτου ἔλαττον; Τὸ ποῖον; Τὸ μὴ μίαν ἀλλὰ δύο ἀνάγκη εἶναι τὴν τοιαύτην πόλιν, τὴν μὲν πενήτων, τὴν δὲ πλουσίων, οἰκοῦντας ἐν τῷ αὐτῷ ἀεὶ ἐπιβουλεύοντας ἀλλήλοις.</p>	<p>Aristoteles <i>Politica</i> 1316b6-7</p> <p>ἄτοπον δὲ καὶ τὸ φάναι δύο πόλεις εἶναι τὴν ὀλιγαρχικὴν, πλουσίων καὶ πενήτων.</p>
7	<p>Plato <i>Leges</i> 780d9-781a5</p> <p>ὕμιν γάρ, ὦ Κλεινία καὶ Μέγилле, τὰ μὲν περὶ τοὺς ἄνδρας συσσίτια καλῶς ἅμα καί, ὅπερ εἶπον, θαυμαστῶς καθέστηκεν ἐκ θείας τινὸς ἀνάγκης τὸ δὲ περὶ τὰς γυναῖκας οὐδαμῶς ὀρθῶς ἀνομοθέτητον μεθεῖται καὶ οὐκ εἰς τὸ φῶς ἦκται τὸ τῆς συσσιτίας αὐτῶν ἐπιτήδευμα, ἀλλ' ὃ καὶ ἄλλως γένος ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων λαθραιότερον μᾶλλον καὶ ἐπικλοπώτερον ἔφυ, τὸ θῆλυ, διὰ τὸ ἀσθενές, οὐκ ὀρθῶς τοῦτο εἷξαντος τοῦ νομοθέτου δύστακτον ὃν ἀφείθη.</p>	<p>Aristoteles <i>Politica</i> 1265a6-9</p> <p>καὶ γὰρ παιδείαν τὴν αὐτὴν, καὶ τὸ τῶν ἔργων τῶν ἀναγκαίων ἀπεχομένους ζῆν, καὶ περὶ συσσιτίων ὡσαύτως· πλὴν ἐν ταύτῃ φησὶ δεῖν εἶναι συσσίτια καὶ γυναικῶν, καὶ τὴν μὲν χιλίων τῶν ὄπλα κεκτημένων, ταύτην δὲ πεντακισχιλίων.</p>
8	<p>Plato <i>Leges</i> 737e1-3</p> <p>Πεντάκις μὲν χίλιοι ἔστωσαν καὶ τετταράκοντα, ἀριθμοῦ τινος ἕνεκα προσήκοντος, γεωμόροι τε καὶ ἀμνοῦντες τῇ νομῇ·</p>	<p>Aristoteles <i>Politica</i> 1265a6-10</p> <p>πλὴν ἐν ταύτῃ φησὶ δεῖν εἶναι συσσίτια καὶ γυναικῶν, καὶ τὴν μὲν χιλίων τῶν ὄπλα κεκτημένων, ταύτην δὲ πεντακισχιλίων.</p>
9	<p>Plato <i>Leges</i> 734e6-735a4</p> <p>καθάπερ οὖν δὴ τινα συνυφὴν ἢ καὶ πλέγμ' ἄλλ' ὅτιοῦν, οὐκ ἐκ τῶν αὐτῶν οἷόν τ' ἐστὶν τὴν τε ἐφυφὴν καὶ τὸν στήμονα ἀπεργάζεσθαι, διαφέρειν δ' ἀναγκαῖον τὸ τῶν στημόνων πρὸς ἀρετὴν γένος – ἰσχυρόν τε γὰρ καὶ τινα βεβαιότητα ἐν τοῖς τρόποις εἰληφός, τὸ δὲ μαλακώτερον καὶ ἐπιεικεία τινὶ δικαίᾳ χρώμενον – ὅθεν δὴ τοὺς τὰς ἀρχὰς ἐν ταῖς πόλεσιν ἄρξοντας δεῖ διακρίνεσθαι τινα τρόπον ταύτῃ καὶ τοὺς μικρᾶ παιδείᾳ βασανισθέντας ἐκάστοτε κατὰ λόγον.</p>	<p>Aristoteles <i>Politica</i> 1265b19-21</p> <p>φησὶ γὰρ δεῖν, ὡς περ ἐξ ἑτέρου τὸ στημόνιον ἐρίου γίνεται τῆς κρόκης, οὕτω καὶ τοὺς ἄρχοντας ἔχειν δεῖν πρὸς τοὺς ἀρχομένους.</p>
10	<p>Plato <i>Phaedrus</i> 245e6-246a2</p> <p>εἰ δ' ἔστιν τοῦτο οὕτως ἔχον, μὴ ἄλλο τι εἶναι τὸ αὐτὸ ἑαυτὸ κινῶν ἢ ψυχὴν, ἐξ ἀνάγκης ἀγέννητόν τε καὶ ἀθάνατον ψυχὴ ἂν εἴη.</p>	<p>Aristoteles <i>Topica</i> 140b2-4</p> <p>τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ τῆς ψυχῆς ὅρος, εἶπερ “ἀριθμὸς αὐτὸς αὐτὸν κινῶν” ἐστὶν· καὶ γὰρ τὸ αὐτὸ αὐτὸ κινῶν ψυχὴ, καθάπερ Πλάτων ὄριστα.</p>
11	<p>Plato <i>Phaedrus</i> 245e6-246a2</p> <p>εἰ δ' ἔστιν τοῦτο οὕτως ἔχον, μὴ ἄλλο τι εἶναι τὸ αὐτὸ ἑαυτὸ κινῶν ἢ ψυχὴν, ἐξ ἀνάγκης ἀγέννητόν τε καὶ ἀθάνατον ψυχὴ ἂν εἴη.</p>	<p>Aristoteles <i>Metaphysica</i> 1071b37-1072a3</p> <p>ἀλλὰ μὴν οὐδὲ Πλάτωνί γε οἷόν τε λέγειν ἦν οἶεται ἐνίοτε ἀρχὴν εἶναι, τὸ αὐτὸ ἑαυτὸ κινῶν· ὕστερον γὰρ καὶ ἅμα τῷ οὐρανῷ ἢ ψυχῇ, ὡς φησὶν.</p>

12	<p>Plato <i>Gorgias</i> 482e2-483e6</p> <p>σὺ γὰρ τῷ ὄντι, ὃ Σώκρατες, εἰς τοιαῦτα ἄγεις φορτικὰ καὶ δημηγορικά, φάσκων τὴν ἀλήθειαν διώκειν, ἃ φύσει μὲν οὐκ ἔστιν καλά, νόμῳ δέ. ὡς τὰ πολλὰ δὲ ταῦτα ἐναντί' ἀλλήλοις ἐστίν, ἢ τε φύσις καὶ ὁ νόμος·</p>	<p>Aristoteles <i>Sophistici elenchi</i> 173a7-14</p> <p>Πλεῖστος δὲ τόπος ἐστὶ τοῦ ποιεῖν παράδοξα λέγειν, ὥσπερ καὶ ὁ Καλλικλῆς ἐν τῷ Γοργία γέγραπται λέγων, καὶ οἱ ἀρχαῖοι δὲ πάντες ὄντο συμβαίνειν, παρὰ τὸ κατὰ φύσιν καὶ κατὰ τὸν νόμον· ἐναντία γὰρ εἶναι φύσιν καὶ νόμον, καὶ τὴν δικαιοσύνην κατὰ νόμον μὲν εἶναι καλόν, κατὰ φύσιν δ' οὐ καλόν.</p>
13	<p>Plato <i>Menexenus</i> 235d1-5</p> <p>εἰσὶν ἐκάστοις τούτων λόγοι παρεσκευασμένοι, καὶ ἅμα οὐδὲ αὐτοσχεδιάζειν τά γε τοιαῦτα χαλεπὸν. εἰ μὲν γὰρ δέοι Ἀθηναίους ἐν Πελοποννησίῳ εὖ λέγειν ἢ Πελοποννησίους ἐν Ἀθηναίῳ, ἀγαθοῦ ῥήτορος δέοι τοῦ πείσοντος ἂν καὶ εὐδοκίμησοντος·</p>	<p>Aristoteles <i>Rhetorica</i> 1415b30-32</p> <p>ὁ γὰρ λέγει Σωκράτης ἐν τῷ ἐπιταφίῳ, ἀληθές, ὅτι οὐ χαλεπὸν Ἀθηναίους ἐν Ἀθηναίῳ ἐπαινεῖν, ἀλλ' ἐν Λακεδαιμονίῳ.</p>
14	<p>Plato <i>Menexenus</i> 236a3-6</p> <p>ἀλλὰ καὶ ὅστις ἐμοῦ κάκιον ἐπαιδεύθη, μουσικὴν μὲν ὑπὸ Λάμπρου παιδευθεὶς, ῥητορικὴν δὲ ὑπ' Ἀντιφῶντος τοῦ Ῥαμνουσίου, ὅμως κἂν οὗτος οἷός τ' εἴη Ἀθηναίους γε ἐν Ἀθηναίῳ ἐπαινῶν εὐδοκιμεῖν.</p>	<p>Aristoteles <i>Rhetorica</i> 1415b30-32</p> <p>ὁ γὰρ λέγει Σωκράτης ἐν τῷ ἐπιταφίῳ, ἀληθές, ὅτι οὐ χαλεπὸν Ἀθηναίους ἐν Ἀθηναίῳ ἐπαινεῖν, ἀλλ' ἐν Λακεδαιμονίῳ.</p>
15	<p>Plato <i>Menexenus</i> 236a3-6</p> <p>ἀλλὰ καὶ ὅστις ἐμοῦ κάκιον ἐπαιδεύθη, μουσικὴν μὲν ὑπὸ Λάμπρου παιδευθεὶς, ῥητορικὴν δὲ ὑπ' Ἀντιφῶντος τοῦ Ῥαμνουσίου, ὅμως κἂν οὗτος οἷός τ' εἴη Ἀθηναίους γε ἐν Ἀθηναίῳ ἐπαινῶν εὐδοκιμεῖν.</p>	<p>Aristoteles <i>Rhetorica</i> 1367b7-9</p> <p>σκοπεῖν δὲ καὶ παρ οἷς ὁ ἔπαινος· ὥσπερ γὰρ ὁ Σωκράτης ἔλεγεν, οὐ χαλεπὸν Ἀθηναίους ἐν Ἀθηναίῳ ἐπαινεῖν.</p>
16	<p>Plato <i>Apologia Socratis</i> 27c10-d1</p> <p>τοὺς δὲ δαίμονας οὐχὶ ἦτοι θεοὺς γε ἠγοῦμεθα ἢ θεῶν παῖδας;</p>	<p>Aristoteles <i>Rhetorica</i> 1419a6-12</p> <p>Πυθόμενον μὲν γὰρ δεῖ τὴν μίαν πρότασιν μὴ προσερωτᾶν τὸ φανερόν ἀλλὰ τὸ συμπέρασμα εἰπεῖνοῖον Σωκράτης, Μελήτου οὐ φάσκοντος αὐτὸν θεοὺς νομίζειν, εἰρηκότος δὲ ὡς δαιμόνιον τι λέγοι, ἤρετο εἰ οὐχ οἱ δαίμονες ἦτοι θεῶν παῖδες εἶεν ἢ θεῖόν τι, φήσαντος δὲ "ἔστιν οὖν", ἔφη, "ὅστις θεῶν μὲν παῖδας οἶεται εἶναι, θεοὺς δὲ οὐ;"</p>

17	<p>Plato <i>Apologia Socratis</i> 27d8-10</p> <p>εἰ δ' αὖ οἱ δαίμονες θεῶν παῖδες εἰσιν νόθοι τινές ἢ ἐκ νυμφῶν ἢ ἐκ τινῶν ἄλλων ὧν δὴ καὶ λέγονται, τίς ἂν ἀνθρώπων θεῶν μὲν παῖδας ἠγοῖτο εἶναι, θεοὺς δὲ μή;</p>	<p>Aristoteles <i>Rhetorica</i> 1419a6-12</p> <p>πυθόμενον μὲν γὰρ δεῖ τὴν μίαν πρότασιν μὴ προσερωτᾶν τὸ φανερὸν ἀλλὰ τὸ συμπέρασμα εἰπεῖνοῖον Σωκράτης, Μελήτου οὐ φάσκοντος αὐτὸν θεοὺς νομίζειν, εἰρηκότος δὲ ὡς δαιμόνιον τι λέγοι, ἤρετο εἰ οὐχ οἱ δαίμονες ἦτοι θεῶν παῖδες εἴεν ἢ θεῖόν τι, φήσαντος δὲ “ἔστιν οὖν”, ἔφη, “ὅστις θεῶν μὲν παῖδας οἶεται εἶναι, θεοὺς δὲ οὐ;”</p>
18	<p>Plato <i>Apologia Socratis</i> 27e5-28a1</p> <p>ὅπως δὲ σύ τινα πείθοις ἂν καὶ σμικρὸν νοῦν ἔχοντα ἀνθρώπων, ὡς οὐ τοῦ αὐτοῦ ἔστιν καὶ δαιμόνια καὶ θεῖα ἠγεῖσθαι, καὶ αὖ τοῦ αὐτοῦ μήτε δαίμονας μήτε θεοὺς μήτε ἥρωας, οὐδεμία μηχανή ἐστιν.</p>	<p>Aristoteles <i>Rhetorica</i> 1398a15-17</p> <p>ἄλλος ἐξ ὀρισμοῦ, οἷον τί τὸ δαιμόνιον ἐστίν· “ἄρα θεὸς ἢ θεοῦ ἔργον; καίτοι ὅστις οἶεται θεοῦ ἔργον εἶναι, τοῦτον ἀνάγκη οἶεσθαι καὶ θεοὺς εἶναι.”</p>
19	<p>Plato <i>Theaetetus</i> 181c6-7</p> <p>καί μοι λέγε· ἄρα κινεῖσθαι καλεῖς ὅταν τι χώραν ἐκ χώρας μεταβάλλῃ ἢ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ στρέφῃται;</p>	<p>Aristoteles <i>Topica</i> 122b25-27</p> <p>Ἔτι εἰ τὸ γένος εἰς τὸ εἶδος ἔθηκεν, οἷον τὴν ἄψιν ὅπερ συνοχὴν ἢ τὴν μεῖξιν ὅπερ κρᾶσιν, ἢ ὡς Πλάτων ὀρίζεται φορὰν τὴν κατὰ τόπον κίνησιν.</p>
20	<p>Plato <i>Philebus</i> 53c4-5</p> <p>ἄρα περὶ ἡδονῆς οὐκ ἀκηκόαμεν ὡς ἀεὶ γένεσις ἐστίν, οὐσία δὲ οὐκ ἔστι τὸ παράπαν ἡδονῆς;</p>	<p>Aristoteles <i>Magna moralia</i> 1204a33-36 (2.7.3.4-2.7.3.6)</p> <p>Πρῶτον μὲν γὰρ φασιν εἶναι τὴν ἡδονὴν γένεσιν, τὴν δὲ γένεσιν ἀτελές τι, τὸ δὲ ἀγαθὸν οὐδέποτε τὴν τοῦ ἀτελοῦς χώραν ἔχειν.</p>
21	<p>Plato <i>Protagoras</i> 321c3-6</p> <p>ἀποροῦντι δὲ αὐτῷ ἔρχεται Προμηθεὺς ἐπισκεψόμενος τὴν νομὴν, καὶ ὀρᾷ τὰ μὲν ἄλλα ζῶα ἐμμελῶς πάντων ἔχοντα, τὸν δὲ ἄνθρωπον γυμνὸν τε καὶ ἀνυπόδητον καὶ ἄστρωτον καὶ ἄοπλον·</p>	<p>Aristoteles <i>De partibus animalium</i> 687a23-26</p> <p>Ἄλλ' οἱ λέγοντες ὡς συνέστηκεν οὐ καλῶς ὁ ἄνθρωπος ἀλλὰ χεῖριστα τῶν ζῴων (ἀνυπόδητον τε γὰρ αὐτὸν εἶναι φασὶ καὶ γυμνὸν καὶ οὐκ ἔχοντα ὄπλον πρὸς τὴν ἀλκὴν) οὐκ ὀρθῶς λέγουσιν.</p>
22	<p>Plato <i>Protagoras</i> 328b5-c2</p> <p>διὰ ταῦτα καὶ τὸν τρόπον τῆς πράξεως τοῦ μισθοῦ τοιοῦτον πεποιήμαι· ἐπειδὴν γὰρ τις παρ' ἐμοῦ μάθῃ, ἐὰν μὲν βούληται, ἀποδέδωκεν ὁ ἐγὼ πρᾶττομαι ἀργύριον ἐὰν δὲ μή, ἐλθὼν εἰς ἱερόν, ὁμόσας ὅσου ἂν φῆ ἄξια εἶναι τὰ μαθήματα, τοσοῦτον κατέθηκε.</p>	<p>Aristoteles <i>Ethica Nicomachea</i> 1164a24-27</p> <p>ὅπερ φασὶ καὶ Πρωταγόραν ποιεῖν· ὅτε γὰρ διδάξειεν ἀδήποτε, τιμῆσαι τὸν μαθόντα ἐκέλευεν ὅσου δοκεῖ ἄξια ἐπίστασθαι, καὶ ἐλάμβανε τοσοῦτον. ἐν τοῖς τοιοῦτοις δ' ἐνίοις ἀρέσκει τὸ “μισθὸς δ' ἀνδρί.”</p>

23	<p>Plato <i>Protagoras</i> 345d6-9</p> <p>οὐ γὰρ οὕτως ἀπαιδευτος ἦν Σιμωνίδης, ὥστε τούτους φάναι ἐπαινεῖν, ὅς ἂν ἐκὼν μηδὲν κακὸν ποιῆ, ὡς ὄντων τινῶν οἱ ἐκόντες κακὰ ποιοῦσιν</p>	<p>Aristoteles <i>Ethica Nicomachea</i> 1113b14-16</p> <p>τὸ δὲ λέγειν ὡς οὐδεὶς ἐκὼν πονηρὸς οὐδ' ἄκων μακάριος ἔοικε τὸ μὲν ψευδεῖ τὸ δ' ἀληθεῖ.</p>
24	<p>Plato <i>Timaeus</i> 86d7-e3</p> <p>κακὸς μὲν γὰρ ἐκὼν οὐδεὶς, διὰ δὲ πονηρὰν ἕξιν τινὰ τοῦ σώματος καὶ ἀπαιδευτον τροφήν ὁ κακὸς γίγνεται κακός, παντὶ δὲ ταῦτα ἐχθρὰ καὶ ἄκοντι προσγίγνεται.</p>	<p>Aristoteles <i>Ethica Nicomachea</i> 1113b14-15</p> <p>τὸ δὲ λέγειν ὡς οὐδεὶς ἐκὼν πονηρὸς οὐδ' ἄκων μακάριος ἔοικε τὸ μὲν ψευδεῖ τὸ δ' ἀληθεῖ.</p>
25	<p>Plato <i>Protagoras</i> 352b5-c2</p> <p>οὐδὲ ὡς περὶ τοιοῦτου αὐτοῦ ὄντος διανοοῦνται, ἀλλ' ἐνούσης πολλάκις ἀνθρώπῳ ἐπιστήμης οὐ τὴν ἐπιστήμην αὐτοῦ ἄρχειν ἀλλ' ἄλλο τι, τοτὲ μὲν θυμὸν, τοτὲ δὲ ἡδονήν, τοτὲ δὲ λύπην, ἐνίοτε δὲ ἔρωτα, πολλάκις δὲ φόβον, ἀτεχνῶς διανοοῦμενοι περὶ τῆς ἐπιστήμης ὡσπερ περὶ ἀνδραπόδου, περιελκομένης ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων.</p>	<p>Aristoteles <i>Ethica Nicomachea</i> 1145b23-24</p> <p>δεινὸν γὰρ ἐπιστήμης ἐνούσης, ὡς ᾤετο Σωκράτης, ἄλλο τι κρατεῖν καὶ περιέλκειν αὐτὴν ὡσπερ ἀνδράποδον.</p>
26	<p>Plato <i>Protagoras</i> 360d4-5</p> <p>Ἡ σοφία ἄρα τῶν δεινῶν καὶ μὴ δεινῶν ἀνδρεία ἐστίν, ἐναντία οὕσα τῇ τούτων ἀμαθία;</p>	<p>Aristoteles <i>Ethica Eudemia</i> 1229a12-16</p> <p>ἔστι δ' εἶδη ἀνδρείας πέντε λεγόμενα καθ' ὁμοίτητα· <τὰ> αὐτὰ γὰρ ὑπομένουσιν, ἀλλ' οὐ διὰ τὰ αὐτά. μία μὲν πολιτικὴ· αὕτη δ' ἐστὶν ἡ δι' αἰδῶ οὕσα. δευτέρα ἡ στρατιωτικὴ· αὕτη δὲ δι' ἐμπειρίαν καὶ τὸ εἰδέναι, οὐχ ὡσπερ Σωκράτης ἔφη τὰ δεινὰ, ἀλλ' ὅτι τὰς βοηθείας τῶν δεινῶν.</p>
27	<p>Plato <i>Euthydemus</i> 279d6-7</p> <p>Ἡ σοφία δήπου, ἦν δ' ἐγώ, εὐτυχία ἐστίν· τοῦτο δὲ κἂν παῖς γνοίη.</p>	<p>Aristoteles <i>Ethica Eudemia</i> 1247b11-15</p> <p>οὐκ ἄρα ἔσται τύχης τοῦτο, ἀλλ' ὅταν τὸ αὐτὸ ἀποβαίνει, ἀπείρων καὶ ἀορίστων, ἔσται μὲν τὸ ἀγαθὸν ἢ κακόν, ἐπιστήμη δ' οὐκ ἔσται αὐτοῦ [ἦ] δι' ἀπειρίαν, ἐπεὶ ἐμάνθανον ἂν τινες εὐτυχεῖν, ἢ καὶ πᾶσαι ἂν αἱ ἐπιστήμαι, ὡσπερ ἔφη Σωκράτης, εὐτυχίαι ἦσαν.</p>
28	<p>Plato <i>Sophistes</i> 258d2-7</p> <p>Οὐ γὰρ μὴ ποτε τοῦτο δαμῆ, εἶναι μὴ ἐόντα, ἀλλὰ σὺ τῆσδ' ἀφ' ὁδοῦ διζήσιος εἶργε νόημα. ΘΕΑΙ. Λέγει γὰρ οὖν οὕτως. ΞΕ. Ἡμεῖς δὲ γε οὐ μόνον τὰ μὴ ὄντα ὡς ἔστιν ἀπεδείξαμεν, ἀλλὰ καὶ τὸ εἶδος ὁ τυγχάνει ὄν τοῦ μὴ ὄντος ἀπεφηνάμεθα·</p>	<p>Aristoteles <i>Metaphysica</i> 1089a2-5</p> <p>ἔδοξε γὰρ αὐτοῖς πάντ' ἔσεσθαι ἐν τὰ ὄντα, αὐτὸ τὸ ὄν, εἰ μὴ τις λύσει καὶ ὁμοσε βαδιεῖται τῷ Παρμενίδου λόγῳ “οὐ γὰρ μήποτε τοῦτο δαμῆ, εἶναι μὴ ἐόντα,” ἀλλ' ἀνάγκη εἶναι τὸ μὴ ὄν δεῖξαι ὅτι ἔστιν·</p>

29	<p>Plato <i>Sophistes</i> 253e-254a</p> <p>Τὸν μὲν δὴ φιλόσοφον ἐν τοιοῦτῳ τινὶ τόπῳ καὶ νῦν καὶ ἔπειτα ἀνευρήσομεν ἐὰν ζητῶμεν, ἰδεῖν μὲν χαλεπὸν ἐναργῶς καὶ τοῦτον, ἕτερον μὴν τρόπον ἢ τε τοῦ σοφιστοῦ χαλεπότης ἢ τε τούτου. ΘΕΑΙ. Πῶς; ΞΕ. Ὁ μὲν ἀποδιδράσκων εἰς τὴν τοῦ μὴ ὄντος σκοτεινότητα, τριβῆ προσπατόμενος αὐτῆς, διὰ τὸ σκοτεινὸν τοῦ τόπου κατανοῆσαι χαλεπός· ἢ γάρ;</p>	<p>Aristoteles <i>Metaphysica</i> 1026b14-21</p> <p>διὸ Πλάτων τρόπον τινὰ οὐ κακῶς τὴν σοφιστικὴν περὶ τὸ μὴ ὄν ἔταξεν. εἰσὶ γὰρ οἱ τῶν σοφιστῶν λόγοι περὶ τὸ συμβεβηκὸς ὡς εἰπεῖν μάλιστα πάντων πότερον ἕτερον ἢ ταῦτὸν μουσικὸν καὶ γραμματικόν, καὶ μουσικὸς Κορίσκος καὶ Κορίσκος, καὶ εἰ πᾶν ὃ ἂν ἦ, μὴ ἀεὶ δέ, γέγονεν, ὥστ' εἰ μουσικὸς ὢν γραμματικὸς γέγονε, καὶ γραμματικὸς ὢν μουσικὸς, καὶ ὅσοι δὴ ἄλλοι τοιοῦτοι τῶν λόγων εἰσὶν·</p>
30	<p>Plato <i>Respublica</i> 296b5-8</p> <p>Ἄν τις ἄρα μὴ πείθων τὸν ἰατρευόμενον, ἔχων δὲ ὀρθῶς τὴν τέχνην, παρὰ τὰ γεγραμμένα τὸ βέλτιον ἀναγκάζη δρᾶν παῖδα ἢ τινα ἄνδρα ἢ καὶ γυναῖκα, τί τοῦνομα τῆς βίας ἔσται ταύτης;</p>	<p>Aristoteles <i>Politica</i> 1287a32-35</p> <p>τὸ δὲ τῶν τεχνῶν εἶναι δοκεῖ παράδειγμα ψεῦδος, ὅτι τὸ κατὰ γράμματα ἰατρεύεσθαι φαῦλον, ἀλλὰ αἰρετώτερον χρῆσθαι τοῖς ἔχουσι τὰς τέχνας.</p>
31	<p>Plato <i>Respublica</i> 303a7-8</p> <p>διὸ γέγονε πασῶν μὲν νομίμων τῶν πολιτειῶν οὐσῶν τούτων χειρίστη, παρανόμων δὲ οὐσῶν συμπασῶν βελτίστη·</p>	<p>Aristoteles <i>Politica</i> 1289b6-9</p> <p>ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἔκρινε πασῶν μὲν οὐσῶν ἐπιεικῶν, οἷον ὀλιγαρχίας τε χρηστῆς καὶ τῶν ἄλλων, χειρίστην δημοκρατίαν, φαύλων δὲ ἀρίστην.</p>
32	<p>Plato <i>Cratylus</i> 399d10-e3</p> <p>Ὡς μὲν τοίνυν ἐκ τοῦ παραχρημα λέγειν, οἴμαι τι τοιοῦτον νοεῖν τοὺς τὴν ψυχὴν ὀνομάσαντας, ὡς τοῦτο ἄρα, ὅταν παρῆ τῷ σώματι, αἰτιὸν ἔστι τοῦ ζῆν αὐτῷ, τὴν τοῦ ἀναπνεῖν δύναμιν παρέχον καὶ ἀναψύχον, ἅμα δὲ ἐκλείποντος τοῦ ἀναψύχοντος τὸ σῶμα ἀπόλλυται τε καὶ τελευτᾷ· ὅθεν δὴ μοι δοκοῦσιν αὐτὸ “ψυχὴν” καλέσαι.</p>	<p>Aristoteles <i>De anima</i> 405b26-30</p> <p>διὸ καὶ τοῖς ὀνόμασιν ἀκολουθοῦσιν, οἱ μὲν τὸ θερμὸν λέγοντες, ὅτι διὰ τοῦτο καὶ τὸ ζῆν ὀνομάσται, οἱ δὲ τὸ ψυχρόν, <διὰ τὸ> διὰ τὴν ἀναπνοὴν καὶ τὴν κατάψυξιν καλεῖσθαι ψυχὴν. τὰ μὲν οὖν παραδεδομένα περὶ ψυχῆς, καὶ δι' ἧς αἰτίας λέγουσιν οὕτω, ταῦτ' ἔστιν.</p>
33	<p>Plato <i>Lysis</i> 212d4-5</p> <p>Οὐκ ἄρα ἔστιν φίλον τῷ φιλοῦντι οὐδὲν μὴ οὐκ ἀντιφιλοῦν.</p>	<p>Aristoteles <i>Ethica Nicomachea</i> 1155b27-31</p> <p>τριῶν δ' ὄντων δι' ἃ φιλοῦσιν, ἐπὶ μὲν τῇ τῶν ἀψύχων φιλήσει οὐ λέγεται φιλία· οὐ γὰρ ἔστιν ἀντιφιλήσις, οὐδὲ βούλησις ἐκεῖνῳ ἀγαθοῦ (γελοῖον γὰρ ἴσως τῷ οἴνῳ βούλεσθαι τὰγαθά, ἀλλ' εἴπερ, σφάζεσθαι βούλεται αὐτόν, ἵνα αὐτὸς ἔχη)·</p>
34	<p>Plato <i>Lysis</i> 214c6-d1</p> <p>Ἀλλὰ μοι δοκοῦσιν λέγειν τοὺς ἀγαθοὺς ὁμοίους εἶναι ἀλλήλοις καὶ φίλους, τοὺς δὲ κακοὺς, ὅπερ καὶ λέγεται περὶ αὐτῶν, μηδέποτε ὁμοίους μηδ' αὐτοὺς αὐτοῖς εἶναι, ἀλλ' ἐμπλήκτους τε καὶ ἀσταθμήτους·</p>	<p>Aristoteles <i>Ethica Nicomachea</i> 1159b7-10</p> <p>οἱ δὲ μοχθηροὶ τὸ μὲν βέβαιον οὐκ ἔχουσιν· οὐδὲ γὰρ αὐτοῖς διαμένουσιν ὅμοιοι ὄντες· ἐπ' ὀλίγον δὲ χρόνον γίνονται φίλοι, χαίροντες τῇ ἀλλήλων μοχθηρίᾳ.</p>

35	Plato <i>Gorgias</i> 448c5-7 ἐμπειρία μὲν γὰρ ποιεῖ τὸν αἰῶνα ἡμῶν πορεύεσθαι κατὰ τέχνην, ἀπειρία δὲ κατὰ τύχην.	Aristoteles <i>Metaphysica</i> 981a3-5 ἢ μὲν γὰρ ἐμπειρία τέχνην ἐποίησεν, ὡς φησὶ Πῶλος, ἢ δ' ἀπειρία τύχην.
36	Plato <i>Laches</i> 198b8-10 δέος γὰρ εἶναι προσδοκίαν μέλλοντος κακοῦ – ἢ οὐχ οὕτω καὶ συνδοκεῖ, ὧς Λάχης;	Aristoteles <i>Ethica Nicomachea</i> 1115a7-9 φοβούμεθα δὲ δῆλον ὅτι τὰ φοβερά, ταῦτα δ' ἐστὶν ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν κακά· διὸ καὶ τὸν φόβον ὀρίζονται προσδοκίαν κακοῦ.
37	Plato <i>Charmides</i> 168d9-10 Καὶ ἢ ὄψις γέ που, ὧς ἄριστε, εἴπερ ὄψεται αὐτὴ ἑαυτήν, χρῶμά τι αὐτὴν ἀνάγκη ἔχειν·	Aristoteles <i>De anima</i> 425b17-19 εἰ γὰρ τὸ τῆ ὄψει αἰσθάνεσθαι ἐστὶν ὁρᾶν, ὁρᾶται δὲ χρῶμα ἢ τὸ ἔχον, εἰ ὄψεται τις τὸ ὁρῶν, καὶ χρῶμα ἔξει τὸ ὁρῶν πρῶτον.
38	Plato <i>Respublica</i> 464b5-6 Τοῦ μεγίστου ἄρα ἀγαθοῦ τῆ πόλει αἰτία ἡμῖν πέφανται ἢ κοινωνία τοῖς ἐπικούροις τῶν τε παίδων καὶ τῶν γυναικῶν.	Aristoteles <i>Politica</i> 1261a4-6 ἐνδέχεται γὰρ καὶ τέκνων καὶ γυναικῶν καὶ κτημάτων κοινωνεῖν τοὺς πολίτας ἀλλήλοις, ὡσπερ ἐν τῇ Πολιτείᾳ τῆ Πλάτωνος·
39	Plato <i>Respublica</i> 462a9-b1 Ἔχομεν οὖν τι μεῖζον κακὸν πόλει ἢ ἐκεῖνο ὃ ἂν αὐτὴν διασπᾷ καὶ ποιῆ πολλὰς ἀντιμίας;	Aristoteles <i>Politica</i> 1261b6-9 φανερὸν τοίνυν ἐκ τούτων ὡς οὔτε πέφυκε μίαν οὕτως εἶναι τὴν πόλιν ὡσπερ λέγουσιν οἱ τινες, καὶ τὸ λεχθὲν ὡς μέγιστον ἀγαθὸν ἐν ταῖς πόλεσιν ὅτι τὰς πόλεις ἀναιρεῖ·
40	Plato <i>Respublica</i> 463e3-5 Πασῶν ἄρα πόλεων μάλιστα ἐν αὐτῇ συμφωνήσουσιν ἑνὸς τινος ἢ εὖ ἢ κακῶς πράττοντος ὃ νυνδὴ ἐλέγομεν τὸ ῥῆμα, τὸ ὅτι τὸ ἐμὸν εὖ πράττει ἢ ὅτι τὸ ἐμὸν κακῶς.	Aristoteles <i>Politica</i> 1262a1-5 ἔτι οὕτως ἕκαστος “ἐμὸς” λέγει τὸν εὖ πράττοντα τῶν πολιτῶν ἢ κακῶς, ὁπόστος τυγχάνει τὸν ἀριθμὸν ὧν, οἷον ἐμὸς ἢ τοῦ δεινός, τοῦτον τὸν τρόπον λέγων καθ' ἕκαστον τῶν χιλίων, ἢ ὄσων ἢ πόλις ἐστί, καὶ τοῦτο διστάζων·
41	Plato <i>Respublica</i> 548b4-c2 Οὐκοῦν καὶ φειδωλοὶ χρημάτων, ἅτε τιμῶντες καὶ οὐ φανερώς κτώμενοι, φιλαναλωταὶ δὲ ἀλλοτρίων δι' ἐπιθυμίαν, καὶ λάθρα τὰς ἡδονὰς καρπούμενοι, ὡσπερ παῖδες πατέρα τὸν νόμον ἀποδιδράσκοντες, οὐχ ὑπὸ πειθοῦς ἀλλ' ὑπὸ βίας πεπαιδευμένοι διὰ τὸ τῆς ἀληθινῆς Μούσης τῆς μετὰ λόγων τε καὶ φιλοσοφίας ἡμεληκέναι καὶ πρεσβυτέρως γυμναστικὴν μουσικῆς τετιμηκέναι.	Aristoteles <i>Politica</i> 1270b32-35 αὐτὴ μὲν γὰρ ἀνεμμένη λίαν ἐστίν, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις μᾶλλον ὑπερβάλλει ἐπὶ τὸ σκληρόν, ὥστε μὴ δύνασθαι καρτερεῖν ἀλλὰ λάθρα τὸν νόμον ἀποδιδράσκοντας ἀπολαύειν τῶν σωματικῶν ἡδονῶν.

42	<p>Plato <i>Leges</i> 762e1-7</p> <p>δεῖ δὴ πάντ' ἄνδρα διανοεῖσθαι περὶ πάντων ἀνθρώπων ὡς ὁ μὴ δουλεύσας οὐδ' ἂν δεσπότης γένοιτο ἄξιος ἐπαίνου, καὶ καλλωπίζεσθαι χρὴ τῷ καλῶς δουλεῦσαι μᾶλλον ἢ τῷ καλῶς ἄρξαι, πρῶτον μὲν τοῖς νόμοις, ὡς ταύτην τοῖς θεοῖς οὕσαν δουλείαν, ἔπειτ' ἀεὶ τοῖς πρεσβυτέροις τε καὶ ἐντίμως βεβιωκόσι τοὺς νέους.</p>	<p>Aristoteles <i>Politica</i> 1277b11-13</p> <p>διὸ λέγεται καὶ τοῦτο καλῶς, ὡς οὐκ ἔστιν εὖ ἄρξαι μὴ ἀρχθέντα.</p>
43	<p>Plato <i>Phaedo</i> 99c8-d2</p> <p>ἐπειδὴ δὲ ταύτης ἐστερήθη καὶ οὐτ' αὐτὸς εὐρεῖν οὔτε παρ' ἄλλου μαθεῖν οἷός τε ἐγενόμην, τὸν δεύτερον πλοῦν ἐπὶ τῆς αἰτίας ζήτησιν ἢ πεπραγμάτευμαι βούλει σοι, ἔφη, ἐπίδειξιν ποιήσωμαι, ὦ Κέβης;</p>	<p>Aristoteles <i>Ethica Nicomachea</i> 1109a34-35</p> <p>ἐπεὶ οὖν τοῦ μέσου τυχεῖν ἄκρως χαλεπὸν, κατὰ τὸν δεύτερον, φασί, πλοῦν τὰ ἐλάχιστα ληπτέον τῶν κακῶν·</p>
44	<p>Plato <i>Respublica</i> 343c1-d1</p> <p>καὶ οὕτω πόρρω εἶ περὶ τε τοῦ δικαίου καὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδίκου τε καὶ ἀδικίας, ὥστε ἀγνοεῖς ὅτι ἡ μὲν δικαιοσύνη καὶ τὸ δίκαιον ἀλλότριον ἀγαθὸν τῷ ὄντι, τοῦ κρείττονός τε καὶ ἄρχοντος συμφέρον, οἰκεία δὲ τοῦ πειθομένου τε καὶ ὑπηρετοῦντος βλάβη, ἡ δὲ ἀδικία τούναντίον, καὶ ἄρχει τῶν ὡς ἀληθῶς εὐηθικῶν τε καὶ δικαίων, οἱ δ' ἀρχόμενοι ποιοῦσιν τὸ ἐκείνου συμφέρον κρείττονος ὄντος, καὶ εὐδαίμονα ἐκείνον ποιοῦσιν ὑπηρετοῦντες αὐτῷ, ἑαυτοὺς δὲ οὐδ' ὀπωστιοῦν.</p>	<p>Aristoteles <i>Ethica Nicomachea</i> 1130a3-4</p> <p>διὰ δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο καὶ ἀλλότριον ἀγαθὸν δοκεῖ εἶναι ἡ δικαιοσύνη μόνη τῶν ἀρετῶν, ὅτι πρὸς ἑτερόν ἐστιν·</p>
45	<p>Plato <i>Cratylus</i> 411e4-412a1</p> <p>“σωφροσύνη” δὲ σωτηρία οὗ νυνδὴ ἐσκέμμεθα, φρονήσεως.</p>	<p>Aristoteles <i>Ethica Nicomachea</i> 1140b11-12</p> <p>ἔνθεν καὶ τὴν σωφροσύνην τούτῳ προσαγορεύομεν τῷ ὀνόματι, ὡς σφίζουσιν τὴν φρόνησιν.</p>
46	<p>Plato <i>Euthydemus</i> 273a6-b1</p> <p>ὄπισθεν δὲ αὐτοῦ ἐρασταὶ πάνυ πολλοὶ τε καὶ ἄλλοι καὶ Κτήσιππος, νεανίσκος τις Παιανιεύς, μάλα καλὸς τε κάγαθος τὴν φύσιν, ὅσον μὴ ὑβριστῆς [δὲ] διὰ τὸ νέος εἶναι.</p>	<p>Aristoteles <i>Rhetorica</i> 1378b26-29</p> <p>αἴτιον δὲ τῆς ἡδονῆς τοῖς ὑβρίζουσιν, ὅτι οἴονται κακῶς δρῶντες αὐτοὶ ὑπερέχειν μᾶλλον (διὸ οἱ νέοι καὶ οἱ πλούσιοι ὑβρισταί· ὑπερέχειν γὰρ οἴονται ὑβρίζοντες).</p>
47	<p>Plato <i>Apologia Socratis</i> 21d3-6</p> <p>κινδυνεύει μὲν γὰρ ἡμῶν οὐδέτερος οὐδὲν καλὸν κάγαθον εἰδέναι, ἀλλ' οὗτος μὲν οἶεται τι εἰδέναι οὐκ εἰδώς, ἐγὼ δέ, ὥσπερ οὖν οὐκ οἶδα, οὐδὲ οἶομαι·</p>	<p>Aristoteles <i>Rhetorica</i> 1389b18-20</p> <p>καὶ οἴονται, ἴσασι δ' οὐδέν, καὶ ἀμφοδοξοῦντες προστιθέασιν ἀεὶ τὸ ἴσως καὶ τάχα, καὶ πάντα λέγουσιν οὕτως, παγίως δ' οὐδέν.</p>

48	<p>Plato <i>Symposium</i> 179d7-180a2</p> <p>τοιγάροι διὰ ταῦτα δίκην αὐτῷ ἐπέθεσαν, καὶ ἐποίησαν τὸν θάνατον αὐτοῦ ὑπὸ γυναικῶν γενέσθαι, οὐχ ὡσπερ Ἀχιλλεῖα τὸν τῆς Θέτιδος ὕδον ἐτίμησαν καὶ εἰς μακάρων νήσους ἀπέπεμψαν, ὅτι πεπυσμένος παρὰ τῆς μητρὸς ὡς ἀποθανοῖτο ἀποκτείνας Ἑκτορα, μὴ ποιήσας δὲ τοῦτο οἴκαδε ἐλθὼν γηραιὸς τελευτήσοι, ἐτόλμησεν ἐλέσθαι βοηθήσας τῷ ἐραστῇ Πατρόκλῳ καὶ τιμωρήσας οὐ μόνον ὑπεραποθανεῖν ἀλλὰ καὶ ἐπαποθανεῖν τετελευτηκότι·</p>	<p>Aristoteles <i>Rhetorica</i> 1358b38-1359a4</p> <p>ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἐπαινοῦντες καὶ οἱ ψέγοντες οὐ σκοποῦσιν εἰ συμφέροντα ἔπραξεν ἢ βλαβερά, ἀλλὰ καὶ ἐν ἐπαίνῳ πολλάκις τιθέασιν ὅτι ὀλιγορήσας τοῦ αὐτῷ λυσιτελοῦντος ἔπραξεν ὅ τι καλόν, οἷον Ἀχιλλεῖα ἐπαινοῦσιν ὅτι ἐβοήθησε τῷ ἐταίρῳ Πατρόκλῳ εἰδὼς ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀποθανεῖν ἐξὸν ζῆν.</p>
49	<p>Plato <i>Symposium</i> 182c1-7</p> <p>οὐ γὰρ οἶμαι συμφέρι τοῖς ἄρχουσι φρονήματα μεγάλα ἐγγίγνεσθαι τῶν ἀρχομένων, οὐδὲ φιλίας ἰσχυρὰς καὶ κοινωνίας, ὃ δὴ μάλιστα φιλεῖ τὰ τε ἄλλα πάντα καὶ ὁ ἔρωσ ἐμποιεῖν. ἔργῳ δὲ τοῦτο ἔμαθον καὶ οἱ ἐνθάδε τύραννοι· ὁ γὰρ Ἀριστογείτονος ἔρωσ καὶ ἡ Ἀρμοδίου φιλία βέβαιος γενομένη κατέλυσεν αὐτῶν τὴν ἀρχήν.</p>	<p>Aristoteles <i>Rhetorica</i> 1401b10-13</p> <p>οἷον εἴ τις λέγοι “ταῖς πόλεσι συμφέρουσιν οἱ ἐρῶντες· ὁ γὰρ Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος ἔρωσ κατέλυσε τὸν τύραννον Ἰπαρχον”, ἢ εἴ τις λέγοι ὅτι κλέπτης Διονύσιος·</p>
50	<p>Plato <i>Respublica</i> 259b3-7</p> <p>ΞΕ. Ταύτην δὲ ὁ κεκτημένος οὐκ, ἄντε ἄρχων ἄντε ιδιώτης ὢν τυγχάνη, πάντως κατὰ γε τὴν τέχνην αὐτὴν βασιλικὸς ὀρθῶς προσρηθήσεται; ΝΕ. ΣΩ. Δίκαιον γοῦν. ΞΕ. Καὶ μὴν οἰκονόμος γε καὶ δεσπότης ταυτόν.</p>	<p>Aristoteles <i>Politica</i> 1252a7-9</p> <p>ὅσοι μὲν οὖν οἴονται πολιτικὸν καὶ βασιλικὸν καὶ οἰκονομικὸν καὶ δεσποτικὸν εἶναι τὸν αὐτὸν οὐ καλῶς λέγουσιν [...].</p>
51	<p>Plato <i>Politicus</i> 259b9-11</p> <p>μεγάλῃ σχῆμα οἰκίσεως ἢ μικρᾷ αὐτῆ πόλεως ὄγκος μῶν τι πρὸς ἀρχὴν διοίσετον; ΝΕ. ΣΩ. Οὐδέν.</p>	<p>Aristoteles <i>Politica</i> 1252a7-13</p> <p>ὅσοι μὲν οὖν οἴονται πολιτικὸν καὶ βασιλικὸν καὶ οἰκονομικὸν καὶ δεσποτικὸν εἶναι τὸν αὐτὸν οὐ καλῶς λέγουσιν (πλήθει γὰρ καὶ ὀλιγότητι νομίζουσι διαφέρειν ἀλλ’ οὐκ εἶδει τούτων ἕκαστον, οἷον ἂν μὲν ὀλίγων, δεσπότην, ἂν δὲ πλειόνων, οἰκονόμον, ἂν δ’ ἔτι πλειόνων, πολιτικὸν ἢ βασιλικόν, ὡς οὐδὲν διαφέρουσιν μεγάλην οἰκίαν ἢ μικρὰν πόλιν·</p>
52	<p>Plato <i>Respublica</i> 259c1-4</p> <p>Οὐκοῦν, ὃ νυνδὴ διεσκοπούμεθα, φανερόν ὡς ἐπιστήμη μία περὶ πάντ’ ἐστὶ ταῦτα· ταύτην δὲ εἴτε βασιλικὴν εἴτε πολιτικὴν εἴτε οἰκονομικὴν τις ὀνομάζει, μηδὲν αὐτῷ διαφερώμεθα.</p>	<p>Aristoteles <i>Politica</i> 1252a7-13</p> <p>ὅσοι μὲν οὖν οἴονται πολιτικὸν καὶ βασιλικὸν καὶ οἰκονομικὸν καὶ δεσποτικὸν εἶναι τὸν αὐτὸν οὐ καλῶς λέγουσιν (πλήθει γὰρ καὶ ὀλιγότητι νομίζουσι διαφέρειν ἀλλ’ οὐκ εἶδει τούτων ἕκαστον, οἷον ἂν μὲν ὀλίγων, δεσπότην, ἂν δὲ πλειόνων, οἰκονόμον, ἂν δ’ ἔτι πλειόνων, πολιτικὸν ἢ βασιλικόν, ὡς οὐδὲν διαφέρουσιν μεγάλην οἰκίαν ἢ μικρὰν πόλιν·</p>

53	<p>Plato <i>Symposium</i> 203d-e</p> <p>καὶ οὔτε ὡς ἀθάνατος πέφυκεν οὔτε ὡς θνητός, ἀλλὰ τοτὲ μὲν τῆς αὐτῆς ἡμέρας θάλλει τε καὶ ζῆ, ὅταν εὐπορήσῃ, τοτὲ δὲ ἀποθνήσκει, πάλιν δὲ ἀναβιώσκει διὰ τὴν τοῦ πατρὸς φύσιν, τὸ δὲ ποριζόμενον ἀεὶ ὑπεκρεῖ, ὥστε οὔτε ἀπορεῖ Ἔρωσ ποτὲ οὔτε πλουτεῖ, σοφίας τε αὖ καὶ ἀμαθίας ἐν μέσῳ ἐστίν.</p>	<p>Alexis fr. 240 Kock (2. 385), 1-5</p> <p>οὐ θνητὸς οὐδ' ἀθάνατος, ἀλλ' ἔχων τινὰ σύγκρασιν, ὥστε μὴτ' ἐν ἀνθρώπου μέρει μὴτ' ἐν θεοῦ ζῆν, ἀλλὰ φύεσθαι τ' ἀεὶ καινῶς φθίνειν τε τὴν παρουσίαν πάλιν ἀόρατος ὄψιν, γνώριμος δ' ἅπασιν ὄν.</p>
54	<p>Plato <i>Symposium</i> 203d8-e5</p> <p>καὶ οὔτε ὡς ἀθάνατος πέφυκεν οὔτε ὡς θνητός, ἀλλὰ τοτὲ μὲν τῆς αὐτῆς ἡμέρας θάλλει τε καὶ ζῆ, ὅταν εὐπορήσῃ, τοτὲ δὲ ἀποθνήσκει, πάλιν δὲ ἀναβιώσκει διὰ τὴν τοῦ πατρὸς φύσιν, τὸ δὲ ποριζόμενον ἀεὶ ὑπεκρεῖ, ὥστε οὔτε ἀπορεῖ Ἔρωσ ποτὲ οὔτε πλουτεῖ, σοφίας τε αὖ καὶ ἀμαθίας ἐν μέσῳ ἐστίν.</p>	<p>Alexis fr. 245 Kock (2. 86f.), 6-9</p> <p>ἔστιν γὰρ οὔτε θῆλυς οὔτ' ἄρρηνη, πάλιν οὔτε θεὸς οὔτε ἄνθρωπος οὔτ' αὔθις ἔμφρων, ἀλλὰ συνενηνεγμένος πανταχόθεν, ἐνὶ τύπῳ τε πόλλ' εἶδη φέρων.</p>
55	<p>Plato <i>Respublica</i> 389b2-6</p> <p>εἰ γὰρ ὀρθῶς ἐλέγομεν ἄρτι, καὶ τῷ ὄντι θεοῖσι μὲν ἄχρηστον ψεῦδος, ἀνθρώποις δὲ χρήσιμον ὡς ἐν φαρμάκου εἶδει, δῆλον ὅτι τό γε τοιοῦτον ἰατροῖς δοτέον, ιδιώταις δὲ οὐχ ἀπτέον. Δῆλον, ἔφη.</p>	<p>Plutarchus <i>De liberis educandis</i> 6e1-4</p> <p>τὸ δὲ δεῖν παντάπασιν ἀποδοκιμάζειν τῶν λόγων τὴν ἐτοιμότητα ἢ πάλιν αὖ ταύτην οὐκ ἐπ' ἀξίοις ἀσκεῖν οὐ φαίην ἂν ἐγώγε, ἀλλ' ὡς ἐν φαρμάκου μοίρα τοῦτο ποιητέον ἐστί.</p>
56	<p>Plato <i>Gorgias</i> 464b3-7</p> <p>δυσὸν ὄντων τοῖν πραγμάτων δύο λέγω τέχνας· τὴν μὲν ἐπὶ τῇ ψυχῇ πολιτικὴν καλῶ, τὴν δὲ ἐπὶ σώματι μίαν μὲν οὕτως ὀνομάσαι οὐκ ἔχω σοι, μίᾳ δὲ οὔσης τῆς τοῦ σώματος θεραπείας δύο μόρια λέγω, τὴν μὲν γυμναστικὴν, τὴν δὲ ἰατρικὴν.</p>	<p>Plutarchus <i>De liberis educandis</i> 7d9-12</p> <p>περὶ μὲν γὰρ τὴν τοῦ σώματος ἐπιμέλειαν διττὰς εὔρον ἐπιστήμας οἱ ἄνθρωποι, τὴν ἰατρικὴν καὶ τὴν γυμναστικὴν, ὧν ἡ μὲν τὴν ὑγίειαν, ἡ δὲ τὴν εὐεξίαν ἐντίθησι.</p>
57	<p>Plato <i>Respublica</i> 564e13</p> <p>πλούσιοι δὴ οἶμαι οἱ τοιοῦτοι καλοῦνται κηφόνων βοτάνη.</p>	<p>Plutarchus <i>De recta ratione audiendi</i> 411f-42a8</p> <p>οὕτως οὖν δεῖ τὸν φιλότεχνον καὶ καθαρὸν ἀκροατὴν τὰ μὲν ἀνθηρὰ καὶ τρυφερὰ τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν πραγμάτων τὰ δραματικὰ καὶ πανηγυρικὰ κηφόνων βοτάνην σοφιστιῶντων ἡγούμενον ἔαν, αὐτὸν δὲ τῇ προσοχῇ καταδύομενον εἰς τὸν νοῦν τοῦ λόγου καὶ τὴν διάθεσιν τοῦ λέγοντος ἔλκειν ἀπ' αὐτῆς τὸ χρήσιμον καὶ ὠφέλιμον, μεμνημένον ὡς οὐκ εἰς θέατρον οὐδ' ὠδεῖον ἀλλ' εἰς σχολὴν καὶ διδασκαλεῖον ἀφίκεται, τῷ λόγῳ τὸν βίον ἐπανορθωσόμενος.</p>

58	<p>Plato <i>Respublica</i> 411a-b</p> <p>Οὐκοῦν ὅταν μὲν τις μουσικῇ παρέχῃ καταυλεῖν καὶ καταχεῖν τῆς ψυχῆς διὰ τῶν ὠτῶν ὥσπερ διὰ χώνης ἅς νυνδὴ ἡμεῖς ἐλέγομεν τὰς γλυκείας τε καὶ μαλακὰς καὶ θρηνώδεις ἀρμονίας καὶ μινυρίζων τε καὶ γεγανωμένους ὑπὸ τῆς ᾠδῆς διατελῆ τὸν βίον ὅλον οὗτος τὸ μὲν πρῶτον, εἴ τι θυμοειδὲς εἶχεν, ὥσπερ σίδηρον ἐμάλαξεν καὶ χρήσιμον ἐξ ἀχρήστου καὶ σκληροῦ ἐποίησεν·</p>	<p>Plutarchus <i>De recta ratione audiendi</i> 42c2-8</p> <p>οὐ δεῖ δὲ τὸ ἡδὺ τῆς ἀκροάσεως ποιεῖσθαι τέλος, οὐδ' οἶεσθαι δεῖν ἐκ σχολῆς ἀπιέναι φιλοσόφου μινυρίζοντα καὶ γεγανωμένον οὐδὲ ζητεῖν μυρίζεσθαι δεόμενον ἐμβροχῆς καὶ καταπλάσματος, ἀλλὰ χάριν ἔχειν, ἂν τις ὥσπερ καπνῷ σμῆνος λόγῳ δριμεῖ τὴν διάνοιαν ἀγλύος πολλῆς καὶ ἀμβλύτητος γέμουσαν ἐκκαθήρῃ.</p>
59	<p>Plato <i>Leges</i> 716a2-b5</p> <p>τῷ δὲ αἰεὶ συνέπεται δίκη τῶν ἀπολειπομένων τοῦ θεοῦ νόμου τιμωρός, ἧς ὁ μὲν εὐδαιμονήσῃν μέλλων ἐχόμενος συνέπεται ταπεινὸς καὶ κεκοσμημένος ὁ δὲ τις ἐξαρθεὶς ὑπὸ μεγαλαυχίας, ἢ χρήμασιν ἐπαιρόμενος ἢ τιμαῖς, ἢ καὶ σώματος εὐμορφία ἅμα νεότητι καὶ ἀνοία φλέγεται τὴν ψυχὴν μεθ' ὕβρεως, ὡς οὔτε ἄρχοντος οὔτε τινὸς ἡγεμόνος δεόμενος, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις ἰκανὸς ὢν ἡγεῖσθαι, καταλείπεται ἔρημος θεοῦ, καταλειφθεὶς δὲ καὶ ἔτι ἄλλους τοιοῦτους προσλαβὼν σκιρτᾷ ταραττῶν πάντα ἅμα, καὶ πολλοῖς τισιν ἔδοξεν εἶναί τις, μετὰ δὲ χρόνον οὐ πολὺν ὑποσχῶν τιμωρίαν οὐ μεμπτὴν τῇ δίκῃ ἑαυτὸν τε καὶ οἶκον καὶ πόλιν ἄρδην ἀνάστατον ἐποίησεν.</p>	<p>Plutarchus <i>Quomodo quis suos in virtute sentiat profectus</i> 81e6-9</p> <p>ὁ δ' ἐντὸς γενόμενος καὶ μέγα φῶς ἰδὼν, οἷον ἀνακτόρων ἀνοιγομένων, ἕτερον λαβὼν σχῆμα καὶ σιωπὴν καὶ θάμβος ὥσπερ θεῶ τῷ λόγῳ “ταπεινὸς συνέπεται καὶ κεκοσμημένος.”</p>
60	<p>Plato <i>Leges</i> 666a3-7</p> <p>ἄρ' οὐ νομοθετήσομεν πρῶτον μὲν τοὺς παῖδας μέχρι ἐτῶν ὀκτωκαίδεκα τὸ παράπαν οἴνου μὴ γεύεσθαι, διδάσκοντες ὡς οὐ χρὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ ὀχετεύειν εἰς τε τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν πρὶν ἐπὶ τοὺς πόνους ἐγχειρεῖν πορεύεσθαι, τὴν ἐμμανῆ εὐλαβουμένους ἕξιν τῶν νέων·</p>	<p>Plutarchus <i>Conjugalium praecepta</i> 143f5-8</p> <p>τότ' οὖν δεῖ μάλιστα τὴν νοῦν ἔχουσαν ἀποκλείειν τὰ ὄτα καὶ φυλάττεσθαι τὸν ψιθυρισμὸν, ἵνα μὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ γένηται καὶ πρόχειρον ἔχειν τὸ τοῦ Φιλίππου.</p>
61	<p>Plato <i>Symposium</i> 192d8-e4</p> <p>εἰ γὰρ τούτου ἐπιθυμεῖτε, θέλω ὑμᾶς συντῆξαι καὶ συμφυσεῖσθαι εἰς τὸ αὐτό, ὥστε δύο ὄντας ἕνα γεγονέναι καὶ ἕως τ' ἂν ζητεῖτε, ὡς ἕνα ὄντα, κοινῇ ἀμφοτέρους ζῆν, καὶ ἐπειδὴν ἀποθάνητε, ἐκεῖ αὐτὸ ἐν Ἄϊδου ἀντὶ δυοῖν ἕνα εἶναι κοινῇ τεθνεῶτε·</p>	<p>Plutarchus <i>Septem sapientium convivium</i> 156c12-dd3</p> <p>ἔστι δὲ τῆς μὲν πρὸς γυναῖκας ἀνδρῶν ὁμοφροσύνης καὶ φιλίας δημιουργὸς ἡ Ἀφροδίτη, τοῖς σώμασιν ὑφ' ἡδονῆς ἅμα συμμιγνύουσα καὶ συντήκουσα τὰς ψυχὰς·</p>

62	<p>Plato <i>Symposium</i> 202d13-e1</p> <p>καὶ γὰρ πᾶν τὸ δαιμόνιον μεταξύ ἐστὶ θεοῦ τε καὶ θνητοῦ.</p>	<p>Plutarchus <i>De defectu oraculorum</i> 415a1-5</p> <p>ἐμοὶ δὲ δοκοῦσι πλείονας λῦσαι καὶ μείζονας ἀπορίας οἱ τὸ τῶν δαιμόνων γένος ἐν μέσῳ θεῶν καὶ ἀνθρώπων τρόπον τινὰ τὴν κοινωνίαν ἡμῶν συνάγον εἰς ταῦτὸ καὶ συνάπτον ἐξευρόντες·</p>
63	<p>Plato <i>Charmides</i> 154b8-c5</p> <p>ἀτεχνῶς γὰρ λευκὴ στάθμη εἰμι πρὸς τοὺς καλοὺς – σχεδὸν γὰρ τί μοι πάντες οἱ ἐν τῇ ἡλικίᾳ καλοὶ φαίνονται – ἀτὰρ οὖν δὴ καὶ τότε ἐκεῖνος ἐμοὶ θαυμαστὸς ἐφάνη τό τε μέγεθος καὶ τὸ κάλλος, οἱ δὲ δὴ ἄλλοι πάντες ἐρᾶν ἔμοιγε ἐδόκουν αὐτοῦ – οὕτως ἐκπεπληγμένοι τε καὶ τεθορυβημένοι ἦσαν, ἡνίκ’ εἰσήει – πολλοὶ δὲ δὴ ἄλλοι ἐρασταὶ καὶ ἐν τοῖς ὀπισθεν εἶποντο.</p>	<p>Plutarchus <i>De garrulitate</i> 513f8-514a1</p> <p>ἔστι μὲν οὖν ἀτεχνῶς ἡ λευκὴ στάθμη πρὸς τοὺς λόγους ὁ ἀδόλεσχος, [...].</p>
64	<p>Plato <i>Gorgias</i> 523a1-2</p> <p>ἄκουε δὴ, φασί, μάλα καλοῦ λόγου, ὃν σὺ μὲν ἠγήση μῦθον, ὡς ἐγὼ οἶμαι, ἐγὼ δὲ λόγον·</p>	<p>Plutarchus <i>De sera numinis vindicta</i> 561b5-7</p> <p>ὅτι δ’ οὐκ ἔστιν αἰσχίων οὐδὲ λυποῦσα μᾶλλον ἕτερα κόλασις ἢ τοὺς ἐξ ἑαυτῶν κακὰ πάσχοντας δι’ αὐτοὺς ὄραν, καὶ ὅτι ψυχὴν ἀνδρὸς ἀσεβοῦς καὶ παρανόμου μετὰ θάνατον ἐφορῶσαν οὐκ ἀνδριάντας οὐδὲ τιμᾶς τινὰς ἀνατρεπομένας ἀλλὰ παῖδας ἢ φίλους ἢ γένος οἰκεῖον αὐτῆς ἀτυχήμασι χρωμένους μεγάλους δι’ αὐτὴν καὶ δίκην τίνοντας οὐδεὶς ἂν ἀναπέσειεν αὐθις ἐπὶ ταῖς τοῦ Διὸς τιμαῖς ἄδικον γενέσθαι καὶ ἀκόλαστον, ἔχω μὲν τινα καὶ λόγον εἰπεῖν ἐναγχος ἀκηκοῶς, ὀκνῶ δὲ μὴ φανῆ μῦθος ὑμῖν·</p>
65	<p>Plato <i>Respublica</i> 7, 540c</p> <p>παγκάλους, ἔφη, τοὺς ἄρχοντας, ᾧ Σώκρατες, ὡς περ ἀνδριαντοποιὸς ἀπείργασαι.</p>	<p>Plutarchus <i>Quaestiones convivales</i> 621b1-3</p> <p>‘τοιούτων’ ἔφη ‘σοι, Θεῶν, ἐγὼ τὸν ἄρχοντα συμποσίου πλάσας ὡς περ ἐκ κηροῦ τοῦ λόγου παραδίδωμι.’</p>
66	<p>Plato <i>Respublica</i> 558c3-6</p> <p>ταῦτά τε δὴ, ἔφην, ἔχει ἂν καὶ τούτων ἄλλα ἀδελφὰ δημοκρατία, καὶ εἶη, ὡς ἔοικεν, ἡδεῖα πολιτεία καὶ ἀναρχος καὶ ποικίλη, ἰσότητά τινα ὁμοίως ἴσοις τε καὶ ἀνίσοις διανεμούσα.</p>	<p>Plutarchus <i>Quaestiones convivales</i> 643b9-11</p> <p>οὐχ ὡς περ ἡ τοῦ κρέως καὶ τοῦ ἄρτου μερὶς ἀδικωτάτῳ μέτρῳ καλλωπίζεται τῷ ἴσῳ πρὸς ἀνίσους.</p>
67	<p>Plato <i>Theaetetus</i> 155d2-5</p> <p>μάλα γὰρ φιλοσόφου τοῦτο τὸ πάθος, τὸ θαυμάζειν· οὐ γὰρ ἄλλη ἀρχὴ φιλοσοφίας ἢ αὕτη, καὶ ἔοικεν ὁ τὴν Ἴριν Θαύμαντος ἔκγονον φήσας οὐ κακῶς γενεαλογεῖν.</p>	<p>Plutarchus <i>Quaestiones convivales</i> 680c9-d2</p> <p>ὅπου γὰρ ὁ τῆς αἰτίας ἐπιλείπει λόγος, ἐκεῖθεν ἄρχεται τὸ ἀπορεῖν, τουτέστι τὸ φιλοσοφεῖν·</p>

68	<p>Plato <i>Respublica</i> 496c5-e2</p> <p>καὶ τούτων δὴ τῶν ὀλίγων οἱ γενόμενοι καὶ γευσάμενοι ὡς ἡδὺ καὶ μακάριον τὸ κτῆμα, καὶ τῶν πολλῶν αὐτῶν ἱκανῶς ἰδόντες τὴν μανίαν, καὶ ὅτι οὐδεὶς οὐδὲν ὑγιὲς ὡς ἔπος εἰπεῖν περὶ τὰ τῶν πόλεων πράττει οὐδ' ἔστι σύμμαχος μεθ' ὅτου τις ἰὼν ἐπὶ τὴν τῷ δικαίῳ βοήθειαν σώζοιτ' ἄν, ἀλλ' ὥσπερ εἰς θηρία ἄνθρωπος ἐμπεσών, οὔτε συναδικεῖν ἐθέλων οὔτε ἱκανὸς ὢν εἰς πᾶσιν ἀγρίοις ἀντέχειν, πρὶν τι τὴν πόλιν ἢ φίλους ὀνήσαι προαπολόμενος ἀνωφελῆς αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἂν γένοιτο – ταῦτα πάντα λογισμῶ λαβών, ἡσυχίαν ἔχων καὶ τὰ αὐτοῦ πράττων, οἷον ἐν χειμῶνι κονιορτοῦ καὶ ζάλης ὑπὸ πνεύματος φερομένου ὑπὸ τειχίον ἀποστάς ὁρῶν τοὺς ἄλλους καταπιπλαμένους ἀνομίας, ἀγαπᾷ εἴ πῃ αὐτὸς καθαρὸς ἀδικίας τε καὶ ἀνοσίων ἔργων τόν τε ἐνθάδε βίον βιώσεται καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτοῦ μετὰ καλῆς ἐλπίδος ἰλεῶς τε καὶ εὐμενῆς ἀπαλλάσσεται.</p>	<p>Plutarchus <i>Amatorius</i> 751e5-11</p> <p>ταυτὶ δὲ πρεσβύτης γενόμενος ἔργα δὲ Κυπρογενοῦς νῦν μοι φίλα καὶ Διονύσου // καὶ Μουσέων, ἃ τίθησ' ἀνδράσιν εὐφροσύνας', ὥσπερ ἐκ ζάλης καὶ χειμῶνος καὶ τῶν παιδικῶν ἐρώτων ἐν τινὶ γαλήνῃ τῇ περὶ γάμον καὶ φιλοσοφίαν θέμενος τὸν βίον.</p>
69	<p>Plato <i>Phaedrus</i> 235d4-6</p> <p>σὺ γὰρ ἐμοὶ ὄντινων μὲν καὶ ὅπως ἤκουσας μῆδ' ἂν κελεύω εἶπης, τοῦτο δὲ αὐτὸ ὃ λέγεις ποιήσον·</p>	<p>Plutarchus <i>Amatorius</i> 764a6-8</p> <p>τὰ μὲν οὖν ἀριζήλως εἰρημένα' Πλάτωνι, μᾶλλον δὲ ταῖς θεαῖς ταύταις διὰ Πλάτωνος, ὧγαθέ 'μῆδ' ἂν κελεύωμεν εἶπης·'</p>
70	<p>Plato <i>Respublica</i> 329b6-c4</p> <p>νῦν δ' ἔγωγε ἡδὴ ἐντετύχηκα οὐχ οὕτως ἔχουσιν καὶ ἄλλοις, καὶ δὴ καὶ Σοφοκλεῖ ποτε τῷ ποιητῇ παρεγενόμην ἐρωτωμένῳ ὑπὸ τίνος· 'πῶς,' ἔφη, 'ὦ Σοφόκλεις, ἔχεις πρὸς τὰ φροδίσια; ἔτι οἷός τε εἶ γυναικὶ συγγίγνεσθαι'; καὶ ὅς, 'εὐφήμει,' ἔφη, 'ὦ ἄνθρωπε· ἀσμενέστατα μέντοι αὐτὸ ἀπέφυγον, ὥσπερ λυττῶντά τινα καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποδράς.'</p>	<p>Plutarchus <i>An seni respublica gerenda sit</i> 788e6-8</p> <p>ὁ γὰρ Σοφοκλῆς ἄσμενος ἔφη τὰ ἀφροδίσια γεγηρακῶς ἀποπεφευγένοι καθάπερ ἄγριον καὶ λυσσῶντα δεσπότην·</p>

71	<p>Plato <i>Timaeus</i> 29e1-3</p> <p>ἀγαθὸς ἦν, ἀγαθῷ δὲ οὐδεὶς περὶ οὐδενὸς οὐδέποτε ἐγγίγνεται φθόνος· τούτου δ' ἐκτὸς ὧν πάντα ὅτι μάλιστα ἐβουλήθη γενέσθαι παραπλήσια ἑαυτῷ.</p>	<p>Plutarchus <i>De animae procreatione in Timaeo</i> 1015b1-2</p> <p>ἡ γὰρ 'ἀναστρέφουσα' τὸν οὐρανόν, ὥσπερ ἐν Πολιτικῷ λέγεται, καὶ ἀνελίττουσα πρὸς τοῦναντίον ἀνάγκη καὶ 'σύμφυτος ἐπιθυμία' καὶ 'τὸ τῆς πάλαι ποτὲ φύσεως σύντροφον πολλῆς μετέχον ἀταξίας, πρὶν εἰς τὸν νῦν κόσμον ἀφικέσθαι', πόθεν ἐγγέγονε τοῖς πράγμασιν, εἰ τὸ μὲν ὑποκείμενον ἄποιος ἦν ὕλη καὶ ἄμοιρος αἰτίας, ὁ δὲ δημιουργὸς ἀγαθὸς καὶ πάντα βουλόμενος αὐτῷ κατὰ δύνάμιν ἐξομοιωῖσαι, τρίτον δὲ παρὰ ταῦτα μηδέν;</p>
72	<p>Plato <i>Respublica</i> 429c8-d1</p> <p>διὰ παντὸς δὲ ἔλεγον αὐτῆς σωτηρίαν τὸ ἐν τε λύπαις ὄντα διασῶζεσθαι αὐτὴν καὶ ἐν ἡδοναῖς καὶ ἐν ἐπιθυμίαις καὶ ἐν φόβοις καὶ μὴ ἐκβάλλειν.</p>	<p>Plotinus <i>Enneades</i> 1,1,1,1 -2</p> <p>Ἦδοναὶ καὶ λύπαι φόβοι τε καὶ θάρρη ἐπιθυμίαι τε καὶ ἀποστροπαὶ καὶ τὸ ἀλγεῖν τίνος ἂν εἶεν;</p>
73	<p>Plato <i>Timaeus</i> 36e2-5</p> <p>ἡ δ' ἐκ μέσου πρὸς τὸν ἔσχατον οὐρανὸν πάντη διαπλακεῖσα κύκλῳ τε αὐτὸν ἔξωθεν περικαλύψασα, αὐτὴ ἐν αὐτῇ στρεφομένη, θεῖαν ἀρχὴν ἤρξατο ἀπαύστου καὶ ἔμφορος βίου πρὸς τὸν σύμπαντα χρόνον.</p>	<p>Plotinus <i>Enneades</i> 1,1,3,18-31</p> <p>ἀλλὰ εἰ ἐμέμικτο, ἢ κρᾶσις τις ἦν, ἢ ὡς διαπλακεῖσα, ἢ ὡς ἄδος οὐ κεχωρισμένον.</p>
74	<p>Plato <i>Timaeus</i> 35a1-6</p> <p>τῆς ἀμερίστου καὶ ἀεὶ κατὰ ταῦτα ἐχούσης οὐσίας καὶ τῆς αὖ περὶ τὰ σώματα γιγνομένης μεριστῆς τρίτον ἐξ ἀμφοῖν ἐν μέσῳ συνεκεράσατο οὐσίας εἶδος, τῆς τε ταυτοῦ φύσεως αὖ πέρι καὶ τῆς τοῦ ἑτέρου, καὶ κατὰ ταῦτα συνέστησεν ἐν μέσῳ τοῦ τε ἀμεροῦς αὐτῶν καὶ τοῦ κατὰ τὰ σώματα μεριστοῦ.</p>	<p>Plotinus <i>Enneades</i> 1,1,8,9-15</p> <p>Ἦ ὡς ἐποχούμενον τῇ νοητῇ φύσει καὶ τῇ οὐσίᾳ τῇ ὄντως, ἡμᾶς δὲ ἐκεῖθεν τρίτους ἐκ τῆς ἀμερίστου, φησί, τῆς ἄνωθεν καὶ ἐκ τῆς περὶ τὰ σώματα μεριστῆς, ἦν δὴ δεῖ νοεῖν οὕτω μεριστὴν περὶ τὰ σώματα, ὅτι δίδωσιν ἑαυτὴν τοῖς σώματος μεγέθεσιν, ὅπόσον ἂν ζῶον ἢ ἕκαστον, ἐπεὶ καὶ τῷ παντὶ ὅλῳ, οὕσα μία·</p>
75	<p>Plato <i>Alcibiades i</i> 131a2-3</p> <p>ὅστις ἄρα τῶν τοῦ σώματός τι γινώσκει, τὰ αὐτοῦ ἀλλ' οὐχ αὐτὸν ἐγνώκεν.</p>	<p>Plotinus <i>Enneades</i> 1,4,4,25-26</p> <p>ἀλλ' ὁ ζητεῖ ὡς ἀναγκαῖον ζητεῖ, καὶ οὐχ ἂ αὐτῷ, ἀλλὰ τινι τῶν αὐτοῦ.</p>
76	<p>Plato <i>Respublica</i> 505a2-4</p> <p>ἐπεὶ ὅτι γε ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέα μέγιστον μάθημα πολλάκις ἀκήκοας, ἢ δὴ καὶ δίκαια καὶ τᾶλλα προσχρησάμενα χρήσιμα καὶ ὠφέλιμα γίνονται.</p>	<p>Plotinus <i>Enneades</i> I,4,13,5-8</p> <p>τὸ δὲ μέγιστον μάθημα πρόχειρον ἀεὶ καὶ μετ' αὐτοῦ καὶ τοῦτο μᾶλλον, κἂν ἐν τῷ Φαλάριδος ταύρω λεγομένῳ ἦ, ὁ μάτην λέγεται ἠδὲ δις ἢ καὶ πολλάκις λεγόμενον.</p>

77	<p>Plato <i>Symposium</i> 211b7-d1</p> <p>τοῦτο γὰρ δὴ ἐστὶ τὸ ὀρθῶς ἐπὶ τὰ ἐρωτικά ἰέναι ἢ ὑπ' ἄλλου ἄγεσθαι, ἀρχόμενον ἀπὸ τῶνδε τῶν καλῶν ἐκείνου ἕνεκα τοῦ καλοῦ αἰεὶ ἐπανιέναι, ὡσπερ ἐπαναβασμοῖς χρώμενον ἀπὸ ἐνὸς ἐπὶ δύο καὶ ἀπὸ δυοῖν ἐπὶ πάντα τὰ καλὰ σώματα, καὶ ἀπὸ τῶν καλῶν σωμάτων ἐπὶ τὰ καλὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐπὶ τὰ καλὰ μαθήματα, καὶ ἀπὸ τῶν μαθημάτων ἐπ' ἐκεῖνο τὸ μάθημα τελευτῆσαι, ὃ ἐστὶν οὐκ ἄλλου ἢ αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ καλοῦ μάθημα, καὶ γνῶ αὐτὸ τελευτῶν ὃ ἐστὶ καλόν.</p>	<p>Plotinus <i>Enneades</i> 1,6,1,19-20</p> <p>Τοῦτο γὰρ εὐρόντες τάχ' ἂν ἐπιβάθρα αὐτῶ χρώμενοι καὶ τὰ ἄλλα θεασαίμεθα.</p>
78	<p>Plato <i>Phaedo</i> 66b1-7</p> <p>Οὐκοῦν ἀνάγκη, ἔφη, ἐκ πάντων τούτων παρίστασθαι δόξαν τοιάνδε τινὰ τοῖς γνησίως φιλοσόφοις, ὥστε καὶ πρὸς ἀλλήλους τοιαῦτα ἅττα λέγειν, ὅτι “Κινδυνεύει τοι ὡσπερ ἀτραπὸς τις ἐκφέρειν ἡμᾶς [μετὰ τοῦ λόγου ἐν τῇ σκέψει], ὅτι, ἕως ἂν τὸ σῶμα ἔχωμεν καὶ συμπεφυρμένη ἢ ἡμῶν ἢ ψυχῇ μετὰ τοιούτου κακοῦ, οὐ μὴ ποτε κτησώμεθα ἱκανῶς οὐ ἐπιθυμοῦμεν·</p>	<p>Plotinus <i>Enneades</i> 1,6,5,31-39</p> <p>Αὐτὸ τοῦτο τὸ αἴσχος αὐτῇ ἄρα οὐ προσγεγονέναι οἷον ἐπακτὸν καλὸν φήσομεν, ὃ ἐλωβήσατο μὲν αὐτῇ, πεποίηκε δὲ αὐτὴν ἀκάθαρτον καὶ πολλῶ τῶ κακῶ συμπεφυρμένην, οὐδὲ ζωὴν ἔτι ἔχουσαν οὐδὲ αἴσθησιν καθαρὰν, ἀλλὰ τῶ μίγματι τοῦ κακοῦ ἀμυδρᾶ τῇ ζωῇ κεχρημένην καὶ πολλῶ τῶ θανάτῳ κεκραμένην, οὐκέτι μὲν ὀρώσαν ἃ δεῖ ψυχὴν ὀρᾶν, οὐκέτι δὲ ἐωμένην ἐν αὐτῇ μένειν τῶ ἔλκεσθαι αἰεὶ πρὸς τὸ ἔξω καὶ τὸ κάτω καὶ τὸ σκοτεινόν;</p>
79	<p>Plato <i>Phaedo</i> 64c4-8</p> <p>ἄρα μὴ ἄλλο τι ἢ τὴν τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος ἀπαλλαγὴν; καὶ εἶναι τοῦτο τὸ τεθνάναι, χωρὶς μὲν ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἀπαλλαγὴν αὐτὸ καθ' αὐτὸ τὸ σῶμα γεγονέναι, χωρὶς δὲ τὴν ψυχὴν [ἀπὸ] τοῦ σώματος ἀπαλαγεῖσθαι αὐτὴν καθ' αὐτὴν εἶναι; ἄρα μὴ ἄλλο τι ἢ ὁ θάνατος ἢ τοῦτο;</p>	<p>Plotinus <i>Enneades</i> 1,6,6,9-10</p> <p>ὁ δὲ ἐστὶν ὁ θάνατος χωρὶς εἶναι τὴν ψυχὴν τοῦ σώματος.</p>
80	<p>Plato <i>Gorgias</i> 524b2-c1</p> <p>ὁ θάνατος τυγχάνει ὢν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, οὐδὲν ἄλλο ἢ δυοῖν πραγμάτων διάλυσις, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἀπ' ἀλλήλοιν· ἐπειδὴν δὲ διαλυθῆτον ἄρα ἀπ' ἀλλήλοιν, οὐ πολὺ ἤττον ἐκάτερον αὐτοῖν ἔχει τὴν ἕξιν τὴν αὐτοῦ ἢ περ καὶ ὅτε ἕξις ὁ ἄνθρωπος, τό τε σῶμα τὴν φύσιν τὴν αὐτοῦ καὶ τὰ θεραπεύματα καὶ τὰ παθήματα ἐνδηλα πάντα.</p>	<p>Plotinus <i>Enneades</i> 1,7,3,14-16</p> <p>ἀλλ' εἰ σύνοδος μὲν ψυχῆς καὶ σώματος ζωῆ, θάνατος δὲ διάλυσις τούτων, ἢ ψυχὴ ἔσται ἀμφοτέρων δεκτική.</p>

81	<p>Plato <i>Respublica</i> 530a7-b4</p> <p>τὴν δὲ νυκτὸς πρὸς ἡμέραν συμμετρίαν καὶ τούτων πρὸς τε ταῦτα καὶ πρὸς ἄλληλα, πρὸς μῆνα καὶ μηνὸς πρὸς ἐνιαυτὸν καὶ τῶν ἄλλων ἄστρον οὐκ ἄτοπον, οἶει, ἠγήσεται τὸν νομίζοντα γίγνεσθαι τε ταῦτα ἀεὶ ὡσαύτως καὶ οὐδαμῆ οὐδὲν παραλλάττειν, σῶμά τε ἔχοντα καὶ ὁρώμενα, καὶ ζητεῖν παντὶ τρόπῳ τὴν ἀλήθειαν αὐτῶν λαβεῖν;</p>	<p>Plotinus <i>Enneades</i> 2,1,2,8-10</p> <p>πῶς γὰρ ἄν, φησι, σώματα ἔχοντα καὶ ὁρώμενα τὸ ἀπαραλλάκτως ἔξει καὶ τὸ ὡσαύτως;</p>
82	<p>Plato <i>Timaeus</i> 34a3-5</p> <p>διὸ δὴ κατὰ ταῦτα ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἐν ἑαυτῷ περιαγαγὼν αὐτὸ ἐποίησε κύκλῳ κινεῖσθαι στρεφόμενον, τὰς δὲ ἐξ ἀπάσας κινήσεις ἀφεῖλεν καὶ ἀπλανὲς ἀπηργάσατο ἐκείνων.</p>	<p>Plotinus <i>Enneades</i> 2,2,1,1</p> <p>διὰ τί κύκλῳ κινεῖται;</p>
83	<p>Plato <i>Respublica</i> 617e3-4</p> <p>ἀρετὴ δὲ ἀδέσποτον, ἦν τιμῶν καὶ ἀτιμάζων πλέον καὶ ἔλαττον αὐτῆς ἕκαστος ἔξει.</p>	<p>Plotinus <i>Enneades</i> 2,3,9,16-17</p> <p>καὶ γὰρ ὅμως ἐν τούτοις τοῖς κακοῖς διὰ τοῦ σώματος ἀπειλημένοις ἀδέσποτον ἀρετὴν θεὸς ἔδωκεν.</p>
84	<p>Plato <i>Symposium</i> 202d12-13</p> <p>τί οὖν, ὦ Διοτίμα; δαίμων μέγας, ὦ Σώκρατες·</p>	<p>Plotinus <i>Enneades</i> 2,3,9,45-47</p> <p>θεὸς μὲν οὖν ἐκείνης συναριθμουμένης, τὸ δὲ λοιπὸν δαίμων, φησί, μέγας καὶ τὰ πάθη τὰ ἐν αὐτῷ δαιμόνια.</p>
85	<p>Plato <i>Phaedrus</i> 246b7-c6</p> <p>τελέα ἐν οὖν οὗσα καὶ ἐπτερωμένη μετεωροπορεῖ τε καὶ πάντα τὸν κόσμον διοικεῖ ἢ δὲ πτερορρυήσασα φέρεται ἕως ἄν στερεοῦ τινος ἀντιλάβηται, οὗ κατοικισθεῖσα, σῶμα γήϊνον λαβοῦσα, αὐτὸ αὐτὸ δοκοῦν κινεῖν διὰ τὴν ἐκείνης δύναμιν, ζῶον τὸ σύμπαν ἐκλήθη, ψυχὴ καὶ σῶμα παγέν, θνητόν τ' ἔσχεν ἐπωνυμίαν·</p>	<p>Plotinus <i>Enneades</i> 2,3,13,3-8</p> <p>ψυχῆς δὴ τὸ πᾶν τόδε διοικούσης κατὰ λόγον, οἷα δὴ καὶ ἐφ' ἑκάστου ζώου ἢ ἐν αὐτῷ ἀρχή, ἀφ' ἧς ἕκαστα τὰ τοῦ ζώου μέρη καὶ πλάττεται καὶ πρὸς τὸ ὅλον συντέτακται, οὗ μέρη ἐστίν, ἐν μὲν τῷ ὅλῳ ἐστὶ τὰ πάντα, ἐν δὲ τοῖς μέρεσι τοσοῦτον μόνον, ὅσον ἐστὶν ἕκαστον.</p>

86	<p>Plato <i>Critias</i> 109b2-c4</p> <p>οὐ γὰρ ἂν ὀρθὸν ἔχοι λόγον θεοὺς ἀγνοεῖν τὰ πρέποντα ἐκάστοις αὐτῶν, οὐδ' αὖ γινώσκοντας τὸ μᾶλλον ἄλλοις προσῆκον τοῦτο ἐτέρους αὐτοῖς δι' ἐρίδων ἐπιχειρεῖν κτᾶσθαι – δίκης δὴ κλήροις τὸ φίλον λαγχάνοντες κατώκιζον τὰς χώρας, καὶ κατοικίσαντες, οἷον νομῆς ποιμνία, κτήματα καὶ θρέμματα ἑαυτῶν ἡμᾶς ἔτρεφον, πλὴν οὐ σώμασι σώματα βιαζόμενοι, καθάπερ ποιμένες κτήνη πληγῆ νέμοντες, ἀλλ' ἢ μάλιστα εὐστροφὸν ζῶον, ἐκ πρύμνης ἀπευθύνοντες, οἷον οἶακι πειθοῖ ψυχῆς ἐφαπτόμενοι κατὰ τὴν αὐτῶν διάνοιαν, οὕτως ἄγοντες τὸ θνητὸν πᾶν ἐκυβέρνων.</p>	<p>Plotinus <i>Enneades</i> 2,3,13,14-17</p> <p>τὰ δὲ ἔμψυχα, τὰ μὲν τὸ κινεῖσθαι ἀορίστως ἔχει, ὡς ὑφ' ἄρμασιν ἵπποι πρὶν τὸν ἠνίοχον ἀφορίσαι αὐτοῖς τὸν δρόμον, ἅτε δὴ πληγῆ νεμόμενα</p>
87	<p>Plato <i>Symposium</i> 206d1-2</p> <p>ἀνάρμοστον δ' ἐστὶ τὸ αἰσχροὺς παντὶ τῷ θεῷ, τὸ δὲ καλὸν ἀρμόττον.</p>	<p>Plotinus <i>Enneades</i> 3,5,1,19-20</p> <p>τὸ μὲν γὰρ αἰσχροὺς ἐναντίον καὶ τῇ φύσει καὶ τῷ θεῷ.</p>
88	<p>Plato <i>Symposium</i> 206c4-5</p> <p>τίκτειν δὲ ἐν μὲν αἰσχροῦ οὐ δύναται, ἐν δὲ τῷ καλῷ.</p>	<p>Plotinus <i>Enneades</i> 3,5,1,28-30</p> <p>καὶ γὰρ οὗτοι τίκτειν βούλονται ἐν καλῷ· ἐπεὶ περ ἄτοπον βουλομένην τὴν φύσιν καλὰ ποιεῖν ἐν αἰσχροῦ [...].</p>
89	<p>Plato <i>Symposium</i> 203b5-7</p> <p>ὁ οἶνος Πόρος μεθυσθεὶς τοῦ νέκταρος – οἶνος γὰρ οὐπω ἦν – εἰς τὸν τοῦ Διὸς κῆπον εἰσελθὼν βεβαρημένος ἠῦδεν.</p>	<p>Plotinus <i>Enneades</i> 3,5,7,1-9</p> <p>Διὸ καὶ ἐν τῇ γενέσει τοῦ Ἑρωτος ὁ Πλάτων φησὶ τὸν Πόρον τὴν μέθην ἔχειν τοῦ νέκταρος οἴνου οὐπω ὄντος ὡς πρὸ τοῦ αἰσθητοῦ τοῦ Ἑρωτος γενομένου καὶ τῆς Πενίας μετεχούσης φύσεως νοητοῦ, ἀλλ' οὐκ εἰδώλου νοητοῦ οὐδ' ἐκεῖθεν ἐμφαντασθέντος, ἀλλ' ἐκεῖ γενομένης καὶ συμμιχθείσης ὡς ἐξ εἰδους καὶ ἀοριστίας, ἣν <ἦν > ἔχουσα ἡ ψυχὴ πρὶν τυχεῖν τοῦ ἀγαθοῦ, μαντευομένη δὲ τι εἶναι κατὰ ἀόριστον καὶ ἄπειρον φάντασμα, τὴν ὑπόστασιν τοῦ Ἑρωτος τεκούσης.</p>
90	<p>Plato <i>Timaeus</i> 41d4-7</p> <p>Ταῦτ' εἶπε, καὶ πάλιν ἐπὶ τὸν πρότερον κρατῆρα, ἐν ᾧ τὴν τοῦ παντός ψυχὴν κεραυνὸς ἔμισγεν, τὰ τῶν πρόσθεν ὑπόλοιπα κατεχεῖτο μίσγων τρόπον μὲν τινα τὸν αὐτόν, ἀκήρατα δὲ οὐκέτι κατὰ ταῦτα ὡσαύτως, ἀλλὰ δευτέρα καὶ τρίτα.</p>	<p>Plotinus <i>Enneades</i> 4,3,6,27-34</p> <p>τὸ γὰρ δευτέρας καὶ τρίτας τῷ ἐγγύθεν καὶ τῷ πορρώτερον ὑπονοητέον εἰρησθαι, ὥσπερ καὶ παρ' ἡμῖν οὐχ ὁμοίως πάσαις ψυχαῖς ὑπάρχει τὸ πρὸς τὰ ἐκεῖ, ἀλλ' οἱ μὲν ἐνοῖντο ἂν, οἱ δὲ βάλλοιεν ἂν ἐγγὺς ἐφιέμενοι, οἷς δὲ ἦττον ἂν ἔχοι τοῦτο, καθὸ ταῖς δυνάμεσιν οὐ ταῖς αὐταῖς ἐνεργοῦσιν, ἀλλ' οἱ μὲν τῇ πρώτῃ, οἱ δὲ τῇ μετ' ἐκείνην, οἱ δὲ τῇ τρίτῃ, ἀπάντων τὰς πάσας ἐχόντων.</p>

91	<p>Plato <i>Symposium</i> 191b5-c8</p> <p>ἐλεήσας δὲ ὁ Ζεὺς ἄλλην μηχανὴν πορίζεται, καὶ μετατίθησιν αὐτῶν τὰ αἰδοῖα εἰς τὸ πρόσθεν – τέως γὰρ καὶ ταῦτα ἐκτὸς εἶχον, καὶ ἐγέννων καὶ ἔτικτον οὐκ εἰς ἀλλήλους ἀλλ’ εἰς γῆν, ὥσπερ οἱ τέττιγες – μετέθηκέ τε οὖν οὕτω αὐτῶν εἰς τὸ πρόσθεν καὶ διὰ τούτων τὴν γένεσιν ἐν ἀλλήλοις ἐποίησεν, διὰ τοῦ ἄρρενος ἐν τῷ θήλει, τῶνδε ἕνεκα, ἵνα ἐν τῇ συμπλοκῇ ἅμα μὲν εἰ ἀνὴρ γυναικί ἐντύχοι, γεννῶεν καὶ γίγνοιτο τὸ γένος, ἅμα δ’ εἰ καὶ ἄρρην ἄρρени, πλησμονὴ γοῦν γίγνοιτο τῆς συνουσίας καὶ διαπαύοιντο καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα τρέποιντο καὶ τοῦ ἄλλου βίου ἐπιμελοῖντο.</p>	<p>Plotinus <i>Enneades</i> 4,3,12,8-12</p> <p>Ζεὺς δὲ πατὴρ ἐλεήσας πονουμένας θνητὰ αὐτῶν τὰ δεσμὰ ποιῶν περὶ ἃ πονοῦνται, δίδωσιν ἀναπαύλας ἐν χρόνοις ποιῶν σωμάτων ἐλευθέρας, ἵν’ ἔχοιεν ἐκεῖ καὶ αὗται γίνεσθαι, οὔτε ἢ τοῦ παντὸς ψυχῆ ἀεὶ οὐδὲν τὰ τῆδε ἐπιστρεφομένη.</p>
92	<p>Plato <i>Respublica</i> 621b8-c2</p> <p>Καὶ οὕτως, ὦ Γλαῦκων, μῦθος ἐσώθη καὶ οὐκ ἀπόλετο, καὶ ἡμᾶς ἂν σώσειεν, ἂν πειθώμεθα αὐτῷ, καὶ τὸν τῆς Λήθης ποταμὸν εὖ διαβησόμεθα καὶ τὴν ψυχὴν οὐ μανθησόμεθα.</p>	<p>Plotinus <i>Enneades</i> 4,3,26,54-55</p> <p>διὸ καὶ ὁ τῆς Λήθης ποταμὸς οὕτως ἂν ὑπονοοῖτο.</p>
93	<p>Plato <i>Philebus</i> 34b10-c2</p> <p>καὶ μὴν καὶ ὅταν ἀπολέσασα μνήμην εἴτ’ αἰσθήσεως εἴτ’ αὖ μαθήματος αὐθις ταύτην ἀναπολήσει πάλιν αὐτὴ ἐν ἑαυτῇ, καὶ ταῦτα σύμπαντα ἀναμνήσεις [καὶ μνήμας] που λέγομεν.</p>	<p>Plotinus <i>Enneades</i> 4,3,27,19-20</p> <p>σώματος γὰρ καθαρωτέρα γενομένη καὶ ἃ ἐνταῦθα οὐκ εἶχεν ἐν μνήμῃ ἀναπολήσει·</p>
94	<p>Plato <i>Philebus</i> 30d1-4</p> <p>οὐκοῦν ἐν μὲν τῇ τοῦ Διὸς ἐρεῖς φύσει βασιλικὴν μὲν ψυχὴν, βασιλικὸν δὲ νοῦν ἐγγίγνεσθαι διὰ τὴν τῆς αἰτίας δύναμιν, ἐν δ’ ἄλλοις ἄλλα καλὰ, καθ’ ὅτι φίλον ἐκάστοις λέγεσθαι.</p>	<p>Plotinus <i>Enneades</i> 4,4,9,1-6</p> <p>ὁ δὲ δὴ πάντα κοσμῶν Ζεὺς καὶ ἐπιτροπεύων καὶ διατιθεὶς εἰσαεὶ, ψυχὴν βασιλικὴν καὶ βασιλικὸν νοῦν ἔχων, [...].</p>
95	<p>Plato <i>Timaeus</i> 33c1-3</p> <p>ὀμμάτων τε γὰρ ἐπεδεῖτο οὐδέν, ὁρατὸν γὰρ οὐδὲν ὑπελείπετο ἔξωθεν, οὐδ’ ἀκοῆς, οὐδὲ γὰρ ἀκουστόν·</p>	<p>Plotinus <i>Enneades</i> 4,4,24-34</p> <p>ἀλλ’ ὀμμάτων, φησὶν, οὐκ ἐπεδεῖτο.</p>

96	<p>Plato <i>Phaedrus</i> 246b6-c6</p> <p>ψυχή πᾶσα παντὸς ἐπιμελεῖται τοῦ ἀψύχου, πάντα δὲ οὐρανὸν περιπολεῖ, ἄλλοτ' ἐν ἄλλοις εἶδεσι γιγνομένη. τελέα μὲν οὖν οὔσα καὶ ἐπτερωμένη μετεωροπορεῖ τε καὶ πάντα τὸν κόσμον διοικεῖ, ἡ δὲ πτερορρηήσασα φέρεται ἕως ἂν στερεοῦ τινος ἀντιλάβηται, οὗ κατοικισθεῖσα, σῶμα γήϊνον λαβοῦσα, αὐτὸ αὐτὸ δοκοῦν κινεῖν διὰ τὴν ἐκείνης δύναμιν, ζῶον τὸ σύμπαν ἐκλήθη, ψυχή καὶ σῶμα παγέν, θνητόν τ' ἔσχεν ἐπωνυμίαν·</p>	<p>Iamblichus <i>De mysteriis</i> 1,7,19-26</p> <p>Νοῦς τοίνυν ἡγεμὼν καὶ βασιλεὺς τῶν ὄντων τέχνη τε δημιουργικὴ τοῦ παντὸς τοῖς μὲν θεοῖς ὡσαύτως ἀεὶ πάρεστι τελέως καὶ αὐταρκῶς καὶ ἀνευδεῶς, κατὰ μίαν ἐνέργειαν ἐστῶσαν ἐν ἑαυτῇ καθαρῶς, ἡ δὲ ψυχή νοῦ τε μετέχει μεριστοῦ καὶ πολυειδοῦς εἰς τὴν τοῦ ὄλου τε προστασίαν ἀναποβλέποντος, καὶ αὐτῆ τῶν ἀψύχων ἐπιμελεῖται ἄλλοτε ἐν ἄλλοις εἶδεσιν ἐγγιγνομένη.</p>
97	<p>Plato <i>Respublica</i> 515c1-6</p> <p>Παντάπασι δὴ, ἦν δ' ἐγώ, οἱ τοιοῦτοι οὐκ ἂν ἄλλο τι νομίζοιεν τὸ ἀληθές ἢ τὰς τῶν σκευαστῶν σκιάς. Πολλὴ ἀνάγκη, ἔφη. Σκόπει δὴ, ἦν δ' ἐγώ, αὐτῶν λύσιν τε καὶ ἴασιν τῶν τε δεσμῶν καὶ τῆς ἀφροσύνης, οἷα τις ἂν εἴη, εἰ φύσει τοιάδε συμβαίνοι αὐτοῖς·</p>	<p>Iamblichus <i>De mysteriis</i> 1,11,60-63</p> <p>Θεραπείας οὖν ἔνεκα τῆς ἐν ἡμῖν ψυχῆς καὶ μετριότητος τῶν διὰ τὴν γένεσιν προσφυομένων αὐτῇ κακῶν, λύσεώς τε ἀπὸ τῶν δεσμῶν καὶ ἀπαλλαγῆς χάριν τὰ τοιαῦτα προσάγεται.</p>
98	<p>Plato <i>Phaedrus</i> 247c3-d1</p> <p>Τὸν δὲ ὑπερουράνιον τόπον οὔτε τις ὑμνησέω τῶν τῆδε ποιητῆς οὔτε ποτὲ ὑμνήσει κατ' ἀξίαν. ἔχει δὲ ὧδε – τολμητέον γὰρ οὖν τό γε ἀληθές εἰπεῖν, ἄλλως τε καὶ περὶ ἀληθείας λέγοντα – ἡ γὰρ ἀχρώματός τε καὶ ἀσχημάτιστος καὶ ἀναφῆς οὐσία ὄντως οὔσα, ψυχῆς κυβερνήτη μόνω θεατῆ νῶ, περὶ ἣν τὸ τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης γένος, τοῦτον ἔχει τὸν τόπον.</p>	<p>Iamblichus <i>De mysteriis</i> 1,18,32-36</p> <p>Ἄτοποι οὖν οἷ τε χρῶμα καὶ σχῆμα καὶ ἀφήν τοῖς νοητοῖς εἶδεσι προστιθέντες, διότι τὰ μεταλαμβάνοντα αὐτῶν εἰσι τοιαῦτα, καὶ οἱ τοῖς οὐρανίοις σώμασι κακίαν ἀνατιθέντες, διότι τὰ μετέχοντα αὐτῶν φύεται ἐνίοτε κακά.</p>
99	<p>Plato <i>Parmenides</i> 145a1-8</p> <p>Ἀλλὰ μὴν τό γε περιέχον πέρας ἂν εἴη. – Πῶς δ' οὐ; – Τὸ ἐν ἄρα ὄν ἐν τέ ἐστὶ που καὶ πολλά, καὶ ὄλον καὶ μόρια, καὶ πεπερασμένον καὶ ἄπειρον πλήθει. – Φαίνεται. – Ἄρ' οὖν οὐκ, ἐπεὶ πεπερασμένον, καὶ ἔσχατα ἔχον; – Ἀνάγκη. – Τί δέ; εἰ ὄλον, οὐ καὶ ἀρχὴν ἂν ἔχοι καὶ μέσον καὶ τελευτήν; ἢ οἷόν τέ τι ὄλον εἶναι ἄνευ τριῶν τούτων; κἂν του ἐν ὅτιοῦν αὐτῶν ἀποστατῆ, ἐθελήσει ἔτι ὄλον εἶναι; – Οὐκ ἐθελήσει.</p>	<p>Iamblichus <i>De mysteriis</i> 1,19,50-56</p> <p>Ἐπὶ δὲ γε τῶν θεῶν ἐν τῇ ἐνώσει πάντων ἐστὶν ἡ τάξις, τὰ τε πρῶτα καὶ δευτέρα αὐτῶν γένη καὶ τὰ περὶ αὐτὰ φυόμενα πολλὰ ἐν ἐνὶ τὰ ὅλα συνυφέστηκε, τό τε πᾶν ἐν αὐτοῖς ἐστὶ τὸ ἐν, ἀρχὴ τε καὶ μέσα καὶ τέλη κατ' αὐτὸ τὸ ἐν συνυπάρχει· ὥστ' ἐπὶ γε τούτων οὐδὲ χρῆ ζητεῖν πόθεν τὸ ἐν ἅπασιν ἐφήκει·</p>
100	<p>Plato <i>Gorgias</i> 498e10-499a1</p> <p>ΣΩ. Συλλόγισαι δὴ κοινῇ μετ' ἐμοῦ τί ἡμῖν συμβαίνει ἐκ τῶν ὠμολογημένων· καὶ δις γάρ τοι καὶ τρίς φασιν καλὸν εἶναι τὰ καλὰ λέγειν τε καὶ ἐπισκοπεῖσθαι.</p>	<p>Iamblichus <i>De mysteriis</i> 1,20,3-6</p> <p>Ἄλλ' ἐπεὶ δεῖ τὰ καλὰ, ὡς φασι, πολλάκις λέγειν τε καὶ ἐπισκοπεῖν, οὐδ' ἡμεῖς ὑπερβησόμεθα ταῦτα ὡς ἤδη τετυχηκότες ἰκανῆς ἀποκρίσεως·</p>

101	<p>Plato <i>Phaedo</i> 83b4-d6</p> <p>Τί τοῦτο, ὦ Σώκρατες; ἔφη ὁ Κέβης. Ὅτι ψυχὴ παντὸς ἀνθρώπου ἀναγκάζεται ἅμα τε ἡσθῆναι σφόδρα ἢ λυπηθῆναι ἐπὶ τῷ καὶ ἡγεῖσθαι περὶ ὃ ἂν μάλιστα τοῦτο πάσῃ, τοῦτο ἐναργέστατον τε εἶναι καὶ ἀληθέστατον, οὐχ οὕτως ἔχον· ταῦτα δὲ μάλιστα <τὰ> ὀρατά· ἢ οὐ; Πάνυ γε. Οὐκοῦν ἐν τούτῳ τῷ πάθει μάλιστα καταδεῖται ψυχὴ ὑπὸ σώματος; Πῶς δὴ; Ὅτι ἐκάστη ἡδονὴ καὶ λύπη ὥσπερ ἦλον ἔχουσα προσηλοῖ αὐτὴν πρὸς τὸ σῶμα καὶ προσπερονᾷ καὶ ποιεῖ σωματοειδῆ, δοξάζουσαν ταῦτα ἀληθῆ εἶναι ἅπερ ἂν καὶ τὸ σῶμα φῆ.</p>	<p>Iamblichus <i>De mysteriis</i> 2,6,30-36</p> <p>ἀλλὰ μὴν ἢ γε τῶν ψυχῶν θεὰ τῶν μὲν ἀχράντων καὶ ἐν ἀγγέλων τάξει ἰδρυμένων ἀναγωγὸς ἐστὶ καὶ ψυχῆς σωτήριος, ἐπ’ ἐλπίδι τε ἱερᾷ ἐκφαίνεται, καὶ ὧν ἢ ἐλπίς ἢ ἱερὰ ἀντιποιεῖται ἀγαθῶν τούτων παρέχει τὴν δόσιν· ἢ δὲ τῶν ἐτέρων καταγωγὸς ἐπὶ τὴν γένεσιν ὑπάρχει, φθείρει τε τοὺς τῆς ἐλπίδος καρποὺς καὶ παθῶν πληροῖ προσηλούντων τοὺς θεωροῦντας τοῖς σώμασιν.</p>
102	<p>Plato <i>Respublica</i> 353a1-b1</p> <p>Τί δέ; μαχαίρα ἂν ἀπέλου κληῖμα ἀποτέμοις καὶ σμίλῃ καὶ ἄλλοις πολλοῖς; Πῶς γὰρ οὐ; Ἄλλ’ οὐδενὶ γ’ ἂν οἶμαι οὕτω καλῶς ὡς δρεπάνῳ τῷ ἐπὶ τούτῳ ἐργασθέντι. Ἀληθῆ. Ἄρ’ οὖν οὐ τοῦτο τούτου ἔργον θήσομεν; Θήσομεν μὲν οὖν. Νῦν δὴ οἶμαι ἄμεινον ἂν μάθοις ὃ ἄρτι ἠρώτων, πυνθανόμενος εἰ οὐ τοῦτο ἐκάστου εἶη ἔργον ὃ ἂν ἢ μόνον τι ἢ κάλλιστα τῶν ἄλλων ἀπεργάζεται. Ἀλλά, ἔφη, μανθάνω τε καὶ μοι δοκεῖ τοῦτο ἐκάστου πράγματος ἔργον εἶναι.</p>	<p>Iamblichus <i>De mysteriis</i> 4,1,32-36</p> <p>Ὅσπερ οὖν μαχαίρας ἔργον ἐστὶ τὸ τέμνειν καὶ οὐδὲν ἄλλο ποιεῖ ἢ τοῦτο, οὕτω καὶ τῶν ἐν τῷ παντὶ διηρημένων πνευμάτων κατὰ φύσεως μεριστὴν ἀνάγκην τὸ μὲν διαιρεῖ, ἄλλο δὲ συνάγει τὰ γιγνόμενα.</p>
103	<p>Plato <i>Timaeus</i> 30b6-c1</p> <p>οὕτως οὖν δὴ κατὰ λόγον τὸν εἰκότα δεῖ λέγειν τόνδε τὸν κόσμον ζῶον ἔμψυχον ἔννοον τε τῇ ἀληθείᾳ διὰ τὴν τοῦ θεοῦ γενέσθαι πρόνοιαν.</p>	<p>Iamblichus <i>De mysteriis</i> 4,12,3</p> <p>Δεῖ δὴ νοεῖν ὡς ἐν ζῶον ἐστὶ τὸ πᾶν.</p>
104	<p>Plato <i>Phaedo</i> 67d4-11</p> <p>Οὐκοῦν τοῦτό γε θάνατος ὀνομάζεται, λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος; Παντάπασι γε, ἢ δ’ ὅς. Λύειν δέ γε αὐτήν, ὡς φαμεν, προθυμοῦνται ἀεὶ μάλιστα καὶ μόνοι οἱ φιλοσοφοῦντες ὀρθῶς, καὶ τὸ μελέτημα αὐτὸ τοῦτό ἐστιν τῶν φιλοσόφων, λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος· ἢ οὐ; Φαίνεται.</p>	<p>Iamblichus <i>Protrepticus</i> 13,8-12</p> <p>ἢ δὲ ἀπαλλαγὴ τῶν κακῶν, ἢν ὀλίγοι καθορῶσι, προτρέπει εἰς τὴν λύσιν τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ τὴν ζωὴν τὴν καθ’ ἑαυτὴν τῆς ψυχῆς, ἢντινα μελέτην θανάτου προσαγορεύομεν.</p>

105	<p>Plato <i>Respublica</i> 588b10-c10</p> <p>Εικόνα πλάσαντες τῆς ψυχῆς λόγῳ, ἵνα εἰδῆ ὁ ἐκεῖνα λέγων οἷα ἔλεγεν. Ποῖαν τινά; ἦ δ' ὅς. Τῶν τοιούτων τινά, ἦν δ' ἐγώ, οἷαι μυθολογοῦνται παλαιαὶ γενέσθαι φύσεις, ἧ τε Χιμαίρας καὶ ἡ Σκύλλης καὶ Κερβέρου, καὶ ἄλλαι τινὲς συχναὶ λέγονται συμπεφυκυῖαι ιδέαι πολλαὶ εἰς ἓν γενέσθαι. Λέγονται γάρ, ἔφη. Πλάττε τοίνυν μίαν μὲν ιδέαν θηρίου ποικίλου καὶ πολυκεφάλου, ἡμέρων δὲ θηρίων ἔχοντος κεφαλᾶς κύκλῳ καὶ ἀγρίων, καὶ δυνατοῦ μεταβάλλειν καὶ φύειν ἐξ αὐτοῦ πάντα ταῦτα.</p>	<p>Iamblichus <i>Protrepticus</i> 13,23-14.3</p> <p>ἐνταῦθα καὶ τὸ διττὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐπέδειξε, καὶ τὸ παραπεφυκὸς ἡμῖν ἀπὸ τῆς γενέσεως ἀλλότριον ζῶον, ὅπερ οἱ μὲν πολυκεφάλον θηρίον, οἱ δὲ θνητὸν τι ζωῆς εἶδος, ἄλλοι δὲ φύσιν γενεσιουργὸν καλοῦσιν·</p>
106	<p>Plato <i>Alcibiades I</i>,130e2-131c4</p> <p>ΣΩ. Τοῦτ' ἄρα ἦν ὁ καὶ ὀλίγῳ ἔμπροσθεν εἶπομεν, ὅτι Σωκράτης Ἀλκιβιάδῃ διαλέγεται λόγῳ χρώμενος, οὐ πρὸς τὸ σὸν πρόσωπον, ὡς ἔοικεν, ἀλλὰ πρὸς τὸν Ἀλκιβιάδην ποιούμενος τοὺς λόγους· τοῦτο δὲ ἐστὶν ἡ ψυχὴ. ΑΛ. Ἔμοιγε δοκεῖ. ΣΩ. Ψυχὴν ἄρα ἡμᾶς κελεύει γνωρίσαι ὁ ἐπιτάττων γνῶναι ἑαυτόν. ΑΛ. Ἔοικεν. ΣΩ. Ὅστις ἄρα τῶν τοῦ σώματος τι γινώσκει, τὰ αὐτοῦ ἄλλ' οὐχ αὐτὸν ἔγνωκεν. ΑΛ. Οὕτως. ΣΩ. Οὐδεὶς ἄρα τῶν ἰατρῶν ἑαυτὸν γινώσκει, καθ' ὅσον ἰατρός, οὐδὲ τῶν παιδοτριβῶν, καθ' ὅσον παιδοτριβῆς. ΑΛ. Οὐκ ἔοικεν. ΣΩ. Πολλοῦ ἄρα δέουσιν οἱ γεωργοὶ καὶ οἱ ἄλλοι δημιουργοὶ γινώσκειν ἑαυτούς. οὐδὲ γὰρ τὰ ἑαυτῶν οὕτω γε, ὡς ἔοικεν, ἀλλ' ἔτι πορρωτέρω τῶν ἑαυτῶν κατὰ γε τὰς τέχνας ἃς ἔχουσιν· τὰ γὰρ τοῦ σώματος γινώσκουσιν, οἷς τοῦτο θεραπεύεται. ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις. ΣΩ. Εἰ ἄρα σωφροσύνη ἐστὶ τὸ ἑαυτὸν γινώσκειν, οὐδεὶς τούτων σώφρων κατὰ τὴν τέχνην. ΑΛ. Οὐ μοι δοκεῖ. ΣΩ. Διὰ ταῦτα δὴ καὶ βάνουσι αὐταὶ αἱ τέχναι δοκοῦσιν εἶναι καὶ οὐκ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ μαθήματα. ΑΛ. Πάνυ μὲν οὖν. ΣΩ. Οὐκοῦν πάλιν ὅστις αὖ σῶμα θεραπεύει, τὰ ἑαυτοῦ ἄλλ' οὐχ αὐτὸν θεραπεύει; ΑΛ. Κινδυνεύει. ΣΩ. Ὅστις δέ γε τὰ χρήματα, οὐθ' ἑαυτὸν οὐτε τὰ ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἔτι πορρωτέρω τῶν ἑαυτοῦ; ΑΛ. Ἔμοιγε δοκεῖ. ΣΩ. Οὐ τὰ αὐτοῦ ἄρα ἔτι πράττει ὁ χρηματιστής. ΑΛ. Ὅρθῶς.</p>	<p>Iamblichus <i>Protrepticus</i> 28,19-29,14</p> <p>Ἀπ' ἄλλης δὲ ἀρχῆς διαιροῦσι τὰ τοιαῦτα· χωρὶς δῆπουθέν ἐστὶν αὐτὸς ἕκαστος, τὸ ἑαυτοῦ, ἃ ἐστὶ τῶν αὐτοῦ. αὐτὸς μὲν οὖν ἕκαστός ἐστιν ἡμῶν ἡ ψυχὴ, τὸ δ' αὐτοῦ ἐστὶ τὸ σῶμα καὶ τὰ τοῦ σώματος, ἃ δ' ἐστὶ τῶν αὐτοῦ, τὰ χρήματά ἐστιν, ὅσα τοῦ σώματος ἕνεκα κτώμεθα. καὶ ἐπιστῆμαι τοίνυν τρεῖς εἰσὶν ἐπὶ τοῖς τρισὶ τούτοις πράγμασιν. ὁ μὲν οὖν τὰ τοῦ σώματος γινώσκων, τὰ αὐτοῦ ἄλλ' οὐχ αὐτὸν ἔγνωκεν. ὅθεν οἱ ἰατροὶ οὐχ ἑαυτούς γινώσκουσι καθόσον ἰατροί, οὐδὲ οἱ παιδοτριβῆαι καθόσον παιδοτριβῆαι. καὶ ὅσοι δὲ πορρωτέρω τῶν ἑαυτῶν τὰ περὶ τὸ σῶμα γινώσκουσιν, οἷς τοῦτο θεραπεύεται, ὡς οἱ γεωργοὶ καὶ οἱ ἄλλοι δημιουργοί, πολλοῦ δὴ δέουσιν ἑαυτούς γινώσκειν· οὐδὲ γὰρ τὰ ἑαυτῶν οὕτω γινώσκουσι. διὰ ταῦτα δὴ καὶ βάνουσι αὐταὶ αἱ τέχναι δοκοῦσιν εἶναι. μόνη δὲ σωφροσύνη ἐστὶν ἡ τῆς ψυχῆς γνῶσις, καὶ τῷ ὄντι ἡμετέρα ἀρετὴ μόνη ἐκείνη ὑπάρχει, ἧτις τὴν ψυχὴν βελτίονα ἀπεργάζεται. ταύτης ἄρα μάλιστα ἀντιποιεῖσθαι ἄξιον τοὺς βουλομένους ὁμολογουμένως τῇ ἑαυτῶν οὐσίᾳ διακοσμεῖν τὸν ἑαυτῶν βίον καὶ ἑαυτούς ἀπεργάζεσθαι καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς, καὶ τῷ ὄντι ἑαυτῶν ἐπιμελεῖσθαι προαιρουμένους.</p>

ΑΘ. Ἀκούοι δὴ πᾶς ὅσπερ νυνδὴ τὰ περι θεῶν τε ἤκουε καὶ τῶν φίλων προπατόρων· πάντων γὰρ τῶν αὐτοῦ κτημάτων μετὰ θεοὺς ψυχὴ θεϊότατον, οἰκειότατον ὄν. τὰ δ' αὐτοῦ διττὰ πάντ' ἐστὶ πᾶσιν. τὰ μὲν οὖν κρείττω καὶ ἀμείνω δεσπόζοντα, τὰ δὲ ἥττω καὶ χείρω δοῦλα· τῶν οὖν αὐτοῦ τὰ δεσπόζοντα ἀεὶ προτιμητέον τῶν δουλευόντων. οὕτω δὴ τὴν αὐτοῦ ψυχὴν μετὰ θεοὺς ὄντας δεσπότης καὶ τοὺς τούτοις ἐπομένους τιμᾶν δεῖν λέγων δευτέραν, ὀρθῶς παρακελεύομαι. τιμᾶ δ' ὡς ἔπος εἰπεῖν ἡμῶν οὐδεὶς ὀρθῶς, δοκεῖ δέ· θεῖον γὰρ ἀγαθὸν που τιμῆ, τῶν δὲ κακῶν οὐδὲν τίμιον, ὁ δ' ἠγούμενος ἢ τισι λόγοις ἢ δώροις αὐτὴν αὔξειν ἢ τισιν ὑπείξεσιν, μηδὲν βελτίω δὲ ἐκ χείρονος αὐτὴν ἀπεργαζόμενος, τιμᾶν μὲν δοκεῖ, δρᾶ δὲ τοῦτο οὐδαμῶς. αὐτίκα παῖς εὐθύς γενόμενος ἄνθρωπος πᾶς ἠγεῖται πάντα ἰκανὸς εἶναι γινώσκειν, καὶ τιμᾶν οἶεται ἐπαινῶν τὴν αὐτοῦ ψυχὴν, καὶ προθυμούμενος ἐπιτρέπει πράττειν ὅτι ἂν ἐθέλη, τὸ δὲ νῦν λεγόμενόν ἐστιν ὡς δρῶν ταῦτα βλάπτει καὶ οὐ τιμᾶ· δεῖ δέ, ὡς φαμεν, μετὰ γε θεοὺς δευτέραν. οὐδέ γε ὅταν ἄνθρωπος τῶν αὐτοῦ ἐκάστοτε ἀμαρτημάτων μὴ ἑαυτὸν αἴτιον ἠγήται καὶ τῶν πλείστων κακῶν καὶ μεγίστων, ἀλλὰ ἄλλους, ἑαυτὸν δὲ ἀεὶ ἀναίτιον ἐξαιρῆ, τιμῶν τὴν αὐτοῦ ψυχὴν, ὡς δὴ δοκεῖ, ὁ δὲ πολλοῦ δεῖ δρᾶν τοῦτο· βλάπτει γάρ. οὐδ' ὁπότεν ἠδοναῖς παρὰ λόγον τὸν τοῦ νομοθέτου καὶ ἔπαινον χαρίζεται, τότε οὐδαμῶς τιμᾶ, ἀτιμάζει δὲ κακῶν καὶ μεταμελείας ἐμπιπλὰς αὐτὴν. οὐδέ γε ὁπότεν αὐτὸν τάναντία τοὺς ἐπαινουμένους πόνους καὶ φόβους καὶ ἀλγηδόνας καὶ λύπας μὴ διαπονή καρτερῶν ἀλλὰ ὑπείκη, τότε οὐ τιμᾶ ὑπείκων· ἄτιμον γὰρ αὐτὴν ἀπεργάζεται δρῶν τὰ τοιαῦτα σύμπαντα. οὐδ' ὁπότεν ἠγήται τὸ ζῆν πάντως ἀγαθὸν εἶναι, τιμᾶ, ἀτιμάζει δ' αὐτὴν καὶ τότε· τὰ γὰρ ἐν Ἄιδου πράγματα πάντα κακὰ ἠγούμενης τῆς ψυχῆς εἶναι, ὑπείκει καὶ οὐκ ἀντιτείνει διδάσκων τε καὶ ἐλέγχων ὡς οὐκ οἶδεν οὐδ' εἰ τάναντία πέφυκεν μέγιστα εἶναι πάντων ἀγαθῶν ἡμῖν τὰ περι τοὺς θεοὺς τοὺς ἐκεῖ. οὐδέ μὴν πρὸ ἀρετῆς ὁπότεν αὐτὸν προτιμᾶ τις κάλλος, τοῦτ' ἐστὶν οὐχ ἕτερον ἢ ἢ τῆς ψυχῆς ὄντως καὶ πάντως ἀτιμία. ψυχῆς γὰρ σῶμα ἐντιμότερον οὗτος ὁ λόγος φησὶν εἶναι, ψευδόμενος· οὐδὲν γὰρ γηγενὲς Ὀλυμπίων ἐντιμότερον, ἀλλ' ὁ περι ψυχῆς ἄλλως δοξάζων ἀγνοεῖ ὡς θαυμαστοῦ τούτου κτήματος ἀμελεῖ.

Τῆς δὲ αὐτῆς ἔχεται γνώμης καὶ ταῦτα· ὡς τῶν ἡμετέρων κτημάτων μετὰ θεοὺς ψυχὴ θεϊότατον οἰκειότατον τέ ἐστι, τὰ δ' ἡμέτερα διττὰ πάντα ἐστὶ πᾶσι, τὰ μὲν κρείττω καὶ ἀμείνω δεσπόζοντα, τὰ δὲ ἥττω καὶ χείρω δοῦλα. τὰ δεσπόζοντα οὖν προτιμητέον τῶν δουλευόντων. οὕτως οὖν τὴν ψυχὴν μετὰ θεοὺς τῶν ἄλλων προτιμητέον πάντων· τιμᾶ δὲ αὐτὴν οὐχ ὁ χείρονα ἐκ βελτίονος ἀπεργαζόμενος, οὐδ' ὁ κακῶν καὶ μεταμελείας ἐμπιπλὰς αὐτὴν, οὐδ' ὁ φεύγων τοὺς ἐπαινουμένους πόνους καὶ φόβους καὶ ἀλγηδόνας καὶ λύπας (ἄτιμον γὰρ αὐτὴν ἀπεργάζεται ὁ τοιοῦτος), οὐδ' ὁ φεύγων τὸν θάνατον (τὴν γὰρ λύσιν τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς τὴν καθ' ἑαυτὴν ζωὴν δυσχεραίνουτο ἂν ὁ τοιοῦτος), οὐδ' ὁ πρὸ ἀρετῆς προτιμῶν κάλλος ἢ χρήματα (τῶν γὰρ χειρόνων οὕτω τὴν κρείττονα ψυχὴν καταδεεστέραν ἀποφαίνει).

	<p>οὐδέ γε ὁπόταν χρήματά τις ἐρᾷ κτᾶσθαι μὴ καλῶς, ἢ μὴ δυσχερῶς φέρη κτώμενος, δώροις ἄρα τιμᾷ τότε τὴν αὐτοῦ ψυχὴν – παντὸς μὲν οὖν λείπει – τὸ γὰρ αὐτῆς τίμιον ἅμα καὶ καλὸν ἀποδίδεται σμικροῦ χρυσίου· πᾶς γὰρ ὁ τ' ἐπὶ γῆς καὶ ὑπὸ γῆς χρυσὸς ἀρετῆς οὐκ ἀντάξιος.</p>	
108	<p>Plato <i>Respublica</i> 588e3-589b6</p> <p>Λέγωμεν δὴ τῷ λέγοντι ὡς λυσιτελεῖ τούτῳ ἀδικεῖν τῷ ἀνθρώπῳ, δίκαια δὲ πράττειν οὐ συμφέρει, ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἢ λυσιτελεῖν αὐτῷ τὸ παντοδαπὸν θηρίον εὐωχοῦντι ποιεῖν ἰσχυρὸν καὶ τὸν λέοντα καὶ τὰ περὶ τὸν λέοντα, τὸν δὲ ἄνθρωπον λιμοκτονεῖν καὶ ποιεῖν ἀσθενῆ, ὥστε ἔλκεσθαι ὅπῃ ἂν ἐκείνων ὀπότερον ἄγῃ, καὶ μηδὲν ἕτερον ἐτέρῳ συνεθίζειν μηδὲ φίλον ποιεῖν, ἀλλ' ἐὰν αὐτὰ ἐν αὐτοῖς δάκνεσθαι τε καὶ μαχόμενα ἐσθίειν ἀλλήλα. Παντάπασι γάρ, ἔφη, ταῦτ' ἂν λέγοι ὁ τὸ ἀδικεῖν ἐπαινῶν. Οὐκοῦν αὐτὸ ὁ τὰ δίκαια λέγων λυσιτελεῖν φαίη ἂν δεῖν ταῦτα πράττειν καὶ ταῦτα λέγειν, ὅθεν τοῦ ἀνθρώπου ὁ ἐντὸς ἄνθρωπος ἔσται ἐγκρατέστατος, καὶ τοῦ πολυκεφάλου θρέμματος ἐπιμελήσεται ὥσπερ γεωργός, τὰ μὲν ἡμέρα τρέφων καὶ τιθασεύων, τὰ δὲ ἄγρια ἀποκωλύων φύεσθαι, σύμμαχον ποιησάμενος τὴν τοῦ λέοντος φύσιν, καὶ κοινῇ πάντων κηδόμενος, φίλα ποιησάμενος ἀλλήλοις τε καὶ αὐτῷ, οὕτω θρέψει;</p>	<p>Iamblichus <i>Protrepticus</i> 31,19-32,5</p> <p>οὐ γὰρ δὴ λυσιτελεῖ τὸ παντοδαπὸν θηρίον ὥσπερ τὴν ἐπιθυμίαν εὐωχοῦντας ποιεῖν ἰσχυρὸν, οὐδὲ τὸν λέοντα οἷον τὸν θυμὸν καὶ τὰ περὶ τὸν λέοντα τρέφειν ἄξιον καὶ ἰσχυρὰ ποιεῖν ἐν ἡμῖν, τὸν δὲ ἄνθρωπον ὥσπερ τὸν λόγον λιμοκτονεῖν καὶ ποιεῖν ἀσθενῆ, ὡς ἔλκεσθαι ὅπῃ ἂν ἐκείνων ὀπότερον ἄγῃ, καὶ μηδὲν ἕτερον ἐτέρῳ συνεθίζειν μηδὲ φίλον ποιεῖν· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τὸν ἐν ἡμῖν θεῖον ἄνθρωπον τοῦ πολυκεφάλου θρέμματος ἐγκρατῆ ποιητέον, ὅπως ἂν τὰ μὲν ἡμέρα τῶν ἐπιθυμιῶν εἶδη τρέφῃ καὶ τιθασεύῃ, τὰ δὲ ἄγρια ἀποκωλύῃ φύεσθαι, σύμμαχον ποιησάμενος τὴν τοῦ θυμοῦ φύσιν καὶ κοινῇ πάντων κηδόμενος, φίλα ποιησάμενος ἀλλήλοις τε καὶ ἑαυτῷ, οὕτως αὐτὰ θρέψει.</p>
109	<p>Plato <i>Timaeus</i> 42b2-c1</p> <p>ὧν εἰ μὲν κρατήσοιεν, δίκη βιώσοιντο, κρατηθέντες δὲ ἀδικία. καὶ ὁ μὲν εὖ τὸν προσήκοντα χρόνον βιούσ, πάλιν εἰς τὴν τοῦ συννόμου πορευθεὶς οἴκησιν ἄστρου, βίον εὐδαίμονα καὶ συνήθη ἔξοι, σφαλεῖς δὲ τούτων εἰς γυναικὸς φύσιν ἐν τῇ δευτέρᾳ γενέσει μεταβαλοῖ.</p>	<p>Iamblichus <i>Protrepticus</i> 60,19-61,1</p> <p>ἐὰν δὲ τῆς οὐρανίας ὁδοῦ λαβόμεθα καὶ ἐπὶ τὸ σύννομον ἄστρον τὴν ζωὴν τὴν ἑαυτῶν ἀπερείσωμεν, τότε φιλοσοφήσομεν ζῶντες ἀληθῶς καὶ θεώμενοι θεωρίας ἀμηχάνους τὸ κάλλος, ἀτενίζοντες τῇ ψυχῇ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀραρότως καὶ θεώμενοι τὴν τῶν θεῶν ἀρχὴν, εὐφραίνόμενοι καὶ χαίροντες συνεχῶς ἀπὸ τοῦ θεωρεῖν, ἠδόμενοι χωρὶς πάσης λύπης.</p>

110	<p>Plato <i>Respublica</i> 614e1-615a4</p> <p>καὶ τὰς ἀεὶ ἀφικνουμένας ὥσπερ ἐκ πολλῆς πορείας φαίνεσθαι ἤκειν, καὶ ἀσμένας εἰς τὸν λειμῶνα ἀπιούσας οἷον ἐν πανηγύρει κατασκηνᾶσθαι, καὶ ἀσπάζεσθαι τε ἀλλήλας ὅσα γινώριμαι, καὶ πυνθάνεσθαι τάς τε ἐκ τῆς γῆς ἠκούσας παρὰ τῶν ἐτέρων τὰ ἐκεῖ καὶ τὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὰ παρ' ἐκείναις. διηγεῖσθαι δὲ ἀλλήλαις τὰς μὲν ὀδυρομένας τε καὶ κλαούσας, ἀναμνησκομένας ὅσα τε καὶ οἷα πάθοιεν καὶ ἴδοιεν ἐν τῇ ὑπὸ γῆς πορεία – εἶναι δὲ τὴν πορείαν χιλιέτη – τὰς δ' αὖ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εὐπαθείας διηγεῖσθαι καὶ θέας ἀμηχάνους τὸ κάλλος.</p>	<p>Iamblichus <i>Protrepticus</i> 60,19-61,1</p> <p>ἐὰν δὲ τῆς οὐρανίας ὁδοῦ λαβόμεθα καὶ ἐπὶ τὸ σύννομον ἄστρον τὴν ζωὴν τὴν ἑαυτῶν ἀπερείσωμεν, τότε φιλοσοφήσομεν ζῶντες ἀληθῶς καὶ θεώμενοι θεωρίας ἀμηχάνους τὸ κάλλος, ἀτενίζοντες τῇ ψυχῇ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀραρότως καὶ θεώμενοι τὴν τῶν θεῶν ἀρχὴν, εὐφραϊνόμενοι καὶ χαίροντες συνεχῶς ἀπὸ τοῦ θεωρεῖν, ἠδόμενοι χωρὶς πάσης λύπης.</p>
111	<p>Plato <i>Phaedrus</i> 248e3-249b1</p> <p>ἐν δὴ τούτοις ἅπασιν ὅς μὲν ἂν δικαίως διαγάγη ἀμείνωνος μοίρας μεταλαμβάνει, ὅς δ' ἂν ἀδίκως, χείρονος· εἰς μὲν γὰρ τὸ αὐτὸ ὄθεν ἤκει ἡ ψυχὴ ἐκάστη οὐκ ἀφικνεῖται ἐτῶν μυρίων – οὐ γὰρ πτεροῦται πρὸ τοσοῦτου χρόνου – πλὴν ἡ τοῦ φιλοσοφήσαντος ἀδόλως ἢ παιδεραστήσαντος μετὰ φιλοσοφίας, αὗται δὲ τρίτη περιόδῳ τῇ χιλιετῇ, ἐὰν ἔλονται τρεῖς ἐφεξῆς τὸν βίον τοῦτον, οὕτω πτερωθεῖσαι τρισχιλιοστῶ ἔτει ἀπέρχονται. αἱ δὲ ἄλλαι, ὅταν τὸν πρῶτον βίον τελευτήσωσιν, κρίσεως ἔτυχον, κριθεῖσαι δὲ αἱ μὲν εἰς τὰ ὑπὸ γῆς δικαιοτήρια ἐλθοῦσαι δίκην ἐκτίνουσιν, αἱ δ' εἰς τοῦ οὐρανοῦ τινα τόπον ὑπὸ τῆς Δίκης κουφισθεῖσαι διάγουσιν ἀξίως οὗ ἐν ἀνθρώπου εἶδει ἐβίωσαν βίου.</p>	<p>Iamblichus <i>Protrepticus</i> 71.1-6</p> <p>ἢ μὲν γὰρ ἀμείνων ψυχὴ μετὰ θεῶν οἰκεῖ καὶ περιπορεύεται κατ' οὐρανὸν βελτίονός τε λήξεως τυγχάνει, ἢ δὲ ἀδίκων ἔργων ἀψαμένη καὶ ἀνοσιουργίας πλησθεῖσα καὶ ἀσεβείας εἰς τὰ ὑπὸ γῆν δικαιοτήρια ἐλθοῦσα δίκης τῆς προσηκούσης μεταλαγχάνει.</p>
112	<p>Plato <i>Menexenus</i> 247e5-248a4</p> <p>πάλαι γὰρ δὴ τὸ Μηδὲν ἄγαν λεγόμενον καλῶς δοκεῖ λέγεσθαι· τῷ γὰρ ὄντι εὖ λέγεται. ὅτῳ γὰρ ἀνδρὶ εἰς ἑαυτὸν ἀνήρηται πάντα τὰ πρὸς εὐδαιμονίαν φέροντα ἢ ἐγγὺς τούτου, καὶ μὴ ἐν ἄλλοις ἀνθρώποις αἰωρεῖται ἐξ ὧν ἢ εὖ ἢ κακῶς πραξάντων πλανᾶσθαι ἠνάγκασται καὶ τὰ ἐκείνου, τούτῳ ἄριστα παρεσκευάσται ζῆν, οὗτός ἐστιν ὁ σῶφρων καὶ οὗτος ὁ ἀνδρεῖος καὶ φρόνιμος.</p>	<p>Iamblichus <i>Protrepticus</i> 99,15-18</p> <p>διόπερ ἐπεὶ φιλοσοφία εἰς ἑαυτὸν ἀνηρητῆσθαι ποιεῖ τῷ ἀγαθῷ πάντα, παθῶν δὲ καὶ τῆς ἐξω χρείας ἀφίστησιν, εἴη ἂν χρησιμωτάτη πασῶν πρὸς τὸν εὐδαίμονα βίον.</p>

113	<p>Plato <i>Respublica</i> 522c5-8</p> <p>Τὸ φαῦλον τοῦτο, ἦν δ' ἐγώ, τὸ ἐν τε καὶ τὰ δύο καὶ τὰ τρία διαγιγνώσκειν· λέγω δὲ αὐτὸ ἐν κεφαλαίῳ ἀριθμὸν τε καὶ λογισμὸν. ἢ οὐχ οὕτω περὶ τούτων ἔχει, ὡς πᾶσα τέχνη τε καὶ ἐπιστήμη ἀναγκάζεται αὐτῶν μέτοχος γίνεσθαι;</p>	<p>Iamblichus <i>In Nicomachi arithmetica introductionem</i> 3,16-21</p> <p>διὰ δὴ τοῦτο παραλαμβάνειν δεῖ τὴν μαθηματικὴν ἐπιστήμην τῶν ἀριθμῶν. καὶ γὰρ ὡς ἐν ὑποθέσει δεῖ προκεῖσθαι ταύτην· προὑποκειμένης γὰρ αὐτῆς, καὶ τὰς ἄλλας παραγίνεσθαι ἐπιστήμας δυνατόν, ἄνευ δὲ ταύτης οὐδὲ ἐκεῖναι παραγίνονται.</p>
114	<p>Plato <i>Philebus</i> 16c10-d7</p> <p>δεῖν οὖν ἡμᾶς τούτων οὕτω διακεκοσμημένων ἀεὶ μίαν ἰδέαν περὶ παντὸς ἐκάστοτε θεμένους ζητεῖν – εὐρήσειν γὰρ ἐνοῦσαν – ἐὰν οὖν μεταλάβωμεν, μετὰ μίαν δύο, εἴ πως εἰσίσκοπεῖν, εἰ δὲ μή, τρεῖς ἢ τινα ἄλλον ἀριθμὸν, καὶ τῶν ἐν ἐκείνων ἕκαστον πάλιν ὡσαύτως, μέχρπερ ἂν τὸ κατ' ἀρχὰς ἐν μὴ ὅτι ἐν καὶ πολλὰ καὶ ἄπειρά ἐστι μόνον ἴδη τις, ἀλλὰ καὶ ὅποσα·</p>	<p>Iamblichus <i>De communi mathematica scientia</i> 1,1-8</p> <p>Ἡ μὲν πρόθεσις τῆς παρουσίας ἐπισκέψεως τὴν κοινὴν βούλεται τῶν μαθημάτων θεωρίαν παραδειῖξαι, τίς ἐστὶν ἡ ὅλη καὶ τίνα ἔχει μίαν αἰτίαν καὶ οὐσίαν πρεσβυτάτην προηγουμένην, μετὰ μίαν δὲ δύο εἴ πως εἰσὶν ἀρχαὶ ταύτης ἐπισκεψόμεθα, καὶ μετὰ ταύτην τὴν διχοτομίαν εἴ τις ἐστὶν ἀριθμὸς ὠρισμένος τῶν ἐν αὐτοῖς γενῶν πειρασόμεθα ἀπολογίζεσθαι μετ' ἐπιστημονικῆς τινος διαιρέσεως·</p>
115	<p>Plato <i>Respublica</i> 527d6-e3</p> <p>τὸ δ' ἐστὶν οὐ πᾶν φαῦλον ἀλλὰ χαλεπὸν πιστεῦσαι ὅτι ἐν τούτοις τοῖς μαθήμασιν ἐκάστου ὄργανόν τι ψυχῆς ἐκκαθαίρεται τε καὶ ἀναζωπυρεῖται ἀπολλύμενον καὶ τυφλούμενον ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων, κρεῖττον δὲ σωθῆναι μυρίων ὀμμάτων· μόνῳ γὰρ αὐτῷ ἀλήθεια ὁράται.</p>	<p>Iamblichus <i>De communi mathematica scientia</i> 6,165-168</p> <p>ὀλκὰ ἄρα ψυχῆς πρὸς ἀλήθειαν εἶη ἂν ταῦτα, καὶ ἀπεργαστικά φιλοσόφου διανοίας πρὸς τὸ ἄνω σχεῖν ἢ νῦν κάτω οὐ δέον ἔχομεν· μόνοις γὰρ αὐτοῖς ἀλήθεια ὁράται.</p>
116	<p>Plato <i>Respublica</i> 530d6-11</p> <p>Κινδυνεύει, ἔφην, ὡς πρὸς ἀστρονομίαν ὄμματα πέπηγεν, ὡς πρὸς ἐναρμόνιον φορὰν ὄτα παγήναι, καὶ αὐταὶ ἀλλήλων ἀδελφαὶ τινες αἰ ἐπιστήμαι εἶναι, ὡς οἱ τε Πυθαγόρειοί φασι καὶ ἡμεῖς, ὦ Γλαῦκων, συγχωροῦμεν. ἢ πῶς ποιοῦμεν; Οὕτως, ἔφη.</p>	<p>Iamblichus <i>De communi mathematica scientia</i> 7,61-63</p> <p>διόπερ περὶ ἀδελφὰ τὰ ὑποκείμενα καὶ αὐτὰς γενομένας, εὐλογον ἀδελφὰς καὶ τὰς ἐπιστήμας ταύτας νομίζειν, ἵνα μὴ ἀπαιδευτὴ τὸ Ἀρχύτειον·</p>

ὁ δὲ τρόπος ὅδε – ἀνάγκη γὰρ τό γε τοσοῦτον φράζειν – πᾶν διάγραμμα ἀριθμοῦ τε σύστημα καὶ ἁρμονίας σύστασιν ἅπασαν τῆς τε τῶν ἄστρον περιφορᾶς τὴν ὁμολογίαν οὖσαν μίαν ἀπάντων ἀναφανῆναι δεῖ τῷ κατὰ τρόπον μανθάνοντι, φανήσεται δέ, ἂν, ὃ λέγομεν, ὀρθῶς τις εἰς ἓν βλέπων μανθάνῃ – δεσμὸς γὰρ πεφυκῶς πάντων τούτων εἰς ἀναφανήσεται διανοουμένοις – εἰ δ' ἄλλως πῶς ταῦτα μεταχειριεῖται τις, τύχην δεῖ καλεῖν, ὥσπερ καὶ λέγομεν. οὐ γὰρ ἄνευ γε τούτων μήποτε τις ἐν πόλεσιν εὐδαίμων γένηται φύσις, ἀλλ' οὗτος ὁ τρόπος, αὕτη ἡ τροφή, ταῦτα τὰ μαθήματα· εἴτε χαλεπὰ εἴτε ῥάδια, ταύτη πορευτέον. ἀμελήσει δὲ οὐ θεμιτόν ἐστιν θεῶν, καταφανοῦς γενομένης τῆς πάντων αὐτῶν κατὰ τρόπον λεγομένης φήμης εὐτυχοῦς. τὸν δὲ σύμπαντα ταῦτα οὕτως εἰληφότα, τοῦτον λέγω τὸν ἀληθέστατα σοφώτατον· ὃν καὶ δυσχυρίζομαι παίζων καὶ σπουδάζων ἅμα, ὅτε θανάτῳ τις τῶν τοιοῦτων τὴν αὐτοῦ μοῖραν ἀναπλήσει, σχεδὸν ἐάνπερ ἔτ' ἀποθανῶν, μήτε μεθέξειν ἔτι πολλῶν τότε καθάπερ νῦν αἰσθήσεων, μιᾶς τε μοίρας μετεληφότα μόνον καὶ ἐκ πολλῶν ἓνα γεγονότα, εὐδαίμονά τε ἔσσεσθαι καὶ σοφώτατον ἅμα καὶ μακάριον, εἴτε τις ἐν ἠπείροις εἴτ' ἐν νήσοις μακάριος ὢν ζῆ, κάκεῖνον μεθέξειν τῆς τοιαύτης ἀεὶ τύχης, κείτε δημοσίᾳ τις ἐπιτηδεύσας ταῦτα εἴτε ἰδίᾳ διαβίῳ, τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως αὐτὸν πράξειν παρὰ θεῶν.

διόπερ περὶ ἀδελφὰ τὰ ὑποκείμενα καὶ αὐτὰς γενομένας, εὐλογον ἀδελφὰς καὶ τὰς ἐπιστήμας ταύτας νομίζειν, ἵνα μὴ ἀπαιδευτῆ τὸ Ἀρχύτειον· ταῦτα γὰρ τὰ μαθήματα δοκοῦντι εἶμεν ἀδελφά', ἀλλήλων τε ἐχόμενα τρόπον ἀλύσεως κρίκων ἠγεῖσθαι, καὶ ἐφ' ἓνα σύνδεσμον καταλήγουσα, ὡς φησιν ὁ θειότατος Πλάτων, καὶ μίαν ἀναφαίνεσθαι προσήκειν τούτων τῶν μαθημάτων τὴν συγγένειαν τῷ κατὰ τρόπον μανθάνοντι, τὸν δὲ σύμπαντα ταῦτα οὕτως εἰληφότα, ὡς αὐτὸς ὑποτίθεται, τοῦτον δὲ καλεῖ τὸν ἀληθέστατα σοφώτατον καὶ δυσχυρίζεται παίζων, μεταδιωκτά τε καὶ ἐκ παντὸς αἰρετὰ ταῦτα τὰ μαθήματα, εἴτε χαλεπὰ εἴτε ῥάδια εἴη, παρεγγυᾷ τοῖς φιλοσοφεῖν προθυμουμένοις· καὶ μάλα εὐλόγως, εἴπερ συνεχοῦς καὶ διηρημένου καταλήψεις διὰ τούτων μόνων γίνονται, ἐκ δὲ συνεχοῦς καὶ διηρημένου ὁ τε κόσμος καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάντα.

118	<p>Plato <i>Respublica</i> 527d6-e3</p> <p>τὸ δ' ἔστιν οὐ πάνυ φαῦλον ἀλλὰ χαλεπὸν πιστεῦσαι ὅτι ἐν τούτοις τοῖς μαθήμασιν ἐκάστου ὄργανόν τι ψυχῆς ἐκκαθαίρεται τε καὶ ἀναζωπυρεῖται ἀπολλύμενον καὶ τυφλούμενον ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων, κρεῖττον ὄν σωθῆναι μυρίων ὀμμάτων· μόνῳ γὰρ αὐτῷ ἀλήθεια ὁράται.</p>	<p>Iamblichus <i>De vita Pythagorica</i> 16,70,1-18</p> <p>πάντων τούτων [ἐν] ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ κατὰ σύλληψιν καὶ συγκεφαλαίωσιν ὀνόματος <ὄντος>, τοῦ τῆς φιλίας, εὐρετῆς καὶ νομοθέτης ὁμολογουμένως Πυθαγόρας, καὶ διόλου τῆς ἐπιτηδειοτάτης πρὸς θεοὺς ὁμιλίας ὕπαρ τε καὶ κατὰ τοὺς ὕπνους αἰτιώτατος τοῖς περὶ αὐτόν, ὅπερ οὔτε ὑπὸ ὀργῆς τεθλωμένη περιγίνεται ποτε ψυχῇ, οὔτε ὑπὸ λύπης οὔτε ὑπὸ ἡδονῆς οὔτε τινὸς ἄλλης αἰσχροῦς ἐπιθυμίας παρηλλαγμένη, μὰ Δία, οὐδὲ τῆς τούτων ἀπασῶν ἀνοσιωτάτης τε καὶ χαλεπωτάτης ἀμαθίας. ἀπὸ δὴ τούτων ἀπάντων δαιμονίως ἴατο καὶ ἀπεκάθαιρε τὴν ψυχὴν καὶ ἀνεζωπύρει τὸ θεῖον ἐν αὐτῇ καὶ ἀπέσωζε καὶ περιῆγεν ἐπὶ τὸ νοητὸν τὸ θεῖον ὄμμα, κρεῖττον ὄν σωθῆναι κατὰ τὸν Πλάτωνα μυρίων σαρκίνων ὀμμάτων. μόνῳ γὰρ αὐτῷ διαβλέψαντι καὶ οἷς προσῆκε βοηθήμασι τονωθέντι καὶ διαρθρωθέντι ἢ περὶ τῶν ὄντων ἀπάντων ἀλήθεια διοράται. πρὸς δὴ τοῦτο ἀναφέρων ἐποιεῖτο τὴν τῆς διανοίας κάθαρσιν, καὶ ἦν αὐτῷ τῆς παιδεύσεως ὁ τύπος τοιοῦτος καὶ πρὸς ταῦτα ἀποβλέπων.</p>
119	<p>Plato <i>Respublica</i> 546b3-c6</p> <p>ἔστι δὲ θεῖον μὲν γεννητῷ περίοδος ἦν ἀριθμὸς περιλαμβάνει τέλειος, ἀνθρωπιῷ δὲ ἐν ᾧ πρώτῳ αὐξήσεις δυνάμεναί τε καὶ δυναστεύμεναί τε, τρεῖς ἀποστάσεις, τέτταρας δὲ ὄρους λαβοῦσαι ὁμοιούντων τε καὶ ἀνομοιούντων καὶ αὐξόντων καὶ φθινόντων, πάντα προσήγορα καὶ ῥητὰ πρὸς ἀλληλα ἀπέφηναν· ὧν ἐπίτριτος πυθμὴν πεμπάδι συζυγεῖς δύο ἀρμονίας παρέχεται τρεῖς αὐξηθεῖς, τὴν μὲν ἴσην ἰσάκις, ἑκατὸν τοσαυτάκις, τὴν δὲ ἰσομήκη μὲν τῇ, προμήκη δέ, ἑκατὸν μὲν ἀριθμῶν ἀπὸ διαμέτρων ῥητῶν πεμπάδος, δεομένων ἑνὸς ἐκάστων, ἀρρήτων δὲ δυοῖν, ἑκατὸν δὲ κύβων τριάδος.</p>	<p>Iamblichus <i>De vita Pythagorica</i> 27,131,1-6</p> <p>λογιζομένων δ' ἡμῶν τὰς τε τῶν γραμμῶν πρὸς ἀλλήλας συμπτώσεις καὶ τὰς τῶν χωρίων τῶν ἀπὸ τούτων, βελτίστην ὑποτυποῦσθαι πολιτείας εἰκόνα. σφετερίσασθαι δὲ τὴν δόξαν Πλάτωνα, λέγοντα φανερώς ἐν τῇ Πολιτεία τὸν ἐπίτριτον ἐκεῖνον πυθμένα τὸν τῇ πεμπάδι συζευγνύμενον καὶ τὰς δύο παρεχόμενον ἀρμονίας.</p>
120	<p>Plato <i>Respublica</i> 462a9-e3</p> <p>Ἡ δὲ γε τῶν τοιούτων ἰδίωσις διαλύει, ὅταν οἱ μὲν περιαλγεῖς, οἱ δὲ περιχαρεῖς γίνωνται ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς παθήμασι τῆς πόλεως τε καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει; Τί δ' οὐ; Ἄρ' οὖν ἐκ τοῦδε τὸ τοιόνδε γίγνεται, ὅταν μὴ ἅμα φθέγωνται ἐν τῇ πόλει τὰ τοιάδε ῥήματα, τό τε ἐμόν καὶ τὸ οὐκ ἐμόν; καὶ περὶ τοῦ ἀλλοτρίου κατὰ ταυτά;</p>	<p>Iamblichus <i>De vita Pythagorica</i> 30,167,6-10</p> <p>ἀρχὴ τοίνυν ἔστι δικαιοσύνης μὲν τὸ κοινὸν καὶ ἴσον καὶ τὸ ἐγγυτάτω ἑνὸς σώματος καὶ μιᾶς ψυχῆς ὁμοπαθεῖν πάντας, καὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὸ ἐμόν φθέγγεσθαι καὶ τὸ ἀλλότριον, ὥσπερ δὴ καὶ Πλάτων μαθὼν παρὰ τῶν Πυθαγορείων συμμαρτυρεῖ.</p>

121	<p>Plato <i>Phaedrus</i> 230a1-6</p> <p>ὄθεν δὴ χαίρειν ἔσας ταῦτα, πειθόμενος δὲ τῷ νομιζομένῳ περὶ αὐτῶν, ὃ νυνδὴ ἔλεγον, σκοπῶ οὐ ταῦτα ἀλλ' ἔμαυτόν, εἴτε τι θηρίον ὄν τυγχάνω Τυφῶνος πολυπλοκώτερον καὶ μᾶλλον ἐπιτεθυμμένον, εἴτε ἡμερώτερόν τε καὶ ἀπλούστερον ζῶον, θείας τινὸς καὶ ἀτύφου μοίρας φύσει μετέχον.</p>	<p>Themistius Περὶ φιλανθρωπίας ἢ Κωνστάντιος 3b2-10</p> <p>οὐ τί που δύσβατόν γέ τινα καὶ ἐπίσκιον, εἰς οἷας οἱ πολλοὶ τῶν τυράννων ὥσπερ φωλεοὺς καταδύονται, ἀλλ' εὐρεῖάν τε καὶ τὰ ἴχνη τηλαυγῆ διατηροῦσαν, οὐδὲ ἐπ' ἄγριόν τι καὶ χαλεπὸν ζῶον ἐξάγουσαν, ἄρκτον ἢ κάπρον ἢ λέοντα, βασιλέως ὄνομα ἡμφιεσμένον, ἀλλ' ἐπὶ τὸ πάντων εὐκολώτατόν τε καὶ ἡμερώτατον θείας τε ὄντως δὴ τινος καὶ ἀτύφου μοίρας φύσει μετέχον ζῶον οὐράνιον, ἐκεῖθεν δοθὲν τοῖς τῆδε εἰς ἐπιμέλειαν.</p>
122	<p>Plato <i>Politicus</i> 276e10-13</p> <p>Καὶ τὴν μὲν γέ που τῶν βιαίων τυραννικὴν, τὴν δὲ ἐκούσιον καὶ ἐκουσίων διπόδων ἀγγελαιοκομικὴν ζῶον προσειπόντες πολιτικὴν, τὸν ἔχοντα αὖτέχνην ταύτην καὶ ἐπιμέλειαν ὄντως ὄντα βασιλέα καὶ πολιτικὸν ἀποφαινόμεθα;</p>	<p>Themistius Περὶ φιλανθρωπίας ἢ Κωνστάντιος 10c-d</p> <p>ὅστις τοίνυν ἑαυτῷ τῆς βασιλείας τοῦνομα ἐμφαίνει σαφῶς, τοσοῦτους ὀρᾷ φίλους ὀπόσους ἀνθρώπους, ὃν οὐ δεδοίκασιν ἀλλ' ὑπὲρ οὗ δεδίασιν οἱ ἀρχόμενοι, καὶ μόνος τὸ χρῆμα οὐ ψεύδεται τῆς βασιλείας· βουλομένων γάρ, οὐ φοβουμένων ἡγεῖται, βασιλεία δὲ ἐκούσιόν τι καὶ οὐ βίαιον.</p>
123	<p>Plato <i>Respublica</i> 578c9-d6</p> <p>Σκόπει δὴ εἰ ἄρα τι λέγω. δοκεῖ γάρ μοι δεῖν ἐννοῆσαι ἐκ τῶνδε περὶ αὐτοῦ σκοποῦντας. Ἐκ τίνων; Ἐξ ἐνὸς ἐκάστου τῶν ιδιωτῶν, ὅσοι πλούσιοι ἐν πόλεσιν ἀνδράποδα πολλὰ κέκτηνται. οὗτοι γὰρ τοῦτό γε προσόμοιον ἔχουσιν τοῖς τυράννοις, τὸ πολλῶν ἄρχειν· διαφέρει δὲ τὸ ἐκείνου πλῆθος.</p>	<p>Themistius Περὶ φιλανθρωπίας ἢ Κωνστάντιος 11a5-b1</p> <p>οὔτε οὖν ὑψηλὸς ἐκεῖνος ὅς, ἂν μὴ καταβάλῃ τοὺς πλησίον, οὐχ ὑπερφαίνεται, οὔτε βασιλεὺς ἀληθῶς ὃ μὴδεὶς ἐλεύθερος ὑπακούει. τί γὰρ ἂν ὁ τοιοῦτος διενέγκαι πλουσίου φαύλου πολλὰ ἀνδράποδα κεκτημένου, σεμνυνομένου τε καὶ αὐχοῦντος ὅτι πάντων ἄμεινον πράττει τῶν οἰκετῶν;</p>
124	<p>Plato <i>Phaedo</i> 77e4-5</p> <p>μᾶλλον δὲ μὴ ὡς ἡμῶν δεδιότων, ἀλλ' ἴσως ἔνι τις καὶ ἐν ἡμῖν παῖς ὅστις τὰ τοιαῦτα φοβεῖται.</p>	<p>Themistius Περὶ φιλανθρωπίας ἢ Κωνστάντιος 13d-14a2</p> <p>ἔστι γὰρ τις ἐν ἡμῖν οὐ παῖς, ὡς φησιν ὁ Πλάτων, ἀλλ' οἷόν τις εὐγενῆς νεανίας, φιλόνηκός γε ὑπεροχῆς ἐραστής, ὃν ἐν πολλοῖς πολλακίς ἀποκαθεύδοντα ἐξεγείρει τε καὶ ἀνίστησι τιμῆς προσδοκία καὶ ἐντίθησι κέντρον πρὸς ἀρετὴν παντὸς ὀξύτερον μύωπος.</p>

125	<p>Plato <i>Phaedo</i> 99d4-e4</p> <p>Ἔδοξε τοίνυν μοι, ἧ δ' ὅς, μετὰ ταῦτα, ἐπειδὴ ἀπειρήκη τὰ ὄντα σκοπῶν, δεῖν εὐλαβηθῆναι μὴ πάθοιμι ὅπερ οἱ τὸν ἥλιον ἐκλείποντα θεωροῦντες καὶ σκοποῦμενοι πάσχουσιν· διαφθεύονται γάρ που ἐνιοὶ τὰ ὄμματα, ἐὰν μὴ ἐν ὕδατι ἢ τινι τοιοῦτῳ σκοπῶνται τὴν εἰκόνα αὐτοῦ. τοιοῦτόν τι καὶ ἐγὼ διανοήθην, καὶ ἔδεια μὴ παντάπασιν τὴν ψυχὴν τυφλωθεῖν βλέπων πρὸς τὰ πράγματα τοῖς ὄμμασι καὶ ἐκάστη τῶν αἰσθήσεων ἐπιχειρῶν ἄπτεσθαι αὐτῶν.</p>	<p>Themistius Εἰς τὸν αὐτοκράτορα Κωνσταντῖον 51b2-10</p> <p>Ὅστις οὖν οἶεται τῆς μὲν ὠφελείας ἀπανταχοῦ ἀπολαύειν, τὰ χαριστήρια δὲ μὴ πανταχοῦ ἐκτινύειν, γέλωσ ἂν εἴη καὶ δυσσεβείας οὐ πόρρω, καὶ οὐκ ἂν λογίζοιτο ὅτι καὶ οἱ σφόδρα ἐπιθυμοῦντες τοῖς ὄμμασιν ἀτενίσαι πρὸς τὸν θεὸν πρῶτον μὲν ἐν τοῖς ὕδασι μελετῶσι καὶ διαπειρῶνται τῶν ὀφθαλμῶν πρὸς τὸ φάσμα αὐτοῦ καρτερεῖν τε καὶ ἀπερείδεσθαι, ὡς ἂν μὴ ἀθρόας τῆς ἀληθινῆς μαρμαρυγῆς ἐμπλησθέντες σκότου μᾶλλον ἢ αὐγῆς ἀπολαύσειαν.</p>
126	<p>Plato <i>Respublica</i> 495e4-8</p> <p>Δοκεῖς οὖν τι, ἦν δ' ἐγώ, διαφέρειν αὐτοὺς ἰδεῖν ἀργύριον κτησαμένου χαλκέως φαλακροῦ καὶ σμικροῦ, νεωστὶ μὲν ἐκ δεσμῶν λελυμένου, ἐν βαλανείῳ δὲ λελουμένου, νεουργὸν ἱμάτιον ἔχοντος, ὡς νυμφίου παρεσκευασμένου, διὰ πενίαν καὶ ἐρημίαν τοῦ δεσπότη τὴν θυγατέρα μέλλοντος γαμεῖν;</p>	<p>Themistius Ὑπατικός εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἰοβιανόν 64c4-8</p> <p>ταύτας εἰσφέρουσι τὰς εἰσφοράς φιλόσοφοι βασιλεῦσιν οἱ μὴ ψευδώνυμοι, τοὺς φαλακροὺς δὲ καὶ τοὺς χαλκέας τοὺς ἐπιθεμένους τῇ δεσποίνῃ ὀρφανευθείσῃ οὐκ ἐποίει Πλάτων δημιουργοὺς ἀνθρωπίνης μακαριότητος.</p>
127	<p>Plato <i>Respublica</i> 520d1-4</p> <p>τὸ δὲ που ἀληθὲς ὃδ' ἔχει· ἐν πόλει ἧ ἥκιστα πρόθυμοι ἄρχειν οἱ μέλλοντες ἄρξειν, ταύτην ἄριστα καὶ ἀστασιαστότατα ἀνάγκη οἰκεῖσθαι, τὴν δ' ἐναντίους ἄρχοντας σχοῦσαν ἐναντίως.</p>	<p>Themistius Ὑπατικός εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἰοβιανόν 66d3-7</p> <p>αἴτιον δέ, ὅτι μήτε δύσνουν τινὰ ὑπειλήφεις μήτε ἐδεδίεις ὡς ἀξιώτερον, καὶ δεῖν ἀποφάσεων Πλάτωνος σὺ τὴν ἐτέραν ἐβεβαιώσω, τότε ἀστασιάστους ἔσεσθαι τὰς ἀρχάς, ὅταν ἄρχωσιν οἱ πρέποντες μὲν τῷ ἄρχειν, ἥκιστα δὲ προθυμούμενοι.</p>

<p>128</p>	<p>Plato <i>Respublica</i> 379c2-de2</p> <p>Οὐδ' ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, ὁ θεός, ἐπειδὴ ἀγαθός, πάντων ἂν εἴη αἴτιος, ὡς οἱ πολλοὶ λέγουσιν, ἀλλὰ ὀλίγων μὲν τοῖς ἀνθρώποις αἴτιος, πολλῶν δὲ ἀνάιτιος· πολὺ γὰρ ἐλάττω τὰ γαθὰ τῶν κακῶν ἡμῖν, καὶ τῶν μὲν ἀγαθῶν οὐδένα ἄλλον αἰτιατέον, τῶν δὲ κακῶν ἄλλ' ἅττα δεῖ ζητεῖν τὰ αἴτια, ἀλλ' οὐ τὸν θεόν. Ἀληθέστατα, ἔφη, δοκεῖς μοι λέγειν. Οὐκ ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, ἀποδεκτέον οὔτε Ὅμηρου οὔτ' ἄλλου ποιητοῦ ταύτην τὴν ἀμαρτίαν περὶ τοὺς θεοὺς ἀνοήτως ἀμαρτάνοντος καὶ λέγοντος ὡς δοιοί τε “πίθοι κατακεῖσθαι ἐν Διὸς οὐδαί κηρῶν ἔμπλειοι, ὁ μὲν ἐσθλῶν, αὐτὰρ ὁ δειλῶν.” καὶ ᾧ μὲν ἂν μεῖζας ὁ Ζεὺς δῶ ἀμφοτέρων, “ἄλλοτε μὲν τε κακῶ ὃ γε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῶ.” “ᾧ δ' ἂν μή, ἀλλ' ἄκρατα τὰ ἕτερα, τὸν δὲ κακῆ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει· “οὐδ' ὡς ταμίας ἡμῖν Ζεὺς – ἀγαθῶν τε κακῶν τε τέτυκται.”</p>	<p>Themistius Φιλιάδελφοι ἢ περὶ φιλανθρωπίας 79c1-10</p> <p>Ἄλλ' Ὅμηρος, ὡς ἔοικε, τοῦτο οὐκ ὀρθῶς ὑπελάμβανε, δύο κατακεῖσθαι πίθους ἐν τῷ Διὸς οἴκῳ κηρῶν ἐμπλέους, τὸν μὲν ἐσθλῶν, τὸν δὲ ἕτερον τῶν ἐναντίων. κακῶν γὰρ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ οὐρανῷ ταμειῖον, ἀλλ' ὁ πίθος οὗτος πεφύραται ἐνθένδε ἀπὸ τοῦ πηλοῦ τοῦ παρ' ἡμῖν καὶ τῆς γῆς, καὶ ἡμεῖς αὐτὸν ἐμπίπλαμεν καὶ ἐκκενοῦμεν. οὐδ' ἐῷμεν ἀκράτους ἐπιρρεῖν πηγὰς τῶν ἀνωθεν ἀγαθῶν, ἃ χορηγεῖ συνεχῶς ἀκάμαντι νόῳ, καθάπερ λέγει ἡ φιλοσοφοῦσα ποίησις, ὁ τῶν ἐάων δοτήρ, ὁ τῆς εὐνομίας ταμίας, οὗ πάρεδρος Δίκη τε καὶ Εὐνομία·</p>
<p>129</p>	<p>Plato <i>Timaeus</i> 68e6-69a5</p> <p>διὸ δὴ χρὴ δύ' αἰτίας εἶδη διορίζεσθαι, τὸ μὲν ἀναγκαῖον, τὸ δὲ θεῖον, καὶ τὸ μὲν θεῖον ἐν ἅπασιν ζητεῖν κτήσεως ἕνεκα εὐδαίμονος βίου, καθ' ὅσον ἡμῶν ἡ φύσις ἐνδέχεται, τὸ δὲ ἀναγκαῖον ἐκείνων χάριν, λογιζόμενον ὡς ἄνευ τούτων οὐ δυνατὰ αὐτὰ ἐκεῖνα ἐφ' οἷς σπουδάζομεν μόνον κατανοεῖν οὐδ' αὐ λαβεῖν οὐδ' ἄλλως πως μετασχεῖν.</p>	<p>Themistius Περί τῶν ἠτυχηκότων ἐπὶ Οὐάλεντος 85a1-3</p> <p>ἢ γὰρ πρόνοια τοῦ κρείττονος, ἢ ἀνάγκη, ἢ τὸ αὐτόματον τὰς ἐξωθεν ἡμῖν αἰτίας ἐπιτροπεύουσιν.</p>
<p>130</p>	<p>Plato <i>Respublica</i> 441e4-6</p> <p>Οὐκοῦν τῷ μὲν λογιστικῷ ἄρχειν προσήκει, σοφῶ ὄντι καὶ ἔχοντι τὴν ὑπὲρ ἀπάσης τῆς ψυχῆς προμήθειαν, τῷ δὲ θυμοειδεῖ ὑπηκόῳ εἶναι καὶ συμμάχῳ τούτου;</p>	<p>Themistius Περί τῶν ἠτυχηκότων ἐπὶ Οὐάλεντος 87d6-88a5</p> <p>καὶ οὐ Πλάτων πρῶτος, ὡς ἔοικε, λόγῳ μὲν ἀπεικάζει τοὺς βασιλέας, θυμῷ δὲ τοὺς στρατιώτας, ἀλλὰ προλαβοῦσα ἡ Ῥωμαίων φωνὴ καὶ ὁ θεσμὸς τῆς πολιτείας τὴν ἑκατέρω πρέπουσαν ἀρετὴν ταῖς ἐπικλήσεσιν ἐνεδειξάτο ὑμᾶς μὲν εὐσεβεῖς καὶ φιλανθρώπους προσαγορεύων, τοῖς στρατιώταις δὲ ἐξ ἀνδρείας μόνης τὰς ἐπωνυμίας νομοθετήσας.</p>

131	<p>Plato <i>Leges</i> 641c2-7</p> <p>παιδεία μὲν οὖν φέρει καὶ νίκην, νίκη δ' ἐνίοτε ἀπαιδευσίαν· πολλοὶ γὰρ ὑβριστότεροι διὰ πολέμων νίκας γενόμενοι μυρίων ἄλλων κακῶν δι' ὕβριν ἐνεπλήσθησαν, καὶ παιδεία μὲν οὐδεπώποτε γέγονεν Καδμεία, νῖκαι δὲ ἀνθρώποις πολλὰ δὴ τοιαῦτα γεγονασίν τε καὶ ἔσσονται.</p>	<p>Themistius Περὶ τῶν ἠτυχηκότων ἐπὶ Οὐάλεντος 88b7-11</p> <p>ἢ πόθεν εἰσεφοίτησεν ἡ παροιμία, καὶ τί ποτέ ἐστὶν ἕτερον ἢ Καδμεία νίκη ἢ ὅταν τινὲς ὑπὸ τῆς νίκης ὥσπερ μέθης κατακλυσθέντες ἀγνοήσωσι τὸ μέτρον τῆς τοῦ κρατεῖν ἀπολαύσεως καὶ τελευτήσῃ τὸ κέρδος αὐτοῖς εἰς ζημίαν χαλεπωτέραν;</p>
132	<p>Plato <i>Respublica</i> 565e3-566a4</p> <p>Ἄρ' οὖν οὕτω καὶ ὅς ἂν δήμου προεστῶς, λαβῶν σφόδρα πειθόμενον ὄχλον, μὴ ἀπόσχηται ἐμφυλίου αἵματος, ἀλλ' ἀδίκως ἐπαιτιώμενος, οἷα δὴ φιλοῦσιν, εἰς δικαστήρια ἄγων μαιφονῆ, βίον ἀνδρὸς ἀφανίζων, γλώττη τε καὶ στόματι ἀνοσίῳ γεύόμενος φόνου συγγενοῦς, καὶ ἀνδρηλατῆ καὶ ἀποκτεινύῃ καὶ ὑποσημαίνῃ χρεῶν τε ἀποκοπᾶς καὶ γῆς ἀναδασμόν, ἄρα τῷ τοιοῦτῳ ἀνάγκη δὴ τὸ μετὰ τοῦτο καὶ εἴμαρται ἢ ἀπολωλέναι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἢ τυραννεῖν καὶ λύκῳ ἐξ ἀνθρώπου γενέσθαι;</p>	<p>Themistius Περὶ τῶν ἠτυχηκότων ἐπὶ Οὐάλεντος 91c1-9</p> <p>κᾶπειτα ἐπόμεπυεν ἐκ βαλανείου ἐν ἀσπίδι καὶ δορατίῳ περιδέραια περικείμενος, παράσημος αὐτοκράτωρ, προσσεσηρῶς, ἅπαντας προσκαλούμενος, μειδιῶν μειδιάμα δολερόν, μειδιάμα θρήνων μεστόν, μειδιάμα ἄρξαν πολλῶν δακρύων, ἀντικρυς τὰ Πλάτωνος τοῦ θεσπεσίου καὶ ἄφησιν ἐκεῖνος προδεικνύει τοὺς τυράννους ἐν τοῖς προοιμίοις, χρεῶν ἀποκοπᾶς, γῆς ἀναδασμούς, τὴν ἐπὶ Κρόνου καὶ Ῥέας εὐδαιμονίαν, πικρὰ δελεάσματα τοῖς ὑπὸ τούτων ἀλισκομένοις.</p>
133	<p>Plato <i>Respublica</i> 496c5-e2</p> <p>καὶ τούτων δὴ τῶν ὀλίγων οἱ γενόμενοι καὶ γευσάμενοι ὡς ἡδὺ καὶ μακάριον τὸ κτήμα, καὶ τῶν πολλῶν αὐτῶν ἰκανῶς ἰδόντες τὴν μανίαν, καὶ ὅτι οὐδεὶς οὐδὲν ὑγιὲς ὡς ἔπος εἰπεῖν περὶ τὰ τῶν πόλεων πράττει οὐδ' ἐστισύμμαχος μεθ' ὅτου τις ἰὼν ἐπὶ τὴν τῷ δικαίῳ βοήθειαν σφάζοιτ' ἂν, ἀλλ' ὥσπερ εἰς θηρία ἀνθρώπος ἐμπεσών, οὔτε συναδικεῖν ἐθέλων οὔτε ἰκανὸς ὢν εἰς πᾶσιν ἀγρίοις ἀντέχειν, πρὶν τι τὴν πόλιν ἢ φίλους ὀνήσαι προαπολόμενος ἀνωφελῆς αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἂν γένοιτο—ταῦτα πάντα λογισμῶ λαβῶν, ἡσυχίαν ἔχων καὶ τὰ αὐτοῦ πράττων, οἷον ἐν χειμῶνι κονιορτοῦ καὶ ζάλης ὑπὸ πνεύματος φερομένου ὑπὸ τειχίον ἀποστάς, ὄρῶν τοὺς ἄλλους καταπιμπλαμένους ἀνομίας, ἀγαπᾷ εἴ πῃ αὐτὸς καθαρὸς ἀδικίας τε καὶ ἀνοσίων ἔργων τόν τε ἐνθάδε βίον βιώσεται καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτοῦ μετὰ καλῆς ἐλπίδος ἴλεως τε καὶ εὐμενῆς ἀπαλλάξεται.</p>	<p>Themistius Πενταετηρικός 104b6-c7</p> <p>ὅταν μὲν οὖν ὁ καιρὸς παραγγέλλῃ μὴδ' ὅτι οὖν ὄφελος εἶναι προσιώντι τοῖς ἀνθρώποις τῆς κατεχούσης πολιτείας καὶ τῶν ταύτης προεστηκότων, ἀποκλειόντων τὴν ὁδὸν τοῖς φιλοσοφοῦσιν, ὥσπερ τῶν ἀρρωστούντων τοῖς ἰατροῖς, τὴν καὶ δὴ προσήκειν τῶν κοινῶν ἀναγκαίως ἀφισταμένους ἀγαπᾶν εἰ τὸ καθ' ἑαυτοὺς εὐ διαθήσονται, ὥσπερ ἐν ζάλη κονιορτοῦ, φησὶν ὁ Πλάτων, ὑπὸ πνεύματος φερομένου, ὄρῶντες τοὺς ἄλλους καταπιμπλαμένους ἀδικίας τε καὶ ἀνόμων ἔργων, αὐτοὶ στάντες ὑπὸ τειχίον, τό γε μὴ τὰ αὐτὰ παθεῖν τοῖς πολλοῖς κέρδος ἡγήσονται.</p>

134	<p>Plato <i>Leges</i> 709e6-8</p> <p>“Τυραννουμένην μοι δότε τὴν πόλιν,” φήσει· “τύραννος δ’ ἔστω νέος καὶ μνήμων καὶ εὐμαθὴς καὶ ἀνδρείος καὶ μεγαλοπρεπῆς φύσει·</p>	<p>Themistius Πενταετηρικός 104c7-d9</p> <p>ὅταν δὲ εἰσκαλῆ μὲν ὁ τῆς πολιτείας προεστηκώς, ἐνδιδῶ δὲ ἐλπίδας χρηστὰς ἀπτομένοις τῆς ιατρείας καὶ τὰ παραγγέλματα καταδέχεται γεννικῶς, καὶ ἀπαιτῆ τὴν παρρησίαν ὥσπερ ὄφλημα ἀναγκαῖον παρὰ τῆς τέχνης, καὶ μηδὲν αὐτῆς νουθέτημα ἄχρι τῶν ὠτων προσίηται, ἀλλ’ ἐγχαράττη τὰς συμβουλίας τῆ ψυχῆ καὶ περιφέρῃ τὸν ἐφεξῆς χρόνον, καθάπερ ἐν στήλῃ ἀδάμαντος ἐγγεγραμμένας, ὁ τούτῳ μὴ προσίων συνεχῶς μηδὲ χειροῆθη κατασκευάζων, μήτ’ ἐπιδεικνύμενος τὴν τέχνην ἣν ὑπισχνεῖται, ἀνηκουστεῖ μὲν φιλοσοφίας, ἀνηκουστεῖ δὲ Πλάτωνος τοῦ σοφοῦ, βασιλέα νέον ἐπιζητοῦντος εὖ πεφυκότα, ὡς τηνικαῦτα μάλιστα τὴν χρεῖαν ἐπιδειξά τὴν ἑαυτῆς δυνησομένης φιλοσοφίας.</p>
135	<p>Plato <i>Respublica</i> 473c11-e2</p> <p>Ἐὰν μή, ἦν δ’ ἐγώ, ἢ οἱ φιλόσοφοι βασιλεύσωσιν ἐν ταῖς πόλεσιν ἢ οἱ βασιλεῖς τε νῦν λεγόμενοι καὶ δυνάσται φιλοσοφήσωσι γνησίως τε καὶ ἱκανῶς, καὶ τοῦτο εἰς ταῦτόν συμπέσῃ, δύναμις τε πολιτικὴ καὶ φιλοσοφία, τῶν δὲ νῦν πορευομένων χωρὶς ἐφ’ ἐκάτερον αἱ πολλαὶ φύσεις ἐξ ἀνάγκης ἀποκλεισθῶσιν, οὐκ ἔστι κακῶν παῦλα, ὧ φίλε Γλαύκων, ταῖς πόλεσι, δοκῶ δ’ οὐδὲ τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει, οὐδὲ αὐτῇ ἢ πολιτεία μὴ ποτε πρότερον φυῆ τε εἰς τὸ δυνατόν καὶ φῶς ἡλίου ἴδη, ἦν νῦν λόγῳ διεληλύθαμεν.</p>	<p>Themistius Πενταετηρικός 107c3-7</p> <p>Πλάτων μὲν οὖν, εἰ καὶ τὰ ἄλλα πάντα θεῖος καὶ αἰδοῖος, ἀλλὰ τοῦτόν γε ἀτεχνῶς ἀποκεκινδυνευμένως προήκατο λόγον, ὅτι μὴ πρότερον τὰ κακὰ λήξει τοῖς ἀνθρώποις, πρὶν ἂν ἢ φιλόσοφοι βασιλεύσωσιν ἢ βασιλεῖς φιλοσοφήσωσιν.</p>
136	<p>Plato <i>Leges</i> 628d2-e1</p> <p>ὅμοιον ὡς εἰ κάμνον σῶμα ἰατρικῆς καθάρσεως τυχὸν ἡγοῖτό τις ἄριστα πράττειν τότε, τῷ δὲ μηδὲ τὸ παράπαν δεηθῆναι σώματι μηδὲ προσέχει τὸν νοῦν. ὡσαύτως δὲ καὶ πρὸς πόλεως εὐδαιμονίαν ἢ καὶ ἰδιώτου διανοούμενος οὕτω τις οὔτ’ ἂν ποτε πολιτικὸς γένοιτο ὀρθῶς, πρὸς τὰ ἔξωθεν πολεμικὰ ἀποβλέπων μόνον καὶ πρῶτον, οὔτ’ ἂν νομοθέτης ἀκριβῆς, εἰ μὴ χάριν εἰρήνης τὰ πολέμου νομοθετοῖ μᾶλλον ἢ τῶν πολεμικῶν ἕνεκα τὰ τῆς εἰρήνης.</p>	<p>Themistius Ἐπὶ τῆς εἰρήνης Οὐάλεντι 130d8- 131a1</p> <p>οὐ γὰρ οὕτως ἀνήκοός εἰμι Πλάτωνος τοῦ θεσπεσίου ὥστε τὰ αὐτοῦ μὴ μανθάνειν, ὅτι κολοβὸς καὶ βασιλεὺς καὶ νομοθέτης, ὃς πολεμεῖν μὲν ἱκανός, εἰρήνην δ’ ἄγειν οὐχ οἷός τε.</p>
137	<p>Plato <i>Leges</i> 626e2-5</p> <p>Κάνταῦθα, ὧ ξένε, τὸ νικᾶν αὐτὸν αὐτὸν πασῶν νικῶν πρώτη τε καὶ ἀρίστη, τὸ δὲ ἠττάσθαι αὐτὸν ὕφ’ ἑαυτοῦ πάντων αἰσχιστόν τε ἅμα καὶ κάκιστον. ταῦτα γὰρ ὡς πολέμου ἐν ἐκάστοις ἡμῶν ὄντος πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς σημαίνει.</p>	<p>Themistius Ἐπὶ τῆς εἰρήνης Οὐάλεντι 131b4-7</p> <p>Καὶ τοῦτο οὖν ἐγὼ Πλάτωνος θαυμάζω καὶ ἔτι μᾶλλον, ὅταν διδάσκη ὅτι πολέμου καὶ εἰρήνης σπέρματα ἐν ἐκάστη ψυχῇ πρῶτόν ἐστι, καὶ ὅστις οἷός τε πρὸς ἑαυτὸν ἄγειν εἰρήνην, οὗτος οἷός τε καὶ πρὸς τοὺς ἔξωθεν πολεμίους·</p>

138	<p>Plato <i>Respublica</i> 441e4-6</p> <p>Οὐκοῦν τῷ μὲν λογιστικῷ ἄρχειν προσήκει, σοφῷ ὄντι καὶ ἔχοντι τὴν ὑπὲρ ἀπάσης τῆς ψυχῆς προμήθειαν, τῷ δὲ θυμοειδεῖ ὑπηκόῳ εἶναι καὶ συμμάχῳ τούτου;</p>	<p>Themistius Δεκετηρικὸς ἢ περὶ τῶν πρεπόντων λόγων τῷ βασιλεῖ 148d6-149a4</p> <p>ὥστε τὸ μὲν καταπλήξας καὶ νουθετήσας ἔχει ἀκολουθοῦν ἑαυτῷ, ὥσπερ τὸν θυμὸν φησὶν ὁ Πλάτων λόγῳ νουθετήσαντι ἔπεσθαι σύμμαχον, τὸ δὲ ἀνάγκη ἐκτεμεῖν ἢ ἐπικόψαι, εἰ μέλλοι μὴ διανοηθῆσιν.</p>
139	<p>Plato <i>Symposium</i> 203c5-d3</p> <p>ἄτε οὖν Πόρου καὶ Πενίας υἱὸς ὢν ὁ Ἔρως ἐν τοιαύτῃ τύχῃ καθέστηκεν. πρῶτον μὲν πένης ἀεὶ ἐστὶ, καὶ πολλοῦ δεῖ ἀπαλός τε καὶ καλός, οἷον οἱ πολλοὶ οἶονται, ἀλλὰ σκληρὸς καὶ αὐχμηρὸς καὶ ἀνυπόδητος καὶ ἄοικος, χαμαιπετής ἀεὶ ὢν καὶ ἄστρωτος, ἐπὶ θύραις καὶ ἐν ὁδοῖς ὑπαίθριος κοιμώμενος, τὴν τῆς μητρὸς φύσιν ἔχων, ἀεὶ ἐνδεία σύνοικος.</p>	<p>Themistius Ἐρωτικὸς ἢ περὶ κάλλους βασιλικῷ 163c1-d2</p> <p>Νῦν δέ, ὦ μέγαλε, ἀθρόον μοι ἀπήντηκεν ἅπαντα ἃ σὺ καταλέγεις, καὶ πλείονα ὧν καταλέγεις, δρόμος ἰσόδρομος σχεδὸν τῷ ἡλίῳ ἀπὸ Τίγρητος εἰς Ὠκεανόν, πόρος σύντονος, πτήσις χαμαιπετής, καὶ οἷόν ποτε θεῖν τὸν Ἔρωτα φῆς, ἡμέραι ἐπὶ ταῖς νυξὶν ἀκοίμητοι. χαμευνίας καὶ θυραυλίας διήγαγον ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ ἐν τοῖς ὑπαίθροις ἄστρωτος, καὶ ἀνυπόδετος, οὔτε ζῆν ἔχων ποτὲ ἀπεπλήσθην οὔτε ἀπεῖπον, ὡς ἀπορῶν κατερρήην, καὶ ἀνεβίων πολλάκις τῇ ἐνδείᾳ καὶ τῇ ἐλπίδι.</p>
140	<p>Plato <i>Phaedrus</i> 252d5-e5</p> <p>τόν τε οὖν Ἔρωτα τῶν καλῶν πρὸς τρόπον ἐκλέγεται ἕκαστος, καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν ἐκεῖνον ὄντα ἑαυτῷ οἷον ἄγαλμα τεκταίνεται τε καὶ κατακοσμεῖ, ὡς τιμήσων τε καὶ ὀργιάσων. οἱ μὲν δὴ οὖν Διὸς δῖόν τινα εἶναι ζητοῦσι τὴν ψυχὴν τὸν ὑφ' αὐτῶν ἐρώμενον· σκοποῦσιν οὖν εἰ φιλόσοφος τε καὶ ἡγεμονικὸς τὴν φύσιν, καὶ ὅταν αὐτὸν εὐρόντες ἐρασθῶσι, πᾶν ποιοῦσιν ὅπως τοιοῦτος ἔσται.</p>	<p>Themistius Ἐρωτικὸς ἢ περὶ κάλλους βασιλικῷ 165a5-b6</p> <p>Οὐκ ἔχων δὲ οὔτε ἀποθέσθαι τὴν ὠδῖνα οὔτε ἀποπλῆσαι, κάλλους δὲ οὐχ οἷόν τε ἐκλαθέσθαι ἀρτίου καὶ ὀλοκλήρου τοὺς φιλοκάλους καὶ εὐφυεῖς, ὃν ἀνεγρόμενος μόλις ὥσπερ ἐξ ὕπνου βαθέος, θεοῦ τινος, ὡς ἔοικε, ποδηγοῦντος, ἐνεθυμήθην τὰ ἐν τῷ Πλάτωνος Φαίδωνι. καὶ γὰρ ἐν ἐκείνοις τοῖς λόγοις ὁ αὐτὸς διδάσκαλος τῶν ἐρωτικῶν οὐ φησὶν ὁμοίως τὸ αὐτὸ καὶ ἐν κάλλος διωκτὸν εἶναι, ἀλλὰ τοῖς μὲν Ἄρεος θεραπευταῖς Ἀρεϊκόν τε καὶ φιλοπόλεμον, τοῖς δὲ Ἀπόλλωνος θιασώταις εὐμουσον καὶ τῷ θεῷ τούτῳ οἰκεῖον, μόνοις δὲ τοῖς φιλολόγοις τὸ Διὸς τε καὶ βασιλικόν· Διὸς γὰρ εἶναι τοὺς φιλολόγους συμπεριπόλους.</p>
141	<p>Plato <i>Symposium</i> 210a4-b3</p> <p>δεῖ γάρ, ἔφη, τὸν ὀρθῶς ἰόντα ἐπὶ τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἄρχεσθαι μὲν νέον ὄντα ἰέναι ἐπὶ τὰ καλὰ σώματα, καὶ πρῶτον μὲν, ἐὰν ὀρθῶς ἡγήται ὁ ἡγούμενος, ἐνὸς αὐτὸν σώματος ἐρᾶν καὶ ἐνταῦθα γεννᾶν λόγους καλοῦς, ἔπειτα δὲ αὐτὸν κατανοῆσαι ὅτι τὸ κάλλος τὸ ἐπὶ ὄψων σώματι τῷ ἐπὶ ἐτέρῳ σώματι ἀδελφόν ἐστὶ, καὶ εἰ δεῖ διώκειν τὸ ἐπ' εἶδει καλόν, πολλὴ ἄνοια μὴ οὐχ ἔν τε καὶ ταῦτόν ἡγεῖσθαι τὸ ἐπὶ πᾶσιν τοῖς σώμασι κάλλος·</p>	<p>Themistius Ἐρωτικὸς ἢ περὶ κάλλους βασιλικῷ 168c6-13</p> <p>ἀλλ' ἐπιτίθησιν εὐθύς ὁ τῆς ἔω προστάτης ἰδῖαν ἀνάγκην μὴ ἀμβλυώττειν πρὸς τὴν ἐσπέραν, πρὸς δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ἀναβασμοὶ οὐκ εἶων ἀτρέμα ἔχειν. ἀλλὰ τί γὰρ φησὶν ὁ τῆς πορείας τῆς ἐρωτικῆς ἐπιστήμων; ἴσχυεσθαι μὲν ἀφ' ἐνὸς καλοῦ τῆς μελέτης καὶ τούτῳ ἐγγενῶν, καὶ ἐντίκτειν λόγους καλοῦς· ἔπειτα καὶ αὐτὸν κατανοῆσαι ὅτι τὸ κάλλος τὸ ἐφ' ὄψων τῷ ἐφ' ἐτέρῳ ἀδελφόν ἐστὶ καὶ συγγενές.</p>

142	<p>Plato <i>Symposium</i> 211b7-d1</p> <p>τοῦτο γὰρ δὴ ἐστὶ τὸ ὀρθῶς ἐπὶ τὰ ἐρωτικά ἰέναι ἢ ὑπ’ ἄλλου ἄγεσθαι, ἀρχόμενον ἀπὸ τῶνδε τῶν καλῶν ἐκείνου ἔνεκα τοῦ καλοῦ αἰεὶ ἐπανιέναι, ὡσπερ ἐπαναβασμοῖς χρώμενον, ἀπὸ ἐνὸς ἐπὶ δύο καὶ ἀπὸ δυοῖν ἐπὶ πάντα τὰ καλὰ σώματα, καὶ ἀπὸ τῶν καλῶν σωμάτων ἐπὶ τὰ καλὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐπὶ τὰ καλὰ μαθήματα, καὶ ἀπὸ τῶν μαθημάτων ἐπ’ ἐκεῖνο τὸ μάθημα τελευτῆσαι, ὃ ἐστὶν οὐκ ἄλλου ἢ αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ καλοῦ μάθημα, καὶ γνῶ αὐτὸ τελευτῶν ὃ ἐστὶ καλόν.</p>	<p>Themistius Ἐρωτικός ἢ περὶ κάλλους βασιλικῶ 177b6-c3</p> <p>Μετὰ γὰρ τοὺς καλοὺς νέους ἀναβατέον σοι, φησὶν, ἐπὶ τὰ καλὰ ἐπιτηδεύματα καὶ τοὺς καλοὺς νόμους. ὧ λῶσθε παῖ Σωφρονίσκου καὶ Φαιναρέτης, σοὶ μὲν τοῦτο ἀναγκαῖον ἦν ποιητέον, Ἀλκιβιάδου γὰρ ἦρας καὶ Χαρμίδου, πενιχρὸν ἔρωτα καὶ ἰδιώτην, ὁ δὲ ἐμὸς ἔρωσ δυοῖν βασιλείων ἐστίν, ἰθυδίκων τε καὶ ξυγγενοῖν, καὶ οὐ δεῖ με αὐτοὺς ὑπερβάντα ἄλλοθεν ζητεῖν τὰ καλὰ ἐπιτηδεύματα καὶ τοὺς καλοὺς νόμους·</p>
143	<p>Plato <i>Symposium</i> 210c6-e1</p> <p>μετὰ δὲ τὰ ἐπιτηδεύματα ἐπὶ τὰς ἐπιστήμας ἀγαγεῖν, ἵνα ἴδῃ αὖ ἐπιστημῶν κάλλος, καὶ βλέπων πρὸς πολὺ ἤδη τὸ καλὸν μηκέτι τὸ παρ’ ἐνὶ, ὡσπερ οἰκέτης, ἀγαπῶν παιδαρίου κάλλος ἢ ἀνθρώπου τινὸς ἢ ἐπιτηδεύματος ἐνός, δουλεύων φαῦλος ἢ καὶ σμικρολόγος, ἀλλ’ ἐπὶ τὸ πολὺ πέλαγος τετραμμένος τοῦ καλοῦ καὶ θεωρῶν πολλοὺς καὶ καλοὺς λόγους καὶ μεγαλοπρεπεῖς τίκτη καὶ διανοήματα ἐν φιλοσοφίᾳ ἀφθόνῳ, ἕως ἂν ἐνταῦθα ῥωσθεῖς καὶ αὐξηθεῖς κατίδη τινὰ ἐπιστήμην μίαν τοιαύτην, ἢ ἐστὶ καλοῦ τοιοῦδε.</p>	<p>Themistius Ἐρωτικός ἢ περὶ κάλλους βασιλικῶ 177c7-d4</p> <p>μετὰ γὰρ τοὺς νόμους πέλαγος φῆς ἀναφαίνεσθαι τοῦ κάλλους. τοῦτο γοῦν τὸ πέλαγος σὺ μὲν ἄλλοθεν που καθήμενον λέγεις ἐν χώρῳ ἀποφικισμένῳ τῆς ἡμετέρας ἐνόψεως, ἐμοὶ δέ, ἅτε σμικρῶ ὄντε τῷ ὀφθαλμῷ, τοῦ πελάγους τέως ἐκείνου οὐκ ἐφικνεῖσθον. ἀλλὰ καὶ τοῦτο ὄραν δοκεῖτον ἐγγὺς σοῦ λίαν παντελῶς τε ἄπτεσθαι αὐτοῦ καὶ θιγγάνειν.</p>
144	<p>Plato <i>Theaetetus</i> 176a5-b3</p> <p>Ἄλλ’ οὐτ’ ἀπολέσθαι τὰ κακὰ δυνατόν, ὧ Θεόδωρε – ὑπεναντίον γάρ τι τῷ ἀγαθῷ αἰεὶ εἶναι ἀνάγκη – οὐτ’ ἐν θεοῖς αὐτὰ ἰδρῦσθαι, τὴν δὲ θνητὴν φύσιν καὶ τόνδε τὸν τόπον περιπολεῖ ἐξ ἀνάγκης. διὸ καὶ πειρᾶσθαι χρὴ ἐνθένδε ἐκεῖσε φεύγειν ὅτι τάχιστα. φυγὴ δὲ ὁμοίωσις θεῶν κατὰ τὸ δυνατόν· ὁμοίωσις δὲ δίκαιον καὶ ὄσιον μετὰ φρονήσεως γενέσθαι.</p>	<p>Themistius Εἰς Θεοδόσιον· τίς ἢ βασιλικωτάτη τῶν ἀρετῶν 189a8-b1</p> <p>Καὶ κινδυνεύει ὁ θεῖος Πλάτων παρ’ Ὀμήρου αὐτὸ μεμαθηκέναι· καὶ γὰρ ἐκεῖνος τὴν δικαιοσύνην μετὰ φρονήσεως ὁμοίωσιν λέγει πρὸς τὸν θεόν.</p>

145	<p>Plato <i>Respublica</i> 551c2-11</p> <p>Πρῶτον μὲν, ἔφην, τοῦτο αὐτό, ὄρος αὐτῆς οἴος ἐστίν. ἄθρει γάρ, εἰ νεῶν οὕτω τις ποιοῖτο κυβερνήτας, ἀπότιμημάτων, τῷ δὲ πένητι, εἰ καὶ κυβερνητικώτερος εἴη, μὴ ἐπιτρέποι – Πονηράν, ἧ δ' ὅς, τὴν ναυτιλίαν αὐτοὺς ναυτίλλεσθαι. Οὐκοῦν καὶ περὶ ἄλλου οὕτως ὅτουτοῦν [ἦ τινος] ἀρχῆς; Οἶμαι ἔγωγε. Πλήν πόλεως; ἦν δ' ἐγώ· ἢ καὶ πόλεως πέρι; Πολύ γ', ἔφη, μάλιστα, ὅσῳ χαλεπωτάτη καὶ μεγίστη ἡ ἀρχή.</p>	<p>Themistius Εἰς Θεοδόσιον· τίς ἡ βασιλικωτάτη τῶν ἀρετῶν 195d1-2</p> <p>Ἵπερ οὖν ἐν νηὶ κυβερνητικὴ τέχνη ἐστίν, τοῦτο ἐν πόλει ἀρχικὴ ἀρετὴ.</p>
146	<p>Plato <i>Respublica</i> 551a1-6</p> <p>Τιμωμένου δὴ πλούτου ἐν πόλει καὶ τῶν πλουσίων ἀτιμοτέρα ἀρετὴ τε καὶ οἱ ἀγαθοί. Δῆλον. Ἀσκεῖται δὴ τὸ ἀεὶ τιμώμενον, ἀμελεῖται δὲ τὸ ἀτιμαζόμενον. Οὕτω.</p>	<p>Themistius Χαριστήριος τῷ αὐτοκράτορι ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὑπατείας τοῦ στρατηγοῦ Σατορνίνου 204a4-5</p> <p>ἀσκεῖται γάρ, φησὶν ὁ θεσπέσιος Πλάτων, τὸ τιμώμενον, τὸ δὲ ἀτιμαζόμενον ὀλιγορεῖται.</p>
147	<p>Plato <i>Leges</i> 709e6-8</p> <p>“Τυραννουμένην μοι δότε τὴν πόλιν,” φήσει· “τύραννος δ' ἔστω νέος καὶ μνήμων καὶ εὐμαθῆς καὶ ἀνδρείος καὶ μεγαλοπρεπῆς φύσει·</p>	<p>Themistius Ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ τῆς πολιαρχίας 215b6-c4</p> <p>ἐῷ γὰρ τὸν θεσπέσιον Πλάτωνα, ὃς εὐξάτο μὲν βασιλέα τοιοῦτον εὐρήσειν, ᾧ κοινωνήσει τῶν δημοσίων φροντίδων, διήμαρτε δὲ τῆς εὐχῆς, καὶ ζητῶν, ὡς αὐτός πού φησι, νέον, σώφρονα, πρᾶον, ἡμερον, μεγαλοπρεπῆ, μεγαλόφρονα, ἄντικρυς Θεοδόσιον, τρὶς ἐξέπεσεν εἰς Διονύσιον καὶ Σικελίαν, ἔρωτι βασιλείας ἀληθινῆς εἰς τυραννικὴν περιωθούμενος συνουσίαν.</p>
148	<p>Plato <i>Respublica</i> 354b1-c1</p> <p>ἀλλ' ὥσπερ οἱ λίγνοι τοῦ ἀεὶ παραφερομένου ἀπογεύονται ἀρπάζοντες, πρὶν τοῦ προτέρου μετρίως ἀπολαῦσαι, καὶ ἐγώ μοι δοκῶ οὕτω, πρὶν ὃ τὸ πρῶτον ἐσκοποῦμεν εὐρεῖν, τὸ δίκαιον ὅτι ποτ' ἐστίν, ἀφέμενος ἐκείνου ὀρμησαὶ ἐπὶ τὸ σκέψασθαι περὶ αὐτοῦ εἴτε κακία ἐστίν καὶ ἀμαθία, εἴτε σοφία καὶ ἀρετὴ, καὶ ἐμπесόντος αὐτῷ ὕστερον λόγου, ὅτι λυσιτελέστερον ἢ ἀδικία τῆς δικαιοσύνης, οὐκ ἀπασχόμητον τὸ μὴ οὐκ ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν ἀπ' ἐκείνου, ὥστε μοι νυνὶ γέγονεν ἐκ τοῦ διαλόγου μηδὲν εἰδέναι·</p>	<p>Themistius Περὶ τῆς τοῦ βασιλέως φιληκοῖας 220a6-b4</p> <p>καὶ αὐθις ὅτε τὰ πρῶτα ἀφείξαι τὰ δευτέρα μεταχειρίζομαι, τρίτος τις καὶ τέταρτος ἀριθμὸς ἐπιῶν ἐκθλίβει τὴν ἐπὶ τοῖς προειρημένοις τριβήν. πάσχω οὖν ὅπερ οἱ λίγνοι τῶν δαιτυμόνων, ἀπογεύομαι ἀεὶ τοῦ παραφερομένου ἀρπάζων, ἐμπίπλαμαι δὲ οὐδενὸς ἰκανῶς·</p>

149	<p>Plato <i>Phaedrus</i> 237a7-b1</p> <p>Ἄγετε δὴ, ὦ Μοῦσαι, εἴτε δι' ὧδης εἶδος λίγεια, εἴτε διὰ γένος μουσικὸν τὸ Λιγύων ταύτην ἔσχετ' ἐπωνυμίαν, “ξῦμ μοι λάβεσθε” τοῦ μύθου, ὃν με ἀναγκάζει ὁ βέλτιστος οὕτως λέγειν, ἵν' ὁ ἑταῖρος αὐτοῦ, καὶ πρότερον δοκῶν τούτῳ σοφὸς εἶναι, νῦν ἔτι μᾶλλον δόξη.</p>	<p>Themistius Ἐπὶ τῇ φιλανθρωπία τοῦ αὐτοκράτορος Θεοδοσίου 228a9-b2</p> <p>Δεῦρ' ἴτε οὖν, ὦ φίλοι Μοῦσαι, αἱ τὸν νεῶν τὸν βουλαῖον ἡμῖν συνοικεῖτε, καὶ μοι συλλάβεσθε τοῦ ὕμνου, ὃν ἀπάρχομαι αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἔναγχος φιλανθρωπία.</p>
150	<p>Plato <i>Timaeus</i> 17a4-5</p> <p>Ἀσθένειά τις αὐτῷ συνέπεσεν, ὦ Σώκρατες· οὐ γὰρ ἂν ἐκὼν τῆσδε ἀπελείπετο τῆς συνουσίας.</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1,18,31-19,6</p> <p>Ὁ μὲν φιλόσοφος Πορφύριος καθῆκον ὑπογράφεσθαι φησιν ἐν τούτοις τό τε μίαν ταύτην αἰτίαν εἶναι τοῖς ἔμφοσι τῆς τῶν τοιούτων συνουσιῶν ἀπολείψεως ἀσθένειαν τοῦ σώματος καὶ ὡς χρητὴς πάντων τοῦτο περιστάτικόν νομίζειν καὶ ἀκούσιον, καὶ αὐτὸ ἕτερον τὸ τοὺς φίλους ὑπὲρ τῶν φίλων τὰς ἐνδεχομένας ἀπολογίας ποιεῖσθαι, ὅταν τι δοκῶσι παρὰ τὸ κοινῇ δόξαν <οὐ> ὀρθῶς ποιεῖν.</p>
151	<p>Plato <i>Timaeus</i> 17c10-18a2</p> <p>Καὶ κατὰ φύσιν δὴ δόντες τὸ καθ' αὐτὸν ἐκάστῳ πρόσφορον ἐν μόνον ἐπιτήδευμα, μίαν ἐκάστῳ τέχνην, τούτους οὖς πρὸ πάντων ἔδει πολεμεῖν, εἵπομεν ὡς ἄρ' αὐτοὺς δεοὶ φύλακας εἶναι μόνον τῆς πόλεως, εἴτε τις ἐξωθεν ἢ καὶ τῶν ἐνδοθεν ἴοι κακουργήσων, δικάζοντας μὲν πρῶτος τοῖς ἀρχομένοις ὑπ' αὐτῶν καὶ φύσει φίλοις οὖσιν, χαλεποὺς δὲ ἐν ταῖς μάχαις τοῖς ἐντυγχάνουσιν τῶν ἐχθρῶν γιγνομένους.</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1,35,14-18</p> <p>Πρῶτον μὲν τὴν λέξιν διχῶς ἀναγνωστέον· ἢ γὰρ ὅτι κατὰ φύσιν ἔδομεν ἐν ἐκάστῳ τῶν πολιτῶν ἐπιτήδευμα, ἵνα ἕκαστος οἰκεῖον ἔργον ἔχη πράττειν, ἢ ὅτι τὸ κατὰ φύσιν ἐκάστῳ ἐπιτήδευμα ἐπιτηδεύειν ἔδομεν, ὃ ἐκάστῳ προσήκει κατὰ τὴν παροῦσαν ἐπιτηδειότητα τῆς φύσεως.</p>
152	<p>Plato <i>Timaeus</i> 17c10-18a2</p> <p>Καὶ κατὰ φύσιν δὴ δόντες τὸ καθ' αὐτὸν ἐκάστῳ πρόσφορον ἐν μόνον ἐπιτήδευμα, μίαν ἐκάστῳ τέχνην, τούτους οὖς πρὸ πάντων ἔδει πολεμεῖν, εἵπομεν ὡς ἄρ' αὐτοὺς δεοὶ φύλακας εἶναι μόνον τῆς πόλεως, εἴτε τις ἐξωθεν ἢ καὶ τῶν ἐνδοθεν ἴοι κακουργήσων, δικάζοντας μὲν πρῶτος τοῖς ἀρχομένοις ὑπ' αὐτῶν καὶ φύσει φίλοις οὖσιν, χαλεποὺς δὲ ἐν ταῖς μάχαις τοῖς ἐντυγχάνουσιν τῶν ἐχθρῶν γιγνομένους.</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1.35.14</p> <p>Πρῶτον μὲν τὴν λέξιν διχῶς ἀναγνωστέον· ἢ γὰρ ὅτι κατὰ φύσιν ἔδομεν ἐν ἐκάστῳ τῶν πολιτῶν ἐπιτήδευμα, ἵνα ἕκαστος οἰκεῖον ἔργον ἔχη πράττειν, ἢ ὅτι τὸ κατὰ φύσιν ἐκάστῳ ἐπιτήδευμα ἐπιτηδεύειν ἔδομεν, ὃ ἐκάστῳ προσήκει κατὰ τὴν παροῦσαν ἐπιτηδειότητα τῆς φύσεως.</p>

153	<p>Plato <i>Timaeus</i> 17c10 -18a2</p> <p>Καὶ κατὰ φύσιν δὴ δόντες τὸ καθ' αὐτὸν ἐκάστω πρόσφορον ἔν μόνον ἐπιτήδευμα, μίαν ἐκάστω τέχνην, τούτους οὖς πρὸ πάντων ἔδει πολεμεῖν, εἵπομεν ὡς ἄρ' αὐτοὺς δεοὶ φύλακας εἶναι μόνον τῆς πόλεως, εἴτε τις ἔξωθεν ἢ καὶ τῶν ἔνδοθεν ἴοι κακουργήσων, δικάζοντας μὲν πρῶτος τοῖς ἀρχομένοις ὑπ' αὐτῶν καὶ φύσει φίλοις οὖσιν, χαλεποὺς δὲ ἐν ταῖς μάχαις τοῖς ἐντυγχάνουσιν τῶν ἐχθρῶν γιγνομένους.</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1,37,7-10</p> <p>Ἐν οἷς βούλεται τοὺς φύλακας καὶ ἐπικούρους δικαστὰς μὲν εἶναι τῶν ἔνδον, εἴ τις κακουργοίῃ τὴν πόλιν, ἀγωνιστὰς δὲ πρὸς τοὺς ἔξω, τρόπον μὲν ἄλλον τοὺς ἐπικούρους, τρόπον δὲ ἄλλον τοὺς φύλακας, ὡς εἴρηται πρότερον.</p>
154	<p>Plato <i>Timaeus</i> 18a9-10</p> <p>Τί δὲ τροφήν; ἄρ' οὐ γυμναστικῆ καὶ μουσικῆ μαθήμασιν τε ὅσα προσήκει τούτοις, ἐν ἅπασιν τεθράφθαι;</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1,40,23-41,5</p> <p>τίς οὖν ἡ τροφή καὶ πῶς εἴκασται πρὸς τὸ πᾶν; ὅτι μὲν γὰρ ἐν τῇ πόλει παιδεία τίς ἐστὶ τῆς ψυχῆς τὸ μὲν ἄλογον ῥυθμίζουσα διὰ μουσικῆς καὶ γυμναστικῆς τῆς μὲν χαλῶσης τοῦ θυμοῦ τὸν τόνον, τῆς δὲ ἐγειρούσης τὴν ἐπιθυμίαν καὶ ὥσπερ ἐμμελῆ καὶ σύμμετρον αὐτὴν πρὸς τὸν θυμὸν ἀποτελούσης, ἄγαν ἐκλελυμένην διὰ τὴν πρὸς τὸ ἔνυλον κατάβασιν καὶ ἀζωΐας ἀναπλησθεῖσαν ἐκεῖθεν, τὸν δὲ λόγον διὰ τῶν μαθημάτων τῶν ἐχόντων ἔλκον τι καὶ ἀναμνηστικὸν τοῦ ὄντος καὶ τῶν ἀναγόντων τὸ ἐν ἡμῖν νοερὸν ἐπ' αὐτὸ τὸ φανότατον τοῦ ὄντος, δῆλόν ἐστι τοῖς μὴ πάντη τῶν ἐκεῖ διατεταγμένων ἐν λήθῃ γεγονόσι·</p>
155	<p>Plato <i>Timaeus</i> 18c1-4</p> <p>Καὶ μὲν δὴ καὶ περὶ γυναικῶν ἐπεμνήσθημεν, ὡς τὰς φύσεις τοῖς ἀνδράσιν παραπλησίας εἶη συναρμοστέον, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα πάντα κοινὰ κατὰ τε πόλεμον καὶ κατὰ τὴν ἄλλην διαίταν δοτέον πάσαις.</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1,46,1-4</p> <p>Τὸ κοινὰς εἶναι τὰς ἀρετὰς ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν Πλάτωνι μὲν εἰκότως ἤρεσεν ἐν εἶδος ἀποφαινομένῳ τὸ ἀνθρώπειον, ἀλλ' οὐχ ἕτερον μὲν τὸ ἄρρεν, ἕτερον δὲ τὸ θῆλυ τιθεμένῳ·</p>
156	<p>Plato <i>Timaeus</i> 19a3-5</p> <p>ἐπαυξανομένων δὲ σκοποῦντας ἀεὶ τοὺς ἀξίους πάλιν ἀνάγειν δεῖν, τοὺς δὲ παρὰ σφίσιν ἀναξίους εἰς τὴν τῶν ἐπανιόντων χώραν μεταλλάττειν;</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1,53,15-18</p> <p>αὐξανομένων γὰρ τῶν κάτω τικτομένων ἀπλῶς ἢ κάτω γενομένων ἄνωθεν σκοπεῖν <δεῖν> τὰς φύσεις αὐτῶν, ποῖαί τινές εἰσι, καὶ οὕτως ἐπανάγειν τοὺς ἀξίους.</p>

157	<p>Plato <i>Timaeus</i> 19b4-c1</p> <p>προσέοικεν δὲ δὴ τινί μοι τοιῶδε τὸ πάθος, οἶον εἴ τις ζῶα καλά που θεασάμενος, εἴτε ὑπὸ γραφῆς εἰργασμένα εἴτε καὶ ζῶντα ἀληθινῶς ἠσυχίαν δὲ ἄγοντα, εἰς ἐπιθυμίαν ἀφίκοιτο θεάσασθαι κινούμενά τε αὐτὰ καὶ τι τῶν τοῖς σώμασιν δοκούντων προσήκειν κατὰ τὴν ἀγωνίαν ἀθλοῦντα·</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1,60,11-15</p> <p>εἰ δὲ καὶ αὐτὴν τὴν εἰκόνα σκοπεῖν ἐπιχειροίης, τὰ μὲν καλά ζῶα τὰ τῷ κάλλει προλάμποντα δηλοῖ, τὰ δὲ ἐκ γραφῆς εἰργασμένα ἢ καὶ ζῶντα ἀληθινῶς τὰ καὶ σωματικὰς εἰκόνας ἐπιδεικνύμενα καὶ ζωᾶς ἀληθινὰς πρὸ τούτων τῶν μιμημάτων·</p>
158	<p>Plato <i>Timaeus</i> 19e2-8</p> <p>τὸ δὲ τῶν σοφιστῶν γένος αὖ πολλῶν μὲν λόγων καὶ καλῶν ἄλλων μάλ' ἔμπειρον ἤγημαι, φοβοῦμαι δὲ μή πως, ἄτε πλανητὸν ὄν κατὰ πόλεις οἰκήσεις τε ἰδίας οὐδαμῇ διωκηκός, ἄστοχον ἅμα φιλοσόφων ἀνδρῶν ἢ καὶ πολιτικῶν, ὅσ' ἂν οἶά τε ἐν πολέμῳ καὶ μάχαις πράττοντες ἔργῳ καὶ λόγῳ προσομιλοῦντες ἐκάστοις πράττειεν καὶ λέγοιεν.</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1,67,4-6</p> <p>Οἱ σοφισταὶ μετεποιοῦντο πολλάκις οἱ μὲν ἀστρονομίας, οἱ δὲ γεωμετρίας, οἱ δὲ πολιτικῆς, οἱ δὲ διαιρετικῆς, καὶ διὰ τοῦτο λέγονται νῦν πολλοὺς ἔχειν καὶ καλοὺς λόγους.</p>
159	<p>Plato <i>Timaeus</i> 20a1 -5</p> <p>Τίμαιός τε γὰρ ὅδε, εὐνομοωτάτης ὦν πόλεως τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Λοκρίδος, οὐσία καὶ γένει οὐδενὸς ὕστερος ὦν τῶν ἐκεῖ, τὰς μεγίστας μὲν ἀρχὰς τε καὶ τιμὰς τῶν ἐν τῇ πόλει μετακεχίρισται, φιλοσοφίας δ' αὖ κατ' ἐμὴν δόξαν ἐπ' ἄκρον ἀπάσης ἐλήλυθεν·</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1,69,18-70,1</p> <p>οὐχὶ πρῶτον μὲν πολιτικὴν τῷ Τιμαίῳ μεμαρτύρηκεν, ἔπειτα τὴν νοερὰν γνῶσιν, πάσης φιλοσοφίας ἐπ' ἄκρον αὐτὸν εἰπὼν ἐληλυθέναι καὶ προσθεὶς ὅτι κατ' ἐμὴν δόξαν, ὃ δὴ τὸν κολοφῶνα πᾶσιν ἐπέθηκε τοῖς ἐγκωμίοις; τίς δ' ἂν τῆς εἰκόνας ταύτης ἐν ἀνθρώποις ἄλλη δύναιτο μᾶλλον ἀφομοιοῦσθαι πρὸς τὸν ἕνα δημιουργόν; πρῶτον μὲν γὰρ τῷ τε πολιτικῷ καὶ τῷ φιλοσόφῳ Δίῳς ἐστίν, ἔπειτα τῷ εὐνομοωτάτης εἶναι πόλεως μιμεῖται τὸν ἐν τῷ νοητῷ τραφέντα ὑπὸ τῆς Ἀδραστείας θεόν, τῷ δὲ γένει διενηνοχέει τὸ ὀλικὸν ἐκείνου καὶ νοερὸν καὶ ἐνιαῖον ἀπεικονίζεται· πάντα γὰρ ταῦτα κατὰ μετοχὴν ἔχει τῶν πρὸ αὐτοῦ πατέρων· τῷ δὲ τὰς μεγίστας ἀρχὰς μετακεχειρίσθαι τὸ βασιλικὸν ἐκείνου καὶ κρατητικὸν τῶν ὄλων, οὗ καὶ τὸ σκῆπτρον πισύρων καὶ εἴκοσι μέτρων ἐστὶ κατὰ τοὺς θεολόγους·</p>

160	<p>Plato <i>Timaeus</i> 20d7-e1</p> <p>Ἄκουε δὴ, ὦ Σώκρατες, λόγου μάλα μὲν ἀτόπου, παντάπασί γε μὴν ἀληθοῦς ὡς ὁ τῶν ἑπτὰ σοφώτατος Σόλων ποτ' ἔφη.</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1,76,10-17</p> <p>οἱ δὲ φασιν αὐτὴν μῦθον εἶναι καὶ πλάσμα γενόμενον μὲν οὐδαμῶς, ἔνδειξιν δὲ φέρον τῶν ἀεὶ ὄντων κατὰ τὸν κόσμον ἢ γιγνομένων, οὐδὲ τοῦ Πλάτωνος ἐπακούοντες οὗτοι βοῶντος, ὅτι μάλα μὲν ἄτοπος ὁ λόγος, παντάπασί γε μὴν ἀληθής· τὸ γὰρ παντάπασιν ἀληθὲς οὐ πῆ μὲν ἐστὶν ἀληθές, πῆ δὲ οὐκ ἀληθές, οὐδὲ ψεῦδος μὲν κατὰ τὸ φαινόμενον, ἀληθές δὲ κατὰ τὴν ὑπόνοιαν· οὐ γὰρ ἂν εἶη πάντη τὸ τοιοῦτον ἀληθές.</p>
161	<p>Plato <i>Timaeus</i> 21e1-6</p> <p>“Ἔστιν τις κατ' Αἴγυπτον,” ἢ δ' ὅς, “ἐν τῷ Δέλτα, περὶ ὃν κατὰ κορυφὴν σχίζεται τὸ τοῦ Νείλου ρεῦμα Σαῖτικὸς ἐπικαλούμενος νομός, τούτου δὲ τοῦ νομοῦ μεγίστη πόλις Σάις – ὅθεν δὴ καὶ Ἄμασις ἦν ὁ βασιλεύς – οἷς τῆς πόλεως θεὸς ἀρχηγός τις ἐστὶν, Αἰγυπτιστὶ μὲν τοῦνομα Νηίθ, Ἑλληνιστὶ δέ, ὡς ὁ ἐκείνων λόγος, Ἀθηνᾶ· [...].“</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1,95,3-7</p> <p>Πρῶτον ἐκεῖνο κατιδεῖν ἄξιον, ὅπως ἀπὸ τῶν περιεκτικωτέρων ἀεὶ τὰ ἐμπεριεχόμενα παραδίδωσιν ὁ λόγος, ἀπὸ μὲν τῆς Αἰγύπτου τὸν ποταμόν, ἀπὸ δὲ τούτου τὸ Δέλτα καὶ ἀπὸ τούτου τὸν Σαῖτικὸν νομὸν καὶ ἀπὸ τούτου τὴν Σάιν τὴν τῆς Ἀθηνᾶς ἱεράν.</p>
162	<p>Plato <i>Timaeus</i> 21e1-6</p> <p>“Ἔστιν τις κατ' Αἴγυπτον,” ἢ δ' ὅς, “ἐν τῷ Δέλτα, περὶ ὃν κατὰ κορυφὴν σχίζεται τὸ τοῦ Νείλου ρεῦμα Σαῖτικὸς ἐπικαλούμενος νομός, τούτου δὲ τοῦ νομοῦ μεγίστη πόλις Σάις – ὅθεν δὴ καὶ Ἄμασις ἦν ὁ βασιλεύς – οἷς τῆς πόλεως θεὸς ἀρχηγός τις ἐστὶν, Αἰγυπτιστὶ μὲν τοῦνομα Νηίθ, Ἑλληνιστὶ δέ, ὡς ὁ ἐκείνων λόγος, Ἀθηνᾶ· [...].“</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1,96,8-14</p> <p>τὸ δὲ γε Δέλτα γίγνεται μὲν τοῦ Νείλου σχιζομένου περὶ τὸν Σαῖτικὸν νομὸν ἀπὸ μιᾶς εὐθείας ἐπὶ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ καὶ ἐπὶ θάλατταν ἐξιόντος, ὥστε τοῦ τριγώνου τὴν ὑποτείνουσαν εἶναι τὴν θάλασσαν· ὁ καὶ ὁ Πλάτων τὸν Σαῖτικὸν εἶπε νομὸν ἐν τούτοις ἐνδεικνύμενος εἶναι περὶ ὃν κατὰ κορυφὴν σχίζεται τὸ τοῦ Νείλου ρεῦμα.</p>
163	<p>Plato <i>Timaeus</i> 21e7-22a4</p> <p>οἱ δὲ Σόλων ἔφη πορευθεὶς σφόδρα τε γενέσθαι παρ' αὐτοῖς ἔντιμος, καὶ δὴ καὶ τὰ παλαιὰ ἀνερωτῶν ποτε τοὺς μάλιστα περὶ ταῦτα τῶν ἱερέων ἐμπίρους, σχεδὸν οὔτε αὐτὸν οὔτε ἄλλον Ἑλληνα οὐδένα οὐδὲν ὡς ἔπος εἰπεῖν εἰδότα περὶ τῶν τοιούτων ἀνευρεῖν.</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1,99,30-100,2</p> <p>Διὰ μὲν τὴν ἑαυτοῦ φρόνησιν ὁ Σόλων τὴν πολιτικὴν καὶ διὰ τὴν τῆς πόλεως ἀξίαν εἰκότως ἔντιμος ἐφάνη παρὰ τοῖς ἱερεῦσι τῆς Σάεως· ὡς δὲ πρὸς τὴν παρ' ἐκείνοις μνήμην καὶ ἱστορίαν οὔτε αὐτὸν οὔτε ἄλλον οὐδένα τῶν Ἑλλήνων εὔρισκε γινώσκοντα τῶν παλαιῶν οὐδέν.</p>

164	<p>Plato <i>Timaeus</i> 22b4-c3</p> <p>‘Ὡ Σόλων, Σόλων, Ἕλληνας ἀεὶ παῖδες ἐστε, γέρον δὲ Ἕλλην οὐκ ἔστιν.’ Ἀκούσας οὖν, ‘Πῶς τί τοῦτο λέγεις;’ φάναι. ‘Νέοι ἐστέ,’ εἰπεῖν, ‘τὰς ψυχὰς πάντες· οὐδεμίαν γὰρ ἐν αὐταῖς ἔχετε δι’ ἀρχαίαν ἀκοὴν παλαιὰν δόξαν οὐδὲ μάθημα χρόνῳ πολιὸν οὐδέν. τὸ δὲ τούτων αἴτιον τόδε. πολλαὶ κατὰ πολλὰ φθοραὶ γέγονασιν ἀνθρώπων καὶ ἔσσονται, πυρὶ μὲν καὶ ὕδατι μέγιστα, μυρίοις δὲ ἄλλοις ἕτεροι βραχύτεροι. [...].’</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1,102,10-22</p> <p>αἰτιᾶται δὲ τοὺς Ἕλληνας ὡς ἀεὶ παῖδας, διότι τὴν παντοίαν Αἰγυπτίων σοφίαν οὐ μετήεσαν, ἀλλ’ οἱ πλεῖστοι παρ’ αὐτοῖς τὴν ἀνδραποδώδη τρίχα ἔφερον ἐν ταῖς ψυχαῖς. τὴν οὖν ἀφροσύνην αὐτῶν ἢ νεότης ἐνδείκνυται· ἢ καὶ διότι συνεχεῖς εἰσὶν αἱ παρ’ αὐτοῖς φθοραὶ, καὶ πρὶν ἀρχαῖοι γένωνται οἱ ὄντες, γίνονται νέοι πάλιν διὰ τῆς φθορᾶς· ἢ καὶ ὅτι τὰ παλαιὰ ἔργα οὐ σφύζεται παρ’ αὐτοῖς, ἀλλ’ ἀεὶ τὰ παρόντα καὶ ὅσα ἢ αἰσθησις ὑποβάλλει γινώσκουσιν, Αἰγυπτίοις δὲ ἄρα καὶ τὰ γεγονότα διὰ τῆς μνήμης ἀεὶ νέα πάρεστιν, ἢ δὲ μνήμη διὰ τῆς ἱστορίας, αὕτη δὲ ἀπὸ τῶν στηλῶν ἐν αἷς ἀπεγράφοντο τὰ παράδοξα καὶ τὰ θαύματος ἄξια τῶν πραγμάτων εἴτε ἐν πράξεσιν εἴτε ἐν εὐρέσεσιν.</p>
165	<p>Plato <i>Timaeus</i> 22c3-d3</p> <p>τὸ γὰρ οὖν καὶ παρ’ ὑμῖν λεγόμενον, ὡς ποτε Φαέθων Ἥλιου παῖς τὸ τοῦ πατρὸς ἄρμα ζεύξας διὰ τὸ μὴ δυνατὸς εἶναι κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς ὁδὸν ἐλαύνειν τὰ τ’ ἐπὶ γῆς συνέκαυσεν καὶ αὐτὸς κεραυνωθείς διεφθάρη, τοῦτο μύθου μὲν σχῆμα ἔχον λέγεται, τὸ δὲ ἀληθές ἐστι τῶν περὶ γῆν κατ’ οὐρανὸν ἰόντων παράλλαξις καὶ διὰ μακρῶν χρόνων γιγνομένη τῶν ἐπὶ γῆς πυρὶ πολλῶ φθορά.</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1,109,9-15</p> <p>ἢ μὲν οὖν ἱστορία φησὶν, ὅτι Φαέθων, Ἥλιου παῖς καὶ τῆς Ἰκεανοῦ Κλυμένης, τὸ τοῦ πατρὸς ἄρμα ἐλαύνων ἐξετράπετο τῆς ὁδοῦ, καὶ ὁ Ζεὺς περὶ τῷ παντὶ δείσας ἐκεραύνωσεν αὐτόν, ὃ δὲ κεραυνωθείς κατέπεσεν ἐπὶ τὸν Ἡριδανόν, καὶ ἔφλεξε πάντα τὸ ἐξ αὐτοῦ πῦρ ἐπιβοσκηθὲν τὴν γῆν, πεσόντα δὲ αὐτόν αἱ ἀδελφαὶ αἱ Ἡλιάδες ἐθρήνουν.</p>
166	<p>Plato <i>Timaeus</i> 22c3-d3</p> <p>τὸ γὰρ οὖν καὶ παρ’ ὑμῖν λεγόμενον, ὡς ποτε Φαέθων Ἥλιου παῖς τὸ τοῦ πατρὸς ἄρμα ζεύξας διὰ τὸ μὴ δυνατὸς εἶναι κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς ὁδὸν ἐλαύνειν τὰ τ’ ἐπὶ γῆς συνέκαυσεν καὶ αὐτὸς κεραυνωθείς διεφθάρη, τοῦτο μύθου μὲν σχῆμα ἔχον λέγεται, τὸ δὲ ἀληθές ἐστι τῶν περὶ γῆν κατ’ οὐρανὸν ἰόντων παράλλαξις καὶ διὰ μακρῶν χρόνων γιγνομένη τῶν ἐπὶ γῆς πυρὶ πολλῶ φθορά.</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1,114,25-28</p> <p>Ὅσον ἐστὶν ἀπὸ τοῦ μύθου τῷ προκειμένῳ συντελοῦν, τοσοῦτο μόνον ὁ Αἰγύπτιος ἐξέφηγεν, ὅτι δὴ γίνονται διὰ πυρὸς ἀθρόαι φθοραὶ τῶν ἐπὶ γῆς διὰ τὴν τῶν περὶ γῆν ἰόντων κατ’ οὐρανὸν παράλλαξιν.</p>

167	<p>Plato <i>Timaeus</i> 22c3-d5</p> <p>τὸ γὰρ οὖν καὶ παρ' ὑμῖν λεγόμενον, ὡς ποτε Φαέθων Ἥλιου παῖς τὸ τοῦ πατρὸς ἄρμα ζεύξας διὰ τὸ μὴ δυνατὸς εἶναι κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς ὁδὸν ἐλαύνειν τὰ τ' ἐπὶ γῆς συνέκαυσεν καὶ αὐτὸς κεραυνωθείς διεφθάρη, τοῦτο μύθου μὲν σχῆμα ἔχον λέγεται, τὸ δὲ ἀληθές ἐστι τῶν περὶ γῆν κατ' οὐρανὸν ἰόντων παράλλαξις καὶ διὰ μακρῶν χρόνων γιγνομένη τῶν ἐπὶ γῆς πυρὶ πολλῶ φθορά. τότε οὖν ὅσοι κατ' ὄρη καὶ ἐν ὑψηλοῖς τόποις καὶ ἐν ξηροῖς οἰκοῦσιν μᾶλλον διόλλυνται τῶν ποταμοῖς καὶ θαλάττῃ προσοικούντων·</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1,116,26-27</p> <p>οἱ γὰρ τοῖς ὕδασι παροικοῦντες ἀμύνονται τὴν ἀπὸ τοῦ πυρὸς βλάβην.</p>
168	<p>Plato <i>Timaeus</i> 22d5-6</p> <p>ἡμῖν δὲ ὁ Νεῖλος εἰς τε τᾶλλα σωτήρ καὶ τότε ἐκ ταύτης τῆς ἀπορίας σφάζει λυόμενος.</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1,118,1-2</p> <p>Τὸ μὲν φαινόμενον, ὅτι πολλῶν καὶ παντοδαπῶν ἀγαθῶν τοῖς Αἰγυπτίοις ὁ Νεῖλος αἴτιος·</p>
169	<p>Plato <i>Timaeus</i> 22d6-e2</p> <p>ὅταν δ' αὖ θεοὶ τὴν γῆν ὕδασι καθαίροντες κατακλύζωσιν, οἱ μὲν ἐν τοῖς ὄρεσιν διασφύζονται βουκόλοι νομῆς τε, οἱ δ' ἐν ταῖς παρ' ὑμῖν πόλεσιν εἰς τὴν θάλατταν ὑπὸ τῶν ποταμῶν φέρονται·</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1,118,21-24</p> <p>καὶ γὰρ καθαρμὸς ὁ μὲν γίνεται δι' ὕδατος, ὁ δὲ διὰ πυρός, πανταχοῦ δὲ ἡ καθαρότης τοῖς δευτέροις ἀπὸ τῶν πρώτων, διὸ καὶ παρὰ τῷ Ὀρφεῖ τὰ καθάρσια κομίζειν ὁ Ζεὺς ἀπὸ τῆς Κρήτης παρακελεύεται·</p>
170	<p>Plato <i>Timaeus</i> 22e2-4</p> <p>κατὰ δὲ τήνδε χώραν οὔτε τότε οὔτε ἄλλοτε ἄνωθεν ἐπὶ τὰς ἀρούρας ὕδωρ ἐπιρρεῖ, τὸ δ' ἐναντίον κάτωθεν πᾶν ἐπανιέναι πέφυκεν.</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1,119,12-15</p> <p>Εἰ καὶ γίγνιντό ποτε ὄμβροι περὶ τὴν Αἴγυπτον, ἀλλ' οὐ περὶ πᾶσαν, ἀλλὰ περὶ τὴν κάτω γίγνεσθαι εἰώθασιν· αὕτη δὲ ἐπίδηλός ἐστιν ἔργον οὔσα τοῦ ποταμοῦ φησὶν Ἀριστοτέλης· ἡ δὲ ἄνω τὰς τοιαύτας ἐπιρροὰς οὐ δέχεται.</p>
171	<p>Plato <i>Timaeus</i> 22e5-a1</p> <p>τὸ δὲ ἀληθές, ἐν πᾶσιν τοῖς τόποις ὅπου μὴ χειμῶν ἐξαίσιος ἢ καῦμα ἀπείργει, πλέον, τοτὲ δὲ ἔλαττον αἰεὶ γένος ἐστὶν ἀνθρώπων.</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1,122,5-7</p> <p>πᾶς τόπος μὴ κατακλυζόμενος ἢ ἐκπυρούμενος ἔχει περιλειπόμενον αἰεὶ γένος ἀνθρώπων πλέον ἢ ἔλαττον·</p>
172	<p>Plato <i>Timaeus</i> 22e5</p> <p>τὸ δὲ ἀληθές, ἐν πᾶσιν τοῖς τόποις ὅπου μὴ χειμῶν ἐξαίσιος ἢ καῦμα ἀπείργει, πλέον, τοτὲ δὲ ἔλαττον αἰεὶ γένος ἐστὶν ἀνθρώπων.</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1,122,18-20</p> <p>ὡς δὲ ὁ ἐταῖρος ἡμῶν ἐπέβαλε, λέγοι ἂν ὁ Πλάτων, ὅτι πᾶς τόπος τῆς γῆς αἰεὶ ἔχει ἀνθρώπους πλείους ἢ ἐλάττους ὁ μὴ ἄγαν κρυμώδης ἢ ἄγαν αὐχμώδης.</p>

173	<p>Plato <i>Timaeus</i> 22e5-23a1</p> <p>τὸ δὲ ἀληθές, ἐν πᾶσιν τοῖς τόποις ὅπου μὴ χειμῶν ἐξαισίος ἢ καῦμα ἀπείργει, πλέον, τοτὲ δὲ ἔλαττον ἀεὶ γένος ἐστὶν ἀνθρώπων.</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1,122,25-123,4</p> <p>τὸ γὰρ ὅπου μὴ χειμῶν ἐξαισίος ἢ καῦμα ἀπείργει σημαίνειν δοκεῖ τὸ ὅπου μὴ θάτερον τῶν ἐναντίων ὑπερβάλλον κωλύει τὴν ἐνοίκησιν, καὶ ὅλως ἐπειδὴ προεῖπεν, ὅτι παλαιότατα λέγεται τὰ Αἰγυπτίων, εἰκότως ἐπήνεγκεν, ὅτι δὲ κατὰ τὸ ἀληθές πᾶν μὲν κλίμα πρὸς ἀνθρώπων οἴκησιν σύμμετρον ἀεὶ πλείους ἢ ἐλάττους ἀνθρώπους ἔχει – καὶ γὰρ οὐ μόνον οἱ μαθηματικοὶ λέγουσι περὶ τοῦ μὴ πᾶν κλίμα γῆς ἀνθρώπους ἔχειν, ἀλλὰ καὶ Ὀρφεὺς οὕτως διορίζων·</p>
174	<p>Plato <i>Timaeus</i> 23a1-5</p> <p>ὅσα δὲ ἢ παρ' ὑμῖν ἢ τῆδε ἢ καὶ κατ' ἄλλον τόπον ὧν ἀκοῆ ἴσμεν, εἴ ποῦ τι καλὸν ἢ μέγα γέγονεν ἢ καὶ τινα διαφορὰν ἄλλην ἔχον, πάντα γεγραμμένα ἐκ παλαιοῦ τῆδ' ἐστὶν ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ σεσωσμένα·</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1,123,21-29</p> <p>Ὡσπερ τὴν σωτηρίαν τοῖς Αἰγυπτίοις παρεῖχε μὲν καὶ ἡ τῆς χώρας θέσις, παρεῖχε δὲ καὶ ὁ εἰληχῶς αὐτὴν θεός, οὕτω δὴ καὶ τὴν σωτηρίαν τῶν γιγνομένων ποιοῦνται μὲν καὶ διὰ τὴν ἑαυτῶν ἐπιμέλειαν, δι' ἣν παραμυθοῦνται τὴν ἀπὸ τοῦ χρόνου λήθην, ἀρκοῦνται δὲ καὶ ἀπὸ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱερῶν, ἐν οἷς ἀναγράφονται τὰς πράξεις πάσας τὰς μεγάλας καὶ θαυμαστάς, τὰς τε ἑαυτῶν καὶ τῶν ἄλλων, καὶ τὰς παραδόξους ἐκβάσεις τῶν πραγμάτων· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ καὶ ἄλλην τινὰ διαφορὰν ἔχον.</p>
175	<p>Plato <i>Timaeus</i> 23a5-b3</p> <p>τὰ δὲ παρ' ὑμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις ἄρτι κατεσκευασμένα ἐκάστοτε τυγχάνει γραμμασι καὶ ἅπασιν ὀπόσων πόλεις δέονται, καὶ πάλιν δι' εἰωθότων ἐτῶν ὥσπερ νόσημα ἤκει φερόμενον αὐτοῖς ῥεῦμα οὐράνιον καὶ τοὺς ἀγραμμάτους τε καὶ ἀμούσους ἔλιπεν ὑμῶν ὥστε πάλιν ἐξ ἀρχῆς οἷον νέοι γίγνεσθε, οὐδὲν εἰδότες οὔτε τῶν τῆδε οὔτε τῶν παρ' ὑμῖν, ὅσα ἦν ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις.</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1,126,7-11</p> <p>ἀγράμματοι οὖν οἱ λειπόμενοι καὶ ἄμουσοι, καὶ διὰ μὲν τὸ πρότερον οὐ δύνανται διὰ γραμμάτων μνήμη παραδοῦναι τὰ τῆς προλαβούσης περιόδου, διὰ δὲ τὸ ὕστερον οὐδὲ ἐν ἅσμασιν ἢ μέλεσιν ἱκανοὶ διασώσασθαι τὰ προβεβιωμένα τυγχάνουσιν·</p>

176	<p>Plato <i>Timaeus</i> 23b3-c3</p> <p>τὰ γοῦν νυνδὴ γενεαλογηθέντα, ὧ Σόλων, περὶ τῶν παρ' ὑμῖν ἃ διήλθες, παίδων βραχὺ τι διαφέρει μύθων, οἱ πρῶτον μὲν ἓνα γῆς κατακλυσμὸν μέμνησθε πολλῶν ἔμπροσθεν γεγονότων, ἔτι δὲ τὸ κάλλιστον καὶ ἄριστον γένος ἐπ' ἀνθρώπους ἐν τῇ χώρᾳ παρ' ὑμῖν οὐκ ἴστε γεγονός, ἐξ ὧν σύ τε καὶ πᾶσα ἡ πόλις ἔστιν τὰ νῦν ὑμῶν, περιλειφθέντος ποτὲ σπέρματος βραχέος, ἀλλ' ὑμᾶς λέληθεν διὰ τὸ τοὺς περιγενομένους ἐπὶ πολλὰς γενεὰς γράμμασιν τελευτᾶν ἀφώνους.</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1,127,4-5</p> <p>Τὰ σεμνὰ καὶ παμπάλαια διηγήματα τοῦ Σόλωνος παιδικοῖς ὁ Αἰγύπτιος παραβάλλει μύθοις·</p>
177	<p>Plato <i>Timaeus</i> 23b3-c3</p> <p>τὰ γοῦν νυνδὴ γενεαλογηθέντα, ὧ Σόλων, περὶ τῶν παρ' ὑμῖν ἃ διήλθες, παίδων βραχὺ τι διαφέρει μύθων, οἱ πρῶτον μὲν ἓνα γῆς κατακλυσμὸν μέμνησθε πολλῶν ἔμπροσθεν γεγονότων, ἔτι δὲ τὸ κάλλιστον καὶ ἄριστον γένος ἐπ' ἀνθρώπους ἐν τῇ χώρᾳ παρ' ὑμῖν οὐκ ἴστε γεγονός, ἐξ ὧν σύ τε καὶ πᾶσα ἡ πόλις ἔστιν τὰ νῦν ὑμῶν, περιλειφθέντος ποτὲ σπέρματος βραχέος, ἀλλ' ὑμᾶς λέληθεν διὰ τὸ τοὺς περιγενομένους ἐπὶ πολλὰς γενεὰς γράμμασιν τελευτᾶν ἀφώνους.</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1,127,21-23</p> <p>Τὸν γὰρ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμὸν ἐθρύλουν ἄνω καὶ κάτω, πολλῶν καὶ ἄλλων προγενομένων, ὡς φησὶν ὁ Αἰγύπτιος.</p>
178	<p>Plato <i>Timaeus</i> 23c3-6</p> <p>ἦν γὰρ δὴ ποτε, ὧ Σόλων, ὑπὲρ τὴν μεγίστην φθορὰν ὕδασιν ἢ νῦν Ἀθηναίων οὔσα πόλις ἀρίστη πρὸς τε τὸν πόλεμον καὶ κατὰ πάντα εὐνομωτάτη διαφερόντως·</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1,128,23-26</p> <p>πολεμικωτάτην δὲ καὶ εὐνομωτάτην τὴν Ἀθηναίων πόλιν ὡς μίμημα οὔσαν τῆς ἐφόρου θεᾶς, ἦν φιλόσοφον καὶ φιλοπόλεμον ἐρεῖ προελθῶν·</p>
179	<p>Plato <i>Timaeus</i> 23d4-e2</p> <p>Φθόνος οὐδεὶς, ὧ Σόλων, ἀλλὰ σοῦ τε ἔνεκα ἐρῶ καὶ τῆς πόλεως ὑμῶν, μάλιστα δὲ τῆς θεοῦ χάριν, ἢ τὴν τε ὑμετέραν καὶ τήνδε ἔλαχεν καὶ ἔθρεψεν καὶ ἐπαίδευσεν, προτέραν μὲν τὴν παρ' ὑμῖν ἔτεσιν χιλίοις, ἐκ Γῆς τε καὶ Ἡφαίστου τὸ σπέρμα παραλαβοῦσα ὑμῶν, τήνδε δὲ ὑστέραν.</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1,135,31-136,5</p> <p>ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ πολίτου διὰ τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν πολιουχὸν ἀναδραμῶν ἐπιστροφὴν ἐποιεῖτο τινὰ ταύτην, ἀπὸ δὲ τῆς θεοῦ πάλιν ἐπὶ τε τὰ πρῶτως αὐτῆς μετέχοντα καὶ τὰ δευτέρως ἐλθὼν πρόοδον ἐμμεῖτο τὴν ἀπ' αὐτῆς, πάλιν δὲ αὖ τὰ μετέχοντα καὶ τρέφεσθαι καὶ παιδεύεσθαι παρὰ τῆς θεοῦ θέμενος ἐπέστρεψε καὶ ταῦτα πρὸς αὐτήν.</p>

180	<p>Plato <i>Timaeus</i> 23e2-6</p> <p>τῆς δὲ ἐνθάδε διακοσμῆσεως παρ' ἡμῖν ἐν τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν ὀκτακισχίλιον ἐτῶν ἀριθμὸς γέγραπται. περὶ δὲ τῶν ἐνακισχίλια γεγονότων ἔτη πολιτῶν σοὶ δηλώσω διὰ βραχέων νόμους, καὶ τῶν ἔργων αὐτοῖς ὃ κάλλιστον ἐπράχθη·</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1,146,4-7</p> <p>Τοῖς μὲν Ἀθηναίοις τὸν ἐννακισχίλια ἀριθμὸν ἀποδέδωκεν ἐκ τῆς ἱστορίας καὶ τοῦτο λαβὼν, τοῖς δὲ Σαῖταις τὸν ὀκτακισχίλια κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἱεροῖς γράμματα, τῇ χιλιάδι μετρῶν τοὺς βίους τῶν πόλεων·</p>
181	<p>Plato <i>Timaeus</i> 24a3-b1</p> <p>πολλὰ γὰρ παραδείγματα τῶν τότε παρ' ὑμῖν ὄντων ἐνθάδε νῦν ἀνευρήσεις, πρῶτον μὲν τὸ τῶν ἱερέων γένος ἀπὸ τῶν ἄλλων χωρὶς ἀφωρισμένον, μετὰ δὲ τοῦτο τὸ τῶν δημιουργῶν, ὅτι καθ' αὐτὸ ἕκαστον ἄλλω δὲ οὐκ ἐπιμειγνύμενον δημιουργεῖ, τό τε τῶν νομέων καὶ τὸ τῶν θηρευτῶν τό τε τῶν γεωργῶν.</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1,155,14-17</p> <p>πάλιν δὲ καὶ ἐν τούτοις πρόσκειται τὸ μὴ ἐπιμίγνυσθαι τὸ δημιουργικὸν τοῖς ἄλλοις μηδὲ ἐκεῖνα παραπλησίως αὐτοῖς, ἀλλ' ἕκαστον ἐφ' ἑαυτοῦ μένειν καὶ τῆς ἑαυτοῦ καθαρότητος·</p>
182	<p>Plato <i>Timaeus</i> 24b1-3</p> <p>καὶ δὴ καὶ τὸ μάχιμον γένος ἦσθησαί που τῆδε ἀπὸ πάντων τῶν γενῶν κεχωρισμένον, οἷς οὐδὲν ἄλλο πλὴν τὰ περὶ τὸν πόλεμον ὑπὸ τοῦ νόμου προσετάχθη μέλειν·</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1,155,30-156,2</p> <p>Πανταχοῦ μὲν, μάλιστα δὲ ἐπὶ τοῦ μαχίμου γένους οἰκεῖόν ἐστι τὸ τῆς ἀμιξίας καὶ τὸ τῆς διακρίσεως· πρὸς γὰρ τὴν ἄχραντον τάξιν ἔχει συγγενῶς καὶ τὴν ἀποτέμνουσαν τὸ ἔνυλον πᾶν καὶ ἀφανίζουσιν τὸ πλημμελές. εἰκότως ἄρα καὶ τούτῳ τῷ γένει τὰ περὶ τὸν πόλεμον μέλει·</p>
183	<p>Plato <i>Timaeus</i> 24c4-7</p> <p>ταύτην οὖν δὴ τότε σύμπασαν τὴν διακόσμησιν καὶ σύνταξιν ἢ θεὸς προτέρους ὑμᾶς διακοσμήσασα κατώκισεν, ἐκλεξαμένη τὸν τόπον ἐν ᾧ γεγένησθε, τὴν εὐκρασίαν τῶν ὥρων ἐν αὐτῷ κατιδοῦσα, ὅτι φρονιμωτάτους ἄνδρας οἴσοι·</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1,160,12-13</p> <p>τὸ δὲ τὴν διακόσμησιν τὴν ἐν τάξει τῆς Ἀθηναϊκῆς προνοίας διανομὴν ἐνδείκνυται·</p>
184	<p>Plato <i>Phaedo</i> 61c6-d5</p> <p>τί δέ; ἦ δ' ὅς, οὐ φιλόσοφος Εὐήνος; ἔμοιγε δοκεῖ, ἔφη ὁ Σιμμίας. ἐθελήσει τοίνυν καὶ Εὐήνος καὶ πᾶς ὄτῳ ἀξίως τούτου τοῦ πράγματος μέτεστιν. οὐ μέντοι ἴσως βιάσεται αὐτόν· οὐ γὰρ φασὶ θεμιτὸν εἶναι. Καὶ ἅμα λέγων ταῦτα καθῆκε τὰ σκέλη ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ καθεζόμενος οὕτως ἤδη τὰ λοιπὰ διελέγετο. ἤρετο οὖν αὐτόν ὁ Κέβης· πῶς τοῦτο λέγεις, ὦ Σώκρατες, τὸ μὴ θεμιτὸν εἶναι ἑαυτὸν βιάζεσθαι, ἐθέλειν δ' ἂν τῷ ἀποθνήσκοντι τὸν φιλόσοφον ἔπεσθαι;</p>	<p>Olympiodorus <i>In Platonis Phaedonem commentaria</i> 1,1,3</p> <p>Εἰπὼν ὁ Σωκράτης ὅτι εἰ φιλοσοφεῖ ὁ Εὐήνος ἐθελήσει ἀποθνήσκειν, ἵνα μὴ δόξη διὰ τούτων παρεγγυᾶν ἡμῖν τῷ ἔκουσίῳ θανάτῳ, φησὶν ὅτι 'οὐ μέντοι ἴσως βιάσεται ἑαυτόν· καὶ γὰρ ἀνόσιον τὸ ἐξαγαγεῖν ἑαυτόν'.</p>

<p>185</p>	<p>Plato <i>Theaetetus</i> 173c6-174a2</p> <p>λέγωμεν δὴ, ὡς ἔοικεν, ἐπεὶ σοὶ γε δοκεῖ, περὶ τῶν κορυφαίων· τί γὰρ ἂν τις τοὺς γε φαύλως διατρίβοντας ἐν φιλοσοφίᾳ λέγοι; οὗτοι δὲ που ἐκ νέων πρῶτον μὲν εἰς ἀγορὰν οὐκ ἴσασι τὴν ὁδόν, οὐδὲ ὅπου δικαστήριον ἢ βουλευτήριον ἢ τι κοινὸν ἄλλο τῆς πόλεως συνέδριον· νόμους δὲ καὶ ψηφίσματα λεγόμενα ἢ γεγραμμένα οὕτε ὀρῶσιν οὕτε ἀκούουσι· σπουδαὶ δὲ ἑταιριῶν ἐπ' ἀρχὰς καὶ σύνοδοι καὶ δεῖπνα καὶ σὺν ἀύλητρίσι κῶμοι, οὐδὲ ὄναρ πράττειν προσίσταται αὐτοῖς. εὖ δὲ ἢ κακῶς τις γέγονεν ἐν πόλει, ἢ τί τῷ κακόν ἐστίν ἐκ προγόνων γεγονὸς ἢ πρὸς ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν, μᾶλλον αὐτὸν λέληθεν ἢ οἱ τῆς θαλάττης λεγόμενοι χόρες, καὶ ταῦτα πάντ' οὐδ' ὅτι οὐκ οἶδεν, οἶδεν· οὐδὲ γὰρ αὐτῶν ἀπέχεται τοῦ εὐδοκμεῖν χάριν, ἀλλὰ τῷ ὄντι τὸ σῶμα μόνον ἐν τῇ πόλει κεῖται αὐτοῦ καὶ ἐπιδημεῖ ἢ δὲ διάνοια, ταῦτα πάντα ἠγησαμένη σμικρὰ καὶ οὐδέν, ἀτιμάσασα πανταχῇ πέτεται κατὰ Πίνδαρον “τὰς τε γὰς ὑπένερθε” καὶ τὰ ἐπίπεδα γεωμετροῦσα, ”οὐρανοῦ θ' ὑπερ” ἀστρονομοῦσα, καὶ πᾶσαν πάντη φύσιν ἐρευνημένη τῶν ὄντων ἐκάστου ὅλου, εἰς τῶν ἐγγύς οὐδὲν αὐτὴν συγκαθιεῖσα.</p>	<p>Olympiodorus <i>In Platonis Phaedonem commentaria</i> 1,2,14-16</p> <p>οὕτω γὰρ καὶ ἐν τῷ Θεαιτήτῳ ὑποτίθεται τὸν κορυφαῖον φιλόσοφον μηδὲ ὁποῖός ἐστιν εἰδῶτα, ἀλλὰ καὶ ἀγνοοῦντα ὅτι ἀγνοεῖ, καίτοι ἐν τῷ σώματι ὄντα.</p>
<p>186</p>	<p>Plato <i>Respublica</i> 407c7-e2</p> <p>Οὐκοῦν ταῦτα γινώσκοντα φῶμεν καὶ Ἀσκληπιὸν τοὺς μὲν φύσει τε καὶ διαίτη ὑγιεινῶς ἔχοντας τὰ σώματα, νόσημα δὲ τι ἀποκεκριμένον ἴσχοντας ἐν αὐτοῖς, τούτοις μὲν καὶ ταύτῃ τῇ ἕξει καταδειξάι ιατρικὴν, φαρμάκοις τε καὶ τομαῖς τὰ νοσήματα ἐκβάλλοντα αὐτῶν τὴν εἰωθυῖαν προστάττειν διαίταν, ἵνα μὴ τὰ πολιτικὰ βλάπτοι, τὰ δ' εἴσω διὰ παντὸς νενοσηκότα σώματα οὐκ ἐπιχειρεῖν διαίταις κατὰ σμικρὸν ἀπαντλοῦντα καὶ ἐπιχέοντα μακρὸν καὶ κακὸν βίον ἀνθρώπων ποιεῖν, καὶ ἔκγονα αὐτῶν, ὡς τὸ εἰκός, ἕτερα τοιαῦτα φυτεύειν, ἀλλὰ τὸν μὴ δυνάμενον ἐν τῇ καθεστηκυῖα περιόδῳ ζῆν μὴ οἶεσθαι δεῖν θεραπεύειν, ὡς οὔτε αὐτῷ οὔτε πόλει λυσιτελεῖ;</p>	<p>Olympiodorus <i>In Platonis Phaedonem commentaria</i> 1,8,11-14</p> <p>τῷ μέσῳ, ὡς ἐν Πολιτείᾳ λέγων ὅτι δεῖ τὸν νόσῳ ἀνιάτῳ καὶ μακρᾷ κατεχόμενον ἐξάγειν ἑαυτὸν ὡς ἄχρηστον ὄντα τῇ πόλει, διότι βούλεται ὁ Πλάτων τοὺς ἑαυτοῦ πολίτας τῇ πόλει χρησίμους εἶναι καὶ οὐχ ἑαυτοῖς·</p>
<p>187</p>	<p>Plato <i>Phaedo</i> 61d3-5</p> <p>Πῶς τοῦτο λέγεις, ὦ Σώκρατες, τὸ μὴ θεμιτὸν εἶναι ἑαυτὸν βιάζεσθαι, ἐθέλειν δὲ ἂν τῷ ἀποθνήσκοντι τὸν φιλόσοφον ἔπρασθαι;</p>	<p>Olympiodorus <i>In Platonis Phaedonem commentaria</i> 1,12,3-5</p> <p>δύο ὄντων προβλημάτων, τοῦ τε μὴ δεῖν ἐξάγειν ἑαυτὸν καὶ τοῦ ἐθέλειν ἀποθνήσκειν, ὁ μὲν Σωκράτης προτάττει τὸ θέλειν ἀποθνήσκειν τοῦ μὴ ἐξάγειν ἑαυτόν.</p>

188	Plato <i>Phaedo</i> 61d6-7 οὐκ ἀκηκόατε σύ τε καὶ Σιμμίας περὶ τῶν τοιούτων Φιλολάῳ συγγεγονότες;	Olympiodorus <i>In Platonis Phaedonem commentaria</i> 1,13,2 ἔρωτᾷ εἰ οὐδὲν τοιοῦτον ἤκουσαν παρὰ τοῦ Φιλολάου.
189	Plato <i>Phaedo</i> 62d3-7 τὸ γὰρ μὴ ἀγανακτεῖν τοὺς φρονιμωτάτους ἐκ ταύτης τῆς θεραπείας ἀπιόντας, ἐν ἧ ἐπιστατοῦσιν αὐτῶν οἵπερ ἄριστοί εἰσιν τῶν ὄντων ἐπιστάται, θεοί, οὐκ ἔχει λόγον· οὐ γάρ που αὐτός γε αὐτοῦ οἶεται ἄμεινον ἐπιμελήσεσθαι ἐλεύθερος γενόμενος.	Olympiodorus <i>In Platonis Phaedonem commentaria</i> 2,9,2-3 κρεῖττον τὸ ὑπὸ θεοῦ ἡμᾶς ἐπιμελεῖσθαι ἢ ὑφ' ἑαυτῶν, καὶ τὸ τοιοῦτον ἑτεροκίνητον ἄμεινόν ἐστι τοῦ αὐτοκινήτου.
190	Plato <i>Philebus</i> 20d4-10 Σω. τί δέ; ἰκανὸν τἀγαθόν; Πρώ. πῶς γὰρ οὐ; καὶ πάντων γε εἰς τοῦτο διαφέρειν τῶν ὄντων. ὡς πᾶν τὸ γιγνώσκον αὐτὸ θηρεύει καὶ ἐφίεται βουλόμενον ἐλεῖν καὶ περὶ αὐτὸ κτήσασθαι, καὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν φροντίζει πλὴν τῶν ἀποτελουμένων ἅμα ἀγαθοῖς.	Olympiodorus <i>In Platonis Phaedonem commentaria</i> 3,3,9-13 ἔδειξε τὴν ψυχὴν ἀθάνατον ὀρισάμενος τὸν κατηγορούμενον ὄρον μέσον ὄντα τὸ αὐτοκίνητον, ἐν δέ γε τῷ Φιλήβῳ τὴν ἡδονὴν ἔδειξεν ἀγαθὸν εἰπὼν τὸν ὀρισμὸν τοῦ ἀγαθοῦ, ὅτι, εἰ ἀγαθὸν ἐστὶν ἐφ' ὃ πάντα θεῖ, καὶ ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν, πᾶν γὰρ ζῶον τῆς ἡδονῆς ἐφίεται·
191	Plato <i>Phaedo</i> 64c4-8 ἄρα μὴ ἄλλο τι ἢ τὴν τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος ἀπαλλαγὴν; καὶ εἶναι τοῦτο τὸ τεθνάναι, χωρὶς μὲν ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἀπαλλαγέν αὐτὸ καθ' αὐτὸ τὸ σῶμα γεγονέναι, χωρὶς δὲ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος ἀπαλλαγεῖσαν αὐτὴν καθ' αὐτὴν εἶναι; ἄρα μὴ ἄλλο τι ἢ ὁ θάνατος ἢ τοῦτο;	Olympiodorus <i>In Platonis Phaedonem commentaria</i> 3,13,2-3 ἰδοὺ τὸν θάνατον ὀρίσατο οὐ μόνον τὸ χωρισθῆναι τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ τὸ χωρισθῆναι τὸ σῶμα ἀπὸ τῆς ψυχῆς·
192	Plato <i>Phaedo</i> 64c4-8 ἄρα μὴ ἄλλο τι ἢ τὴν τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος ἀπαλλαγὴν; καὶ εἶναι τοῦτο τὸ τεθνάναι, χωρὶς μὲν ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἀπαλλαγέν αὐτὸ καθ' αὐτὸ τὸ σῶμα γεγονέναι, χωρὶς δὲ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος ἀπαλλαγεῖσαν αὐτὴν καθ' αὐτὴν εἶναι; ἄρα μὴ ἄλλο τι ἢ ὁ θάνατος ἢ τοῦτο;	Olympiodorus <i>In Platonis Phaedonem commentaria</i> 4,1,7-8 ὁ χωρίζων ἑαυτὸν ἀποθνήσκειν ἐθέλει, οὐδὲν γὰρ ἦν ὁ θάνατος ἢ χωρισμὸς τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος.

193	<p>Plato <i>Theaetetus</i> 173c6-e1</p> <p>λέγωμεν δὴ, ὡς ἔοικεν, ἐπεὶ σοὶ γε δοκεῖ, περὶ τῶν κορυφαίων· τί γὰρ ἂν τις τοὺς γε φαύλως διατρίβοντας ἐν φιλοσοφίᾳ λέγοι; οὗτοι δὲ που ἐκ νέων πρῶτον μὲν εἰς ἀγορὰν οὐκ ἴσασι τὴν ὁδόν, οὐδὲ ὅπου δικαστήριον ἢ βουλευτήριον ἢ τι κοινὸν ἄλλο τῆς πόλεως συνέδριον· νόμους δὲ καὶ ψηφίσματα λεγόμενα ἢ γεγραμμένα οὕτε ὁρῶσιν οὕτε ἀκούουσι· σπουδαὶ δὲ ἑταιριῶν ἐπ' ἀρχὰς καὶ σύνοδοι καὶ δεῖπνα καὶ σὺν αὐλητρίσι κῶμοι, οὐδὲ ὄναρ πράττειν προσίσταται αὐτοῖς. εὖ δὲ ἢ κακῶς τις γέγονεν ἐν πόλει, ἢ τί τῷ κακόν ἐστιν ἐκ προγόνων γεγονὸς ἢ πρὸς ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν, μᾶλλον αὐτὸν λέληθεν ἢ οἱ τῆς θαλάττης λεγόμενοι χόρες. καὶ ταῦτα πάντ' οὐδ' ὅτι οὐκ οἶδεν, οἶδεν· οὐδὲ γὰρ αὐτῶν ἀπέχεται τοῦ εὐδοκμεῖν χάριν, ἀλλὰ τῷ ὄντι τὸ σῶμα μόνον ἐν τῇ πόλει κεῖται αὐτοῦ καὶ ἐπιδημεῖ...</p>	<p>Olympiodorus <i>In Platonis Phaedonem commentaria</i> 6,3,13-14</p> <p>ὥσπερ φησὶν περὶ τοῦ κορυφαίου φιλοσόφου ὅτι ἀγνοεῖ ὅποι γῆς ἐστίν, καὶ ἀγνοεῖ ὅτι ἀγνοεῖ.</p>
194	<p>Plato <i>Respublica</i> 327a1-5</p> <p>κατέβην χθὲς εἰς Πειραιᾶ μετὰ Γλαύκωνος τοῦ Ἀρίστωνος προσευζόμενός τε τῇ θεῷ καὶ ἅμα τὴν ἑορτὴν βουλόμενος θεάσασθαι τίνα τρόπον ποιήσουσιν ἅτε νῦν πρῶτον ἄγοντες. καλὴ μὲν οὖν μοι καὶ ἡ τῶν ἐπιχωρίων πομπὴ ἔδοξεν εἶναι, [...]</p>	<p>Theodoretus <i>Graecarum affectionum curatio</i> 12,26,4-6</p> <p>ποτὲ μὲν ἐν ἄστει διέτριβε, ποτὲ δὲ εἰς Πειραιᾶ κατιῶν τὰς πομπὰς ἐθεώρει·</p>
195	<p>Plato <i>Respublica</i> 327a1-3</p> <p>κατέβην χθὲς εἰς Πειραιᾶ μετὰ Γλαύκωνος τοῦ Ἀρίστωνος προσευζόμενός τε τῇ θεῷ καὶ ἅμα τὴν ἑορτὴν βουλόμενος θεάσασθαι τίνα τρόπον ποιήσουσιν ἅτε νῦν πρῶτον ἄγοντες.</p>	<p>Athanasius <i>Contra gentes</i> 10,34-37</p> <p>καὶ τό γε θαυμαστόν, ὅτι καὶ ὁ πάνυ παρ' Ἑλλησι σοφὸς καὶ πολλὰ καυχησάμενος ὡς περὶ Θεοῦ διανοηθεὶς, ὁ Πλάτων, εἰς τὸν Πειραιᾶ μετὰ Σωκράτους κατέρχεται, τὴν ἀνθρώπου τέχνη πλασθεῖσαν Ἄρτεμιν προσκυνήσων.</p>
196	<p>Plato <i>Respublica</i> 327a1-3</p> <p>κατέβην χθὲς εἰς Πειραιᾶ μετὰ Γλαύκωνος τοῦ Ἀρίστωνος προσευζόμενός τε τῇ θεῷ καὶ ἅμα τὴν ἑορτὴν βουλόμενος θεάσασθαι τίνα τρόπον ποιήσουσιν ἅτε νῦν πρῶτον ἄγοντες.</p>	<p>Eusebius <i>Praeparatio evangelica</i> 13,14,3,9-13</p> <p>ὡς μὴ διατρέπεσθαι τὸν Σωκράτην καταβῆναι φάντα εἰς Πειραιᾶ προσευζόμενον τῇ θεῷ καὶ τὴν βάρβαρον ἑορτὴν τοὺς πολίτας τότε πρῶτον ἐπιτελοῦντας θεασόμενον καὶ τὸν ἀλεκτρυόνα τῷ Ἀσκληπιῷ θῦσαι ὁμολογοῦντα προστάξει τὸν τε πάτριον Ἑλλήνων ἐξηγητὴν, τὸν ἐγκαθήμενον Δελφοῖς δαίμονα, θειάζοντα.</p>
197	<p>Plato <i>Respublica</i> 327a1-3</p> <p>κατέβην χθὲς εἰς Πειραιᾶ μετὰ Γλαύκωνος τοῦ Ἀρίστωνος προσευζόμενός τε τῇ θεῷ καὶ ἅμα τὴν ἑορτὴν βουλόμενος θεάσασθαι τίνα τρόπον ποιήσουσιν ἅτε νῦν πρῶτον ἄγοντες.</p>	<p>Origenes <i>Contra Celsum</i> 6,4,1-4</p> <p>Ἄλλ' οἱ τοιαῦτα περὶ τοῦ πρώτου ἀγαθοῦ γράψαντες καταβαίνουσιν «εἰς Πειραιέα», προσευζόμενοι ὡς θεῷ τῇ Ἀρτέμιδι καὶ ὀψόμενοι τὴν ὑπὸ ἰδιωτῶν ἐπιτελουμένην πανηγυρίν·</p>

198	<p>Plato <i>Respublica</i> 327a1-3</p> <p>κατέβην χθές εις Πειραιᾶ μετὰ Γλαύκωνος τοῦ Ἀρίστωνος προσευζόμενός τε τῇ θεῷ καὶ ἅμα τὴν ἑορτὴν βουλόμενος θεάσασθαι τίνα τρόπον ποιήσουσιν ἅτε νῦν πρῶτον ἄγοντες.</p>	<p>Maximus <i>Dialexeis</i> 5,8a1-3</p> <p>Ἀλλὰ Σωκράτης εις Πειραιᾶ κατήει προσευζόμενος τῇ θεῷ, καὶ τοὺς ἄλλους προετρέπετο, καὶ ἦν ὁ βίος Σωκράτει μεστὸς εὐχῆς.'</p>
199	<p>Plato <i>Respublica</i> 327a1-3</p> <p>κατέβην χθές εις Πειραιᾶ μετὰ Γλαύκωνος τοῦ Ἀρίστωνος προσευζόμενός τε τῇ θεῷ καὶ ἅμα τὴν ἑορτὴν βουλόμενος θεάσασθαι τίνα τρόπον ποιήσουσιν ἅτε νῦν πρῶτον ἄγοντες. καλὴ μὲν οὖν μοι καὶ ἡ τῶν ἐπιχωρίων πομπὴ ἔδοξεν εἶναι, οὐ μόντοι ἦττον ἐφαίνετο πρέπειν ἢν οἱ Θραῖκες ἔπεμπον. προσευζάμενοι δὲ καὶ θεωρήσαντες ἀπῆμεν πρὸς τὸ ἄστυ.</p>	<p>Proclus <i>In Platonis rem publicam commentarii</i> 1,19,19-23</p> <p>καὶ δεῖ καὶ τούτοις ἐκπληροῦν τὰ καθήκοντα τὸν ἔχοντα νοῦν, βλέπειν δὲ εἰς ἐκεῖνα καὶ ἐπιστρέφειν ὅτι τάχιστα, καθάπερ ὁ Σωκράτης ἐποίησεν, τῆς μὲν ἐν τούτοις ἑορτῆς μετασχόν, προσευζάμενος δὲ καὶ θεωρήσας οἴκαδε εὐθύς ὀρμήσας.</p>
200	<p>Plato <i>Respublica</i> 328d2-4</p> <p>ὡς εἶ ἴσθι ὅτι ἔμοιγε ὅσον αἱ ἄλλαι αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναὶ ἀπομαραίνονται, τοσοῦτον αὖξονται αἱ περὶ τοὺς λόγους ἐπιθυμίαι τε καὶ ἡδοναί.</p>	<p>Anaximenes <i>Fragmenta</i> 2a, 72, f. 38,1-5</p> <p>τοῖς γὰρ ἀστείοις πρεσβύταις ὅσον αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναὶ ἀπομαραίνονται, τοσοῦτον αἱ περὶ τοὺς λόγους ἐπιθυμίαι πάλιν αὖξονται, καὶ τοσοῦτωι βεβαιότερον αὐτοῖς παρέχει τὸ λέγειν τί χρήσιμον τοῖς ἄλλοις καὶ παρ' ἐτέρων αὐτοὺς ἀκούειν·</p>
201	<p>Plato <i>Respublica</i> 329b6-c4</p> <p>νῦν δ' ἔγωγε ἤδη ἐντετύχηκα οὐχ οὕτως ἔχουσιν καὶ ἄλλοις, καὶ δὴ καὶ Σοφοκλεῖ ποτε τῷ ποιητῇ παρεγενόμενη ἐρωτωμένῳ ὑπὸ τινος· 'πῶς,' ἔφη, 'ὦ Σοφόκλεις, ἔχεις πρὸς τὰφροδίσια; ἔτι οἷός τε εἶ γυναικὶ συγγίγνεσθαι'; καὶ ὅς, 'εὐφήμει,' ἔφη, 'ὦ ἄνθρωπε· ἀσμενέστατα μέντοι αὐτὸ ἀπέφυγον, ὥσπερ λυττῶντά τινα καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποδράς.'</p>	<p>Plutarchus <i>De cupiditate divitiarum</i> 525a9-12</p> <p>Ὁ Σοφοκλῆς ἐρωτηθεὶς, εἰ δύναται γυναικὶ πλησιάζειν, 'εὐφήμει, ἄνθρωπε' εἶπεν 'ἐλεύθερος γέγονα λυττῶντας καὶ ἀγρίους δεσπότης διὰ τὸ γῆρας ἀποφυγῶν.'</p>
202	<p>Plato <i>Respublica</i> 329b6-c4</p> <p>νῦν δ' ἔγωγε ἤδη ἐντετύχηκα οὐχ οὕτως ἔχουσιν καὶ ἄλλοις, καὶ δὴ καὶ Σοφοκλεῖ ποτε τῷ ποιητῇ παρεγενόμενη ἐρωτωμένῳ ὑπὸ τινος· 'πῶς,' ἔφη, 'ὦ Σοφόκλεις, ἔχεις πρὸς τὰφροδίσια; ἔτι οἷός τε εἶ γυναικὶ συγγίγνεσθαι'; καὶ ὅς, 'εὐφήμει,' ἔφη, 'ὦ ἄνθρωπε· ἀσμενέστατα μέντοι αὐτὸ ἀπέφυγον, ὥσπερ λυττῶντά τινα καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποδράς.'</p>	<p>Clemens Alexandrinus <i>Paedagogus</i> 2,10,95,1,1-2,1</p> <p>Ἀστεῖος οὖν μάλα ἐκεῖνος ὁ πρὸς τὸν ἐρόμενον πῶς ἔχει πρὸς τὰ ἀφροδίσια, «εὐφήμει», φήσας, «ἄνθρωπε, ἀσμενέστατα μέντοι αὐτὰ ἀπέφυγον ὥσπερ λυττῶντα καὶ ἄγριον δεσπότην.»</p>

203	<p>Plato <i>Respublica</i> 329b6-c4</p> <p>νῦν δ' ἔγωγε ἤδη ἐντετύχηκα οὐχ οὕτως ἔχουσιν καὶ ἄλλοις, καὶ δὴ καὶ Σοφοκλεῖ ποτε τῷ ποιητῇ παρεγενόμενην ἐρωτώμενῳ ὑπὸ τινος· 'πῶς,' ἔφη, 'ὦ Σοφοκλεῖς, ἔχεις πρὸς τὰφροδίσια; ἔτι οἷός τε εἶ γυναικί συγγίγνεσθαι'; καὶ ὅς, 'εὐφήμει,' ἔφη, 'ὦ ἄνθρωπε· ἀσμενέστατα μέντοι αὐτὸ ἀπέφυγον, ὥσπερ λυττῶντά τινα καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποδράς.'</p>	<p>Olympiodorus <i>In Platonis Gorgiam commentaria</i> 5,10,6-9</p> <p>πῶς γὰρ ἐλευθερίας ἐστὶν αἴτιος ὁ τὴν ἑαυτοῦ δουλείαν μὴ ἀποβάλλων, λέγω δὴ τὴν τῶν παθῶν; ὡς γὰρ εἴρηται ἐν ταῖς Πολιτείαις ὑπὸ τοῦ Σοφοκλέους, λυττῶντι κυνὶ καὶ ἀγρίῳ δεσπότη τὰ πάθη εἰκόασιν.</p>
204	<p>Plato <i>Respublica</i> 329b6-c4</p> <p>νῦν δ' ἔγωγε ἤδη ἐντετύχηκα οὐχ οὕτως ἔχουσιν καὶ ἄλλοις, καὶ δὴ καὶ Σοφοκλεῖ ποτε τῷ ποιητῇ παρεγενόμενην ἐρωτώμενῳ ὑπὸ τινος· 'πῶς,' ἔφη, 'ὦ Σοφοκλεῖς, ἔχεις πρὸς τὰφροδίσια; ἔτι οἷός τε εἶ γυναικί συγγίγνεσθαι'; καὶ ὅς, 'εὐφήμει,' ἔφη, 'ὦ ἄνθρωπε· ἀσμενέστατα μέντοι αὐτὸ ἀπέφυγον, ὥσπερ λυττῶντά τινα καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποδράς.'</p>	<p>Plutarchus <i>Non posse suaviter vivi secundum Epicurum</i> 1094e8-f1</p> <p>διαπορεῖ γοῦν, εἰ γέρων ὁ σοφὸς ὢν καὶ μὴ δυνάμενος πλησιάζειν ἔτι ταῖς τῶν καλῶν ἀφαῖς χαίρει καὶ ψηλαφήσεσιν, οὐ τὰ αὐτὰ μέντοι Σοφοκλεῖ διανοούμενος ἀσμένως ἐκφυγόντι τὴν ἡδονὴν ταύτην ὥσπερ ἄγριον καὶ λυττῶντα δεσπότην.</p>
205	<p>Plato <i>Respublica</i> 329e6-7</p> <p>καὶ λέγουσι μὲν τι, οὐ μέντοι γε ὅσον οἴονται·</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Alcibiadem i</i> 12,10-11</p> <p>καὶ λέγουσι μὲν τι διαιροῦντες εἰς ταῦτα τὸν διάλογον, οὐ μέντοι ὅσον γε οἴονται·</p>
206	<p>Plato <i>Respublica</i> 329e7-330a3</p> <p>ἀλλὰ τὸ τοῦ Θεμιστοκλέους εὖ ἔχει, ὃς τῷ Σεριφίῳ λαιδορουμένῳ καὶ λέγοντι ὅτι οὐ δι' αὐτὸν ἀλλὰ διὰ τὴν πόλιν εὐδοκιμοῖ, ἀπεκρίνατο ὅτι οὐτ' ἂν αὐτὸς Σεριφίος ὢν ὀνομαστὸς ἐγένετο οὐτ' ἐκεῖνος Ἀθηναῖος.</p>	<p>Origenes <i>Contra Celsum</i> 1,29,32-39</p> <p>Ὁ μὲν οὖν παρὰ τῷ Πλάτωνι Σεριφίος ὀνειδίζων τῷ Θεμιστοκλεῖ, διαβοήτῳ γεγεννημένῳ ἐπὶ τῇ στρατηγίᾳ, ὡς οὐκ ἐκ τοῦ ἰδίου ἠθους τὸ ἐνδοξον ἀνειληφότε ἀλλ' ἐκ τοῦ εὐτυχηκεῖν πατρίδος τῆς ἐν ὅλῃ Ἑλλάδι ἐπισημοτάτης, ἀκήκοεν ἀπὸ εὐγνωμονοῦντος Θεμιστοκλέους καὶ ὀρώντος ὅτι συνεβάλετο αὐτῷ πρὸς τὸ ἐνδοξον καὶ ἡ πατρίς, ὅτι «Οὐκ ἂν ἐγὼ Σεριφίος ὢν οὕτως ἐνδοξος ἐγεγόνειν, οὔτε σὺ Ἀθηναῖος εὐτυχήσας γενέσθαι ἐγένου ἂν Θεμιστοκλεῖς»·</p>
207	<p>Plato <i>Respublica</i> 329e7-330a3</p> <p>ἀλλὰ τὸ τοῦ Θεμιστοκλέους εὖ ἔχει, ὃς τῷ Σεριφίῳ λαιδορουμένῳ καὶ λέγοντι ὅτι οὐ δι' αὐτὸν ἀλλὰ διὰ τὴν πόλιν εὐδοκιμοῖ, ἀπεκρίνατο ὅτι οὐτ' ἂν αὐτὸς Σεριφίος ὢν ὀνομαστὸς ἐγένετο οὐτ' ἐκεῖνος Ἀθηναῖος.</p>	<p>Plutarchus <i>Themistocles</i> 18,5,1-4</p> <p>Τοῦ δὲ Σεριφίου πρὸς αὐτὸν εἰπόντος ὡς οὐ δι' αὐτὸν ἔσχηκε δόξαν, ἀλλὰ διὰ τὴν πόλιν, 'ἀληθῆ λέγεις' εἶπεν· 'ἀλλ' οὐτ' ἂν ἐγὼ Σεριφίος ὢν ἐγενόμην ἐνδοξος, οὔτε σὺ Ἀθηναῖος.'</p>

208	<p>Plato <i>Respublica</i> 330d6-7</p> <p>εὖ γὰρ ἴσθι, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ὅτι, ἐπειδάν τις ἐγγὺς ἢ τοῦ οἴεσθαι τελευτήσῃ, εἰσέρχεται αὐτῷ δέος καὶ φροντίς περὶ ὧν ἔμπροσθεν οὐκ εἰσήει.</p>	<p>Choricus <i>Opera</i> 29,2,2,1-4</p> <p>ἕως μὲν οὖν οὐπω φοιτήσαν ὑπῆρχεν ἐνταῦθα <τὸ> λόγιον, δέος εἰσήει μοι καὶ φροντίς, μὴ τοῦ χρησιμοῦ τὴν διάνοιαν συσκιᾶσθαι πῶς ὁ θεὸς καὶ τέκη διαφορῶν ἡμῖν λογισμοὺς τὸ τῆς μαντείας ποικίλον·</p>
209	<p>Plato <i>Respublica</i> 330d6-331a3</p> <p>οἳ τε γὰρ λεγόμενοι μῦθοι περὶ τῶν ἐν Ἄϊδου, ὡς τὸν ἐνθάδε ἀδικήσαντα δεῖ ἐκεῖ διδόναι δίκην, τότε δὴ στρέφουσιν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν μὴ ἀληθεῖς ὧσιν· καὶ αὐτὸς [...] ὑποψίας δ' οὖν καὶ δείματος μεστὸς γίγνεται καὶ ἀναλογίζεται ἤδη καὶ σκοπεῖ εἴ τινὰ τι ἠδίκησεν. ὁ μὲν οὖν εὐρίσκων ἑαυτοῦ ἐν τῷ βίῳ πολλὰ ἀδικήματα καὶ ἐκ τῶν ὕπνων, ὥσπερ οἱ παῖδες, θαμὰ ἐγειρόμενος δειμαίνει καὶ ζῆ μετὰ κακῆς ἐλπίδος· τῷ δὲ μηδὲν ἑαυτῷ ἄδικον συνειδῶτι ἠδεῖα ἐλπίς ἀεὶ πάρεστι καὶ ἀγαθὴ 'γηροτρόφος', ὡς καὶ Πίνδαρος λέγει.</p>	<p>Choricus <i>Opera</i> 7,1,3,1-5</p> <p>ὥστε νοσοῦσαν ἐκείνην οὐδὲν εἰσήει δεινὸν οὐδὲ λογισμὸς ἔστρεφεν αὐτῇ τὴν ψυχὴν, μὴ τινὰ που λελύπηκεν, οὐδὲ τῶν ὕπνων, ὥσπερ οἱ παῖδες, πυκνῶς ἐξεπήδα νυκτομένη τῷ συνειδῶτι, ἀλλὰ γλυκεῖα παρήν ἀπὸ τῶν ἔργων ἐλπίς καὶ ἡγεμῶν ἀγαθὴ πρὸς τὴν ὀρισμένην πᾶσιν ἀποδημίαν.</p>
210	<p>Plato <i>Respublica</i> 331a1-3</p> <p>τῷ δὲ μηδὲν ἑαυτῷ ἄδικον συνειδῶτι ἠδεῖα ἐλπίς ἀεὶ πάρεστι καὶ ἀγαθὴ 'γηροτρόφος', ὡς καὶ Πίνδαρος λέγει.</p>	<p>Themistius Πενταετηρικός 101b1-7</p> <p>Περὶ φύσεως βασιλικῆς καὶ αὐτὸς οὕτω γινώσκων τυγχάνω, καὶ ἐπαινῶ Πίνδαρον τὸν ποιητὴν, ὡς ἄρα οὐ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμοίως ἐν ἀγαθῇ μοίρᾳ τὸ προελθεῖν εἰς χρόνον πλείω τὸν βίον, ἀλλὰ μόνοις τοῖς ζῆν μετὰ δικαιοσύνης προαιρουμένοις. καὶ τούτοις ἐλπίς γλυκεῖα συνδιαιτᾶται καὶ ἀγαθὴ γηροτρόφος, παραπέμπουσα μετ' εὐφροσύνης εἰς τὸ τῆς φύσεως καταγώγιον.</p>
211	<p>Plato <i>Respublica</i> 331c5-9</p> <p>πᾶς ἄν που εἴποι, εἴ τις λάβοι παρὰ φίλου ἀνδρὸς σωφρονοῦντος ὄπλα, εἰ μανεῖς ἀπαιτοῖ, ὅτι οὔτε χρὴ τὰ τοιαῦτα ἀποδιδόναι, οὔτε δίκαιος ἄν εἴη ὁ ἀποδιδούς, οὐδ' αὖ πρὸς τὸν οὕτως ἔχοντα πάντα ἐθέλων ἀληθῆ λέγειν.</p>	<p>Joannes Philoponus <i>In Aristotelis libros de anima commentaria</i> 15,555,21-23</p> <p>οὐ γὰρ δεκτέον Πλάτωνα λέγοντα, ὅτι τὸ ὁμολογῆσαι τῷ μαινομένῳ τὴν παρακαταθήκην τοῦ ξίφους ἀληθὲς μὲν κακὸν δέ·</p>
212	<p>Plato <i>Respublica</i> 335d3-8</p> <p>οὐ γὰρ θερμότητος οἶμαι ἔργον ψύχειν ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου. ναί. οὐδὲ ξηρότητος ὑγραίνειν ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου. πάνυ γε. οὐδὲ δὴ τοῦ ἀγαθοῦ βλάπτειν ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου. φαίνεται.</p>	<p>Proclus <i>In Platonis Timaeum commentaria</i> 1,375,22-26</p> <p>δι' ὧν καὶ ὅτι τὰ κακὰ θεόθεν οὐκ ἔστι, δεδήλωκεν – οὐ γὰρ πυρὸς, φασί, τὸ ψύχειν οὐδὲ χιόνος τὸ θερμαίνειν οὐδὲ τοῦ παναγάθου τὸ κακύνειν – καὶ ὅτι μερικὰ αὐτῶν αἴτια θετέον καὶ ταῦτα ἀόριστα·</p>

213	<p>Plato <i>Respublica</i> 335d3-8</p> <p>οὐ γὰρ θερμότητος οἶμαι ἔργον ψύχειν ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου. ναί. οὐδὲ ξηρότητος ὑγραίνειν ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου. πάνυ γε. οὐδὲ δὴ τοῦ ἀγαθοῦ βλάπτειν ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου. φαίνεται.</p>	<p>Plutarchus <i>Non posse suaviter vivi secundum Epicurum</i> 1102d9-10</p> <p>οὐδὲ γὰρ θερμοῦ τὸ ψύχειν ἀλλὰ <τὸ> θερμαίνειν, ὥσπερ οὐδ' ἀγαθοῦ τὸ βλάπτειν.</p>
214	<p>Plato <i>Respublica</i> 335d3-12</p> <p>οὐ γὰρ θερμότητος οἶμαι ἔργον ψύχειν ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου. ναί. οὐδὲ ξηρότητος ὑγραίνειν ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου. πάνυ γε. οὐδὲ δὴ τοῦ ἀγαθοῦ βλάπτειν ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου. φαίνεται. ὁ δέ γε δίκαιος ἀγαθός; πάνυ γε. οὐκ ἄρα τοῦ δικαίου βλάπτειν ἔργον, ὃ Πολέμαρχε, οὔτε φίλον οὔτ' ἄλλον οὐδένα, ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου, τοῦ ἀδίκου.</p>	<p>Porphyrus <i>De abstinentia</i> 2,41,5-8</p> <p>δέον ἐμπέδως πεπεῖσθαι ὅτι οὔτε τὸ ἀγαθὸν βλάπτει ποτὲ οὔτε τὸ κακὸν ὠφελεῖ· οὐ γὰρ θερμότητος, ὡς φησὶν Πλάτων, τὸ ψύχειν, ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου· οὕτως οὐδὲ τοῦ δικαίου τὸ βλάπτειν.</p>
215	<p>Plato <i>Respublica</i> 335d3-8</p> <p>οὐ γὰρ θερμότητος οἶμαι ἔργον ψύχειν ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου. ναί. οὐδὲ ξηρότητος ὑγραίνειν ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου. πάνυ γε. οὐδὲ δὴ τοῦ ἀγαθοῦ βλάπτειν ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου. φαίνεται.</p>	<p>Joannes Stobaeus <i>Anthologium</i> 2,9,7,18-20</p> <p>Οὐ γὰρ θερμοῦ φησὶ τὸ ψύχειν ἀλλὰ τοῦναντίου, οὐδὲ ψυχροῦ τὸ θερμαίνειν ἀλλὰ τοῦναντίου· οὕτως οὖν οὐδὲ ἀγαθοῦ τὸ κακοποιεῖν, ἀλλὰ τοῦναντίου.</p>
216	<p>Plato <i>Respublica</i> 335d3-12</p> <p>οὐ γὰρ θερμότητος οἶμαι ἔργον ψύχειν ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου. ναί. οὐδὲ ξηρότητος ὑγραίνειν ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου. πάνυ γε. οὐδὲ δὴ τοῦ ἀγαθοῦ βλάπτειν ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου. φαίνεται. ὁ δέ γε δίκαιος ἀγαθός; πάνυ γε. οὐκ ἄρα τοῦ δικαίου βλάπτειν ἔργον, ὃ Πολέμαρχε, οὔτε φίλον οὔτ' ἄλλον οὐδένα, ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου, τοῦ ἀδίκου.</p>	<p>Eusebius <i>Praeparatio evangelica</i> 4,22,8,4-9,1</p> <p>τὸ μὲν γὰρ ποιητικὸν καὶ προσεξέκαυσεν τὰς ὑπολήψεις τῶν ἀνθρώπων τῷ χρῆσθαι φράσει πρὸς ἐκπληξιν καὶ γοητείαν πεποιημένη κήλησίν τε ἐμποιῆσαι καὶ πίστιν περὶ τῶν ἀδυνατωτάτων δυναμένη, δέον ἐμπέδως πεπεῖσθαι ὅτι οὔτε τὸ ἀγαθὸν βλάπτει ποτὲ οὔτε τὸ κακὸν ὠφελεῖ. οὐ γὰρ θερμότητος, ὡς φησὶν Πλάτων, τὸ ψύχειν, ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου οὐδὲ ψυχρότητος τὸ θερμαίνειν, ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου· οὕτως οὐδὲ τοῦ δικαίου τὸ βλάπτειν.</p>